

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

OLGICA IN MI

ŠOLSKO GLASILO OŠ OLGE MEGLIČ | letnik XI, številka 2, junij 2024 | ISSN 2385-9369

OLGICA IN MI

Letnik XI, številka 2

Odgovorna urednica: Helena OCVIRK

Urednik: Vojko JURGEČ

Uredništvo: Aljaž ALIČ, Tisa Julija GOLOB, Živa GRDIŠA, Hana KMETEC, Tjaša KRAJNC, Tina MAJNIK, Vita MESAREC, Ana MILOŠIČ, Tiana MLAKAR, Pia PERŠUH, Zara RIŽNAR, Eli TEMENT, Gaja UREK, Zara VIDOVIČ, Brin Svit VUK

Mentor: Vojko JURGEČ

Lektorica: Daniela ŠTUMBERGER

Likovni sodelavki: Simona TRUNTIČ, Doroteja ŠIROVNIK

Fotografije: Arhiv šole

Oblikovanje: Peter MAJCEN, Vojko JURGEČ

Priprava za tisk: Peter MAJCEN

Naslovnica: Tisa Julija GOLOB, 9. a

Tisk: KELNERIČ ALEKSANDER s. p.

Naklada: 330 izvodov

ISSN 2385-9369 (tiskana izdaja)

ISSN 2463-9605 (spletna izdaja)

Izdala:

OŠ OLGE MEGLIČ PTUJ

Prešernova 31

2250 Ptuj

Tel.: 02 749 20 10

Faks: 02 749 20 11

e-pošta: group1.osmbom@
guest.arnes.si

Spletna stran: www.olgica.si

Facebook: [www.facebook.com/
olgica.ptuj](http://www.facebook.com/olgica.ptuj)

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

Prispevke zbiramo na:
solski.novinarji@olgica.si

Dragi Olgičarji!

Z veseljem vas pozdravljam v zadnji številki našega šolskega glasila za to šolsko leto. V letošnjem letu ste se lotili novih izzivov v različnih projektih in nalogah, kjer ste pridobivali nova znanja in veščine ter na tekmovanjih posegli po najvišjih priznanjih, za kar vam iskreno čestitam.

Poleg tekmovanj iz znanja, športa, tehnike in tehnologije, podjetništva, umetnosti in drugih dejavnosti smo se skupaj podali na številne dogodivščine, od šolskih ekskurzij, taborov, šol v naravi, humanitarnih akcij, do kulturnih prireditev in delavnic, ki so obogatile naše znanje in širile naša obzorja. Ti dogodki so nam omogočili, da smo se še bolj povezali med seboj in ustvarili neprecenljive spomine.

S ponosom sem spremljala vaše uspehe in vsak od teh uspehov je dokaz vašega trdega dela, vztrajnosti ter zavzetosti in predanosti naših učiteljev, ki vas neutrudno podpirajo in spodbujajo. Šolski novinarji so sproti spremljali in zapisovali vse dosežke, kar nam je omogočilo, da smo vedno znova navdušeni nad doseženim.

Upam, da boste ob prebiranju te številke uživali in podoživeli številne trenutke, ki smo jih skupaj ustvarili. Naj bo to prijetno branje, ki vas bo spomnilo na vse lepe trenutke tega šolskega leta.

Želim vam, da preživite čudovite, sproščujoče in varne počitnice, polne veselja, smeha in novih dogodivščin. Naj vas poletje napolni z močjo in navdihom za prihodnje izzive.

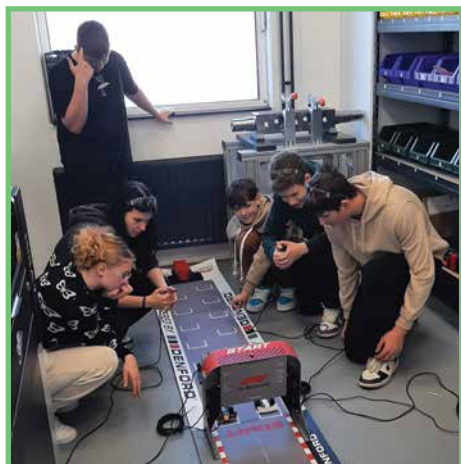
Hvala vsem in nasvidenje v novem šolskem letu.

Helena Ocvirk, ravnateljica

DELAVNICA F1 IN SCHOOLS NA STROJNI AKADEMIJI

Gaja Urek, 9. a

V sredo, 14. februarja 2024, smo se učenci pri izbirnem predmetu robotika v tehniki s spremstvom učitelja Davorina odpravili na obisk na Strojno akademijo na Ptuju. Odločili smo se namreč, da bomo sodelovali v projektu F1 in Schools. Ta projekt oziroma tekmovanje se letos prvič uvaja v osnovne šole, zato smo se odločili preizkusiti svoje spretnosti. V skupini sodelujemo: Gaja Urek, Kaja Katarina Taučer, Tim Benko, Gal Kiar Žmavc, Grega Markež in Enej Požun. Vsi smo učenci devetega razreda in kot je verjetno od nas pričakovano, smo se za ta projekt pošteno ogreli. Ko smo torej prispeli na Strojno akademijo, nas je tam pričakal g. Nejc, ki nas je seznanil z različnimi poskusi in nam na zanimiv način predstavil, kako moramo zgraditi svojo formulo. Po tej predstavitvi smo dalje raziskovali z g. Davidom in go. Anjo. David nam je predstavil njihove naprave za tiskanje, izrezovanje itd. Skupaj smo izrezali model naše formule in jo nato tudi skupaj sestavili. Ker smo se pri svojem delu izkazali, smo si med odmorom privoščili zasluženo malico, da smo dobili veliko energije, ki smo jo za zadnji del delavnice zelo potrebovali. Za konec smo svoje formule lahko še preizkusili na dirkalni stezi. Na štartu si moral biti

dovolj zbran, da si lahko pravočasno pritisnil gumb za sprožitev formule, kar pa ni tako lahko, kot se sliši. Svojo formulo smo tudi fotografirali in se nato ob 13.30 odpravili nazaj proti šoli.

PREVERITEV PLAVANJA ZA 6. RAZRED

Špela Vtič, 6. a

V četrtek, 15. februarja 2024, smo se učenci 6. a in 6. b razreda preizkusili v znanju plavanja. Ob 7.30 smo se zbrali v šoli, kjer so nam učitelji razdelili malico. Po malici smo se peš odpravili do termalnega parka. Tam so nam učitelji razdelili kartice za omarice in nam podali nekaj navodil, ki smo se jih morali držati. Pri garderobnih omaricah smo se preoblekli v kopalke. Skupaj z učitelji smo odšli do bazenov, kjer smo se pogovorili o tem, kaj bomo počeli. Najprej smo se v plavanju preizkusili »ajevci«, nato pa še učenci b odredka. Medtem ko je eden izmed razredov opravljal preizkus v plavanju, je drugi oddelek čofotal po vodi in nestrpno čakal na plavanje. Ko smo vsi prestali preizkus, smo lahko tisti, ki smo menili, da znamo dovolj dobro plavati, opravili še dva dodatna preizkusa za 6. in 7. stopnjo, kjer je bilo potrebno skočiti na glavo in zaplavati tri različne tehnike plavanja: hrbtno in prsno plavanje ter kravl. Po končanem preizkusu smo se še malce pozabavali v vodi, nato pa smo odšli pod prho. Punce smo seveda potrebovale več časa za sušenje las, kar je fante malce

razjezilo. Ko smo se dekleta uredila, smo se odpravili nazaj proti šoli, kjer nas je čakal pouk po urniku. Bilo nam je ZELO, ZELO VŠEČ.

ŠOLA V NARAVI ZA PETOŠOLCE

Petošolci

V ponedeljek, 19. februarja 2024, smo se ob 7.30 odpravili na avtobus, s katerim smo se odpeljali proti Dolenjski, in sicer v šolo v naravi. Med potjo smo imeli postanek za malico. Ko smo prispeli do CŠOD Fara, smo se razdelili v sobe, oblekli posteljino in se razpakirali. Nato smo imeli nekaj prostega časa. Potem smo imeli kosilo, po katerem smo se nekoliko spočili, da smo se lahko toplo oblekli in odšli v gozd, kjer smo se učili preživeti v naravi. Naučili smo se zakuriti ogenj in postaviti šotor kot zavetje. Nad žerjavico smo si spekli klobasice in kruh ter to tudi pojedli. Ko smo v gozdu pospravili za seboj, smo se vrnili v dom, kjer smo imeli nekaj prostega časa in večerjo. Po večerji smo odšli v telovadnico in tam igrali touch ball ter štafetne igre. Izmučeni smo se odpravili pod tuš, nato pa spat. V torek so nas zbudili ob 7.15. Imeli smo nekaj časa, da smo se pripravili na jutranjo telovadbo, ki ji je sledil zajtrk. Sledilo je pospravljanje in ocenjevanje sob. Po ocenjevanju smo se zbrali v učilnici, kjer smo naredili načrt za dopoldanske dejavnosti. Razdelili smo se v dve skupini. Prva je odšla v adrenalinski park, druga pa se je odpravila po

gozdni poti. V adrenalinskem parku smo se preizkusili v plezanju na višinskih ovirah. V gozdu smo iskali živalske sledi in se poučili o gozdnih rastlinah. Sledila je malica, po njej pa zamenjava skupin. Po opravljenih obeh dejavnostih smo imeli nekaj prostega časa, nato pa kosilo in počitek v sobah. Zatem smo se odpravili na dolg sprehod skozi naselje Fara. Spoznali in ogledali smo si staro tradicionalno Kosteljsko hišo in mesto, kjer so včasih gospodinje prale perilo in širile vaše novice. Nato smo se odpravili proti vasi Slavski Laz, kjer smo si ogledali 67 let star viseči most čez reko Kolpo. Tam smo imeli tudi malico. Po drugi strani reke smo se vračali proti domu in po poti iz naravnih materialov ustvarjali kosteljsko hišo. Ob povratku smo imeli še nekaj odvečne energije, ki smo jo sprostili na igrišču. Bili smo že pošteno lačni, zato smo si privoščili večerjo. Po večerji smo zapisali vtise preteklega dne, nato pa si ogledali še film o življenju v Kosteli nekoč in danes. Zares utrujeni smo se odpravili v sobe, kjer je sledil nočni spanec.

V sredo zjutraj smo se zbudili in najprej šli na jutranjo telovadbo. Ko smo se razgibali, smo se odpravili na zajtrk. Okrepčani smo pospravili svoje sobe, da so bile nared za ocenjevanje. Nato smo se odpravili na dolg pohod na bližnjo vzpetino, od koder smo imeli čudovit pogled v dolino. Med potjo smo si privoščili malico, ustavili pa smo se tudi ob potoku Prifarski jarak, ki od izvira navzdol ustvarja številne brzice in slap Nežico. Legenda pravi, da je ime dobil po deklici Nežiki, ki je padla v vodo s parom volov in utonila.

Ko smo se vrnili v dom, smo imeli kosilo. Bili smo namreč že pošteno lačni. Po dobri hrani smo potrebovali kratek počitek, nato pa smo imeli sestanek. Izvedeli smo, katere popoldanske aktivnosti nas čakajo in kako naj se oblečemo. »B-jevci« so šli najprej streljat z lokom, a oddelek pa do bližnjega potoka, kjer smo spoznavali bogat živalski svet in skrivnostno življenje rastlin. Izvedeli smo, da je za ta svet značilna kamnina lehnjak. Zanimiva izkušnja je bila tudi opazovanje živalic s pomočjo mikroskopa. Ugotavljali smo, ali je voda iz potoka čista ali ne. Po končanih nalogah smo imeli malico, nato pa sva se oddelka na postajah zamenjala in preizkusili smo se še v drugi aktivnosti. Večerji je sledilo učenje plesne koreografije v telovadnici. Ob tem smo se zelo zabavali. Prijetno utrujeni smo se stuširali in se počasi odpravili spat.

Tudi četrtek smo začeli z jutranjo telovadbo in zajtrkom. Dopoldan je bil adrenalinsko naravnian, saj smo strah pred višino premagovali skozi ovire adrenalinskega parka, na igrišču pa se še dodatno razgibali. Po kosilu smo imeli kratek počitek, nato pa smo se podali na orientacijski tek. V naravi smo morali po skupinah poiskati štiri kontrolne točke, kjer so nas čakale naloge z vprašanji, na katere smo morali odgovoriti. Ko smo vse štiri točke našli in odgovorili na vsa vprašanja, smo se morali vrniti nazaj v telovadnico, kjer smo si izdelali zapestnice prijateljstva. Pri njihovi izdelavi smo se nekateri pošteno namučili. Potem smo šli na večerjo, po njej pa je sledila priprava točk po sobah. Vsaka soba se je mo-

rala namreč na aktivnosti "Pokaži kaj znaš!" predstaviti s svojim nastopom. Vsi smo se zares potrudili in celotna predstava je izpadla odlično. Za nagrado smo si lahko privoščili pravo disko zabavo s plesom. Zadnji večer je zelo hitro minil.

Ko smo se v petek zjutraj še zadnjič prebudili v posteljah, ki so bile za nekaj dni naše, so sledile še športne in naravoslovne dejavnosti. Po kosilu smo se žalostno poslovili od teh čudovitih krajev, kjer smo kvalitetno preživeli nekaj dni.

POLFINALNO TEKMOVANJE V SKOKIH Z MALE PROŽNE PONJAVE

Gea Cartl, 6. b

V četrtek, 22. februarja 2024, smo se tri učenke (Gea iz 6. b in Katarina ter Mia iz 6. a) udeležile tekmovanja v gimnastiki, natančneje v mali prožni ponjavi. Ob 8.00 smo se zbrale pred OŠ Ljudski vrt in se z učiteljico Tjašo odpeljale proti Mariboru – športni dvorani Draš. Ko smo prispele, smo se kar takoj v garderobah preoblekle v gimnastične drese in pojedle svojo malico. Ko smo se okrepčale, smo odšle v telovadnico, kjer smo še malo vadile, nato pa se je tekmovanje pričelo. Ker smo bile na vrsti predzadnje, smo svoj nastop pričakale v garderobi. Preden smo bile na vrsti, smo se razgibale in še malo vadile. Nato smo odšle do ponjave, ki so nam jo določili sodniki in še zadnjič poskusno skočile

izbrane skoke. Končno smo začele tekmovati. Tekmovalke smo bile razdeljene v tri skupine, in sicer najmlajše, mlajše in starejše deklice. Me tri smo tekmoval v skupini "mlajše deklice". Konkurenca v naši skupini je bila kar velika, saj nas je vseh skupaj bilo kar 72. Stopničk žal nismo dosegle, smo pa dosegle zelo dobre rezultate: jaz, Gea, sem pristala na 25. mestu, Mia je bila 49., Katarina pa 56. Po razglasitvi rezultatov smo se preoblekle, sedle na avtobus in se odpeljale proti Ptujju. Ta dan nam bo zagotovo ostal v lepem spominu.

ZMAGA OLGICE NA PODJETNIŠKEM IZZIVU 2024

Blaž Zelenik, Tiana in Timotej Mlakar, Ammar Vertič, 9. b

V četrtek, 22. februarja 2024, je v Dominikanskem samostanu na Ptujju potekal Podjetniški izziv za mlade, ki smo se ga udeležili tudi mi – ekipa iz Olgice. Ekipo smo sestavljali: Blaž Zelenik, Tiana in Timotej Mlakar ter Ammar Vertič. Naša poslovna ideja, ki smo jo predstavili, je bila aplikacija Učitek – aplikacija za lažjo izbiro srednje šole in nadaljnega študija. Dogodek sta organizirala ZRS Bistra Ptuj in Šolski center Ptuj ob podpori MO Ptuj ter Manager Kluba Ptuj.

Na dogodku se je predstavilo osem osnovnošolskih skupin: OŠ Videm, OŠ Ormož, OŠ Jurij pri Ščavnici, OŠ Kidričevo, OŠ Podlehnik, OŠ Hajdina in OŠ Olge Meglič. Prav tako se je predstavila ekipa iz Šolskega centra – Šola za ekonomijo, turizem in kmetijstvo.

Strokovno žirijo je sestavljalo pet članov med drugim tudi člani MKP, SPIRIT Slovenija in regijska partnerja tekmovanja Popri. Svoj glas je na koncu oddalo tudi občinstvo. Tekmovanje iz Podjetniškega izziva se je pričelo ob 12. uri. Po uvodu so nam predstavili kriterije, ki so zajemali izvirnost, poslovno dodelanost in predstavitev poslovne ideje. Vsaka ekipa je za predstavitev imela na voljo pet minut. Olgičarji smo bili na vrsti drugi. Vse ekipe smo odlično predstavile svojo poslovno idejo, zato je bilo ozračje še bolj napeto. Po predstavitvi vseh idej je komisija pričela z ocenjevanjem. Na tretje mesto se je uvrstila ekipa OŠ Ormož, na drugo mesto Šolski center Ptuj, zmagali pa smo mi, Olgičarji. Po mnenju žirije si je naša ekipa Olgice prislužila prvo mesto. Zadovoljni in polni vtisov smo se tako vrnil v šolo.

Naslednji dan smo izvedeli, da smo se z našo poslovno idejo uvrstili na polfinale Popri, ki je potekalo 7. marca 2024 v Velenju. Vedeli smo,

da se bomo še bolj samozavestno udeležili naslednjega tekmovanja in se z nasmehom podali proti novim ciljem. Posebna in velika zahvala za naš uspeh pa gre našima vestnima mentoricama, učiteljici Tonji Kolar in svetovalni delavki Mateji Simonič. Brez njiju nam zagotovo ne bi uspelo, saj sta nas vse od oktobra spodbujali, delili nasvete in nam pomagali. Bili sta nam res v veliko oporo.

OLGICA V FINALU ZA NAJ PODJETNIŠKO IDEJO

Tiana Mlakar, 9. b

V četrtek, 7. marca 2024, smo se ekipa Olgice: Ammar Vertič, Tiana Mlakar, Blaž Zelenik in Timotej Mlakar iz 9. b razreda z našima mentoricama, učiteljico Tonjo Kolar in svetovalno delavko Matejo Simonič, odpravili na polfinalno tekmovanje Popri v Velenje.

Popri je nacionalno tekmovanje za najboljšo podjetniško idejo mladih. Na njem tekmujejo mladi od 12 do 29 let. Tekmovanja so se udeležile tri starostne skupine: osnovnošolci, srednješolci in mladi do 29 let. Tekmovanje je potekalo v štirih različnih inkubatorjih po Sloveniji: v Primorskem tehnološkem parku,

SAŠA inkubatorju Velenje, Razvojnem centru Novo Mesto ter Tehnološkem parku Ljubljana.

Ob 7.30 smo se s parkirišča pod gradom odpravili do SAŠA inkubatorja v Velenje. Ob prihodu smo imeli najprej uvodni nagovor, kjer nam je organizator tekmovanja Popri, gospod Jan Skok, predstavil potek dneva in podal pomembne informacije ter navodila za tekmovanje. Sledila je razdelitev ekip po kategorijah v različne prostore, kjer smo »pitchali« oziroma predstavljali naše poslovne ideje. Tekmovanja smo se udeležile naslednje ekipe: OŠ Ormož s poslovno idejo Segni v tünko, ZEKO in potORMOŽ, OŠ Olge Meglič Ptuj z idejo Učitek, OŠ Livada Velenje s poslovno idejo AquaGrow in SpeedErese, OŠ Radlje ob Dravi z idejo: BugOFF in IGRA VSEH IGER, OŠ Loče s poslovno idejo Črkuj in zmagaj, OŠ Kidričevo s poslovno idejo Learn.it in OŠ Gustava Šiliha Velenje z idejo Namizna igra Buccaneer in Pametna posoda EasyGrow. Komisija je ocenjevala idejo in predstavitev le-te. Našo komisijo so sestavljali trije člani: Islam Mušić (ustanovitelj: Skill up mentor), Adnan Ajšić (Direktor: HTC Green, d. o. o.) in Jon Kanjir (Vodja projekta: Luka bere). Predstavitev naših idej je potekala od 9.30 do 11.45, nato smo imeli do 12.20 zasluženi odmor za malico. Sledilo je glasbeno presenečenje, kjer nam je tolkalna skupina glasbene šole Velenje na bobne zaigrala nekaj melodij. Na koncu je sledil še pogovor s podjetnikom Martinom Blazinškom (CEO: The Smartestway).

Sledila je razglasitev rezultatov, ki smo jih že vsi nestrpno pričakovali. Naša ideja je bila prepoznana kot ena izmed treh najboljših idej v kategoriji osnovnošolcev.

Uvrstili smo se med 12 finalistov Slovenije in prejeli bon v vrednosti 500 evrov.

Navdušeni in polni novih vtisov smo se odpravili nazaj na Ptuj. Na svoj dosežek smo zelo ponosni, zato smo se kasneje z velikim veseljem pripravljali na finalni nastop v Novi Gorici. Velika zahvala gre ponovno našima mentoricama, ki nam ves čas stojita ob strani ter nam pomagata, nas spodbujata in verjameta v nas. Brez njiju nam zagotovo ne bi uspelo. Prav tako gre zahvala gospe Mirjani Nenad iz ZRS Bistra Ptuj, ki nam je pomagala pri izboljšavi ideje in njeni predstavitvi.

PLAVALNA ŠOLA V NARAVI ZA TRETJEŠOLCE

Tretješolci

V ponedeljek, 11. marca 2024, smo se učenci 3. razreda odpravili v CŠOD Murska Sobota. Po prihodu smo se namestili v sobe. Mučili

smo se s pripravo postelj, zlaganju oblačil v omare in dekoriranju sob. Po kosilu smo se z avtobusom odpeljali v Terme Radenci. Tam so plavalni učitelji preizkusili naše plavalne sposobnosti in nas razdelili v skupine. Pridno smo plavali in urili različne plavalne veščine. Utrujeni smo se vrnili v dom. Po večerji smo igrali Bingo.

Ko smo bili na polovici našega bivanja, smo ugotovili, da v plavanju zelo hitro napredujemo. Plavalni učitelji so nas zelo pohvalili. Med drugim smo se s pomočjo kart urili v orientaciji po okolici našega Centra šolskih in obšolskih dejavnosti ter v skupinah ustvarjali zanimive slike iz naravnih materialov. V sredo smo se po večerji odpravili na nočni sprehod po Murski Soboti in spoznali nekaj znamenitosti tega mesta. Za vznemirjenje pred spanjem so poskrbele naše učiteljice, ko so povedale, da nas v četrtek čaka prireditev Pokaži, kaj znaš. Odlično smo se izkazali tudi v pospravljanju sob. Ta večer smo staršem sporočili naslednje:

Dragi starši!

Eti v Prekmurju je fejš lipou. Se fele delamo, pa ešče na vas tuj malo mij-slimo. Lipou vas pozdravlamou.

Vaša deca

Ker smo predvidevali, da sporočila niso razumeli, smo jim ga še prevedli: Dragi starši!

Tukaj v Prekmurju je zelo lepo. Mar-sikaj delamo, pa malo na vas mislimo. Lepo vas pozdravljamo.

Vaši otroci

Četrtkovo popoldne smo uživali v plavanju, zvečer pa na prireditvi Pokaži, kaj znaš pokazali svoje plesne, dramske in pevske talente. Večer pa smo zaključili s pravim disko »žurom«.

V petek smo bili že skoraj pravi Prekmurci. Poznali smo že prekmursko narečje, naučili smo se tri njihove ljudske plesne, okušali njihovo hrano ... Še dobro, da smo se vrnili domov na Štajersko.

11. REDNA SEJA OTROŠKEGA MESTNEGA SVETA

Hana Kmetec, 8. b

Otroški mestni svetniki smo se v torek, 12. marca 2024, sestali na že 11. redni seji in seveda smo se je udeležili tudi predstavniki naše šole. Šolo smo zastopali Nina, Hana, Brin in Kai, z nami pa se je odpravila tudi naša svetovalna delavka, ga. Mateja Simonič.

Ko smo pričeli s sejo, sta nas v uvodu najprej nagovorili in pozdravili županja, ga. Nuška Gajšek in mini županja Katarina Peranič. Sledila je predstavitev ugotovitev z občinskega zasedanja 34. Otroškega parlamenta, ki letos prav tako kot lani poteka na temo Duševno zdravje otrok in mladih. Kasneje smo predstavniki vsake šole spregovorili o varovanju okolja in projektih, ki jih na šoli izvajamo, ter podali predloge za nove okoljske akcije. Po končani razpravi in dobrih končnih ugotovitvah smo se vsi skupaj odpravili še na ogled Stare steklarske, mladinsko kulturnega centra, ter imeli srečanje z delavci CID-a. Predstavili so nam prostore in nam povedali, v katerem prostoru se dogajajo določene dejavnosti. Kasneje smo še podali predloge, katere dogodke in vsebine si želimo v CID-u in vsi skupaj smo se strinjali, da je to res lep in zanimiv prostor za druženje s prijatelji ter vrstniki. Ko smo končali z vsemi dejavnostmi v okviru seje otroških mestnih svetnikov, smo se peš odpravili nazaj do šole.

NAGRADNI NATEČAJ »ENERGIJA IN JEDRSKA TEHNOLOGIJA«

Gaja Urek, 9. a

Pod mentorstvom učiteljice Vide Lačen sva, Gaja Urek in Tim Benko, sodelovala na nagradnem natečaju s področja energije in jedrske tehnologije. Cilj natečaja je bil izdelati model, maketo ali drugo ponazoritev naprave ali zgradbe, ki je povezana z energijo ali jedrsko tehnologijo. Tema natečaja se nama je zdela zelo zanimiva. V sklopu svojega projekta sva izdelala avtonomnega robota, ki je namenjen čiščenju sončnih celic. Zavedava se, da je potrebno sončne celice tudi čistiti, saj v nasprotnem primeru proizvodnja električne energije pada. V kolikor redno skrbimo za čiste sončne celice, poskrbimo tudi za njihovo daljšo življenjsko dobo. Namen izdelave izdelka je, da bi ozavestila ljudi o večji rabi sončnih celic, še posebej pa o njihovem varnem in rednem čiščenju.

V torek, 12. marca 2024, smo bili povabljeni v prostore Izobraževalnega centra jedrske tehnologije na reaktorskem centru Podgorica, kjer je potekala svečana podelitev in razglasitev rezultatov. Razglasitev je bila odlično pripravljena. Na začetku je vse prisotne pozdravil vodja projekta, sledili so nagovori posameznih gostov. Zatem so se začele

predstavitve vsakega od izdelkov. S Timom sva bila zelo ponosna, ko so predstavljali najinega robota, ki sva ga poimenovala Marko. Dejali so, da jih je najin izdelek zelo navdušil, saj so vsi detajli natančno in estetsko izdelani. Po predstavitvi izdelkov smo bili avtorji povabljeni na oder, saj je vsak udeleženec dobil darilno vrečko. V njej je vsakega pričakal novi USB ključek, termovka, kemični svinčnik in beležka. Nato pa je napočil trenutek, ki smo ga vsi nestrpno pričakovali, in sicer razglasitev prvih petih mest, katerih dobitniki se bodo skupaj odpravili na dvodnevni izlet na Dunaj. To napeto ozračje naju ni dolgo spremljalo, saj sva s Timom osvojila odlično četrto mesto in si tako prislužila dvodnevni izlet na Dunaj. Zelo vesela in ponosna sva, da nama je uspelo. Zahvaljujeva se najini mentorici, učiteljici Vidi, ki naju je pri vsem delu spremljala in spodbujala ter, ko je šlo malce na tesno, verjela v naju.

ČISTILNA AKCIJA

Zara Rižnar, Živa Grdiša, 7. a

Mestna občina Ptuj je v soboto, 16. marca 2024, ob 9. uri organizirala čistilno akcijo z naslovom »Očistimo naše mesto Ptuj«. Akcije smo se udeležili tudi učenke in učenci naše šole, ki pa smo jo izvedli že dan prej, in sicer v petek, 15. marca. Pred čiščenjem smo najprej prejeli vreče za smeti in rokavice, nato pa smo se lotili čiščenja bližnje okolice šole. Ker nas je bilo veliko, smo si delo razdelili: očistili smo šolsko dvorišče, Sončni park, pot na grad in grajsko dvorišče, parkirišče ob Dravi in tudi igrišče na Vičavi. Največ se je nabralo praznih plastenk, pločevink, veliko papirja (robčki, računi, karton), našli smo tudi nekaj plastike in aluminijaste folije. Ogromno je bilo cigaretnih ogorkov, saj smo nanje nalteli na vsakem koraku. Naš slogan, ki nas je spodbudil k čiščenju, se glasi »Skupaj bodimo zgled za lepše

in prijaznejše okolje. Tudi prihodnji rodovi si zaslužijo lepote narave, saj je namen akcije ozaveščanje prebivalcev o skrbi za okolje.« Čeprav na prvi pogled ni bilo veliko odpadkov, je bilo na koncu napolnjenih kar nekaj vreč s smetmi.

Čistilna akcija je bila uspešna in na ta način smo tudi mi pripomogli k bolj čistemu okolju.

OLGIČARJI S PTUJSKIM LÜKOM NA SEJMU ALTERMED V CELJU

Tiana Mlakar, 9. b

V petek, 15. marca 2024, smo se tri učenke 9. b razreda, Ula Čeh, Tiana Mlakar in Nina Hodnik, ter učiteljici Darja Brlek in Doroteja Širovnik ob 6.30 uri zbrale v šoli, da bi se odpravile na celjski sejem Altermed. Ko smo v kombi naložile vso potrebno opremo, smo se odpravile proti Celju, kamor smo prispele ob približno pol osmih. Tako smo imele še dovolj časa, da pripravimo stojnico, saj se je sejem začel ob deveti uri. Tema naše stojnice je bila »Ptujski lük – od pre-

teklosti do sedanosti«, obiskovalcem pa smo ponujale kruhke z zaseko in ptujskim lükom. Našo stojnico so krasili tudi drugi izdelki učencev Olgice, kot so šolsko glasilo, Prvi koraki, risbe ptujске čebule, sadike ter velik plakat, ki je nastal s pomočjo učencev. Med samim dogodkom nas je prišla pogledat tudi komisija, ki nas je zelo pohvalila in dejala, da se jim naša ideja zdi zelo zanimiva in izvirna ter da je ohranjanje tradicije zelo pomembno. Prav tako so nas obiskali člani koroške televizije, ki so nas intervjuvali. Lahko smo se tudi sprehodile do drugih stojnic in si pogledale ali kupile kakšno stvar. Na sejmu je bilo res veliko vsega in tudi zabave ni manjkalo, saj so različni učenci pripravljali odrske točke, kjer so igrali na glasbila. Nekateri mimoidoči so ptujski lük prvič poskusili, drugi ga že poznajo in redno tudi sami kupujejo, jih pa je večina trdila, da so bili naši kruhki s ptujsko čebulo najboljša hrana na sejmu. Posebna zahvala gre tudi našima mentoricama, ki sta nam ves čas stali ob strani, nas na Altermed pripravili in nam predvsem na samem sejmu zelo pomagali.

Za nas je bil Altermed zelo zanimiva in zabavna izkušnja in smo bile res vesele, da smo se ga lahko udeležile.

PLESNI ŠPORTNI DAN

Šolski novinarji

V sredo, 20. marca 2024, je za učence od 1. do 3. razreda potekal športni dan na temo plesa. Izvajal se je

v obeh učilnicah prvih razredov in obeh telovadnicah. Učenci so se ga zelo veselili, saj so imeli organizirane plesne delavnice. Iz plesne šole Samba so k nam prišle učiteljice plesa, ki so skupaj z učenci plesale oz. jih učile različnih plesnih korakov, pripravljenih prav zanje. Cilji športnega dne so bili, da učenci razvijajo osnovne motorične sposobnosti, spretnosti, urijo občutek za skladnost gibanja, razvijajo veselje do plesa in zadovoljijo potrebo po gibanju.

S plesnimi delavnicami so pričeli ob 8.25. Vmes so si vzeli odmor za malico, nato pa nadaljevali s plesom. Ob 11.30 so se vse skupine zbrale v veliki telovadnici in z velikim navdušenjem ostalim sodelujočim pokazali plesne koreografije, ki so se jih v delavnicah naučili. Učenci so resnično uživali in na zanimiv način preživeli še en šolski dan.

BRANJE NE POZNA MEJA

Učenci 4. b

Učenci 4. b razreda smo skupaj s knjižničarko Alenko Kandrič in razredničarko Simono Jakomini, izvedli projekt Branje ne pozna meja/Čitanje ne poznaje granice. Projekt vsakoletno na šoli izvajamo v sodelovanju z OŠ Đuro Ester iz hrvaške Koprivnice. Tokrat smo ga zaključili v petek, 22. marca 2024, ko so nas prijatelji iz sosednje države tudi obiskali. Sicer smo z omenjeno šolo pobrateni že štiri desetletja, že vrsto let pa z njimi sodelujemo tudi v tem

bralnem projektu. Učenci iz sosednje Hrvaške, ki so letos sodelovali, obiskujejo 3. razred, vendar so naši vrstniki, saj imajo pri njih osemletko in osnovno šolo nastopijo kot sedemletniki.

Prišli so z razredničarko Nino Galinac, njihovo knjižničarko Nikolino Sabolić in učiteljico spremljevalko. Skozi šolsko leto so brali knjigo slovenske avtorice Jane Bauer, *Kako objeti ježa*. Ob tem so likovno in literarno ustvarjali ter slikanico prikazali skozi kamišibaj gledališče. Pripravili so nam tudi zanimivo igro živalskih ugank. Vse to so nam ob svojem obisku predstavili in nam med drugim podarili še čaj, ki ga pridelujejo v njihovi šolski zadrugi. Sami smo v projektu brali knjigo Kašmirja Huseinovića, *Nenavdna knjižničarka*. Ob tem smo raziskovali njihovo mesto, ustvarjali pravljice, pisali scenarije in zgodbe odigrali z lutkami v senčnem gledališču. Za svoje nove prijatelje smo ustvarili namizno igro *Svet pravljic*, ki so se je zelo razveselili in nam že sporočili, da jo med odmori v šoli zelo radi igrajo.

Po predstavitev svojega dela v projektu smo naše skupno srečanje sklenili s prijateljsko nogometno tekmo na našem šolskem igrišču in prijetnim druženjem na igralih. Nato so učenci iz Koprivnice odšli še na ogled našega mesta. Sprehodili so se po mestnem trgu, si privoščili sladole, kupili spominke in se odpravili na ptujski grad.

Ustvarili smo nova prijateljstva, pridobili nove bralne izkušnje in se

dogovorili, da bomo s projektom nadaljevali tudi prihodnje leto in ga zaključili z našim obiskom pri njih.

KOLESARJENJE PO POTEH IVANA POTRČA

Šolski novinarji

V soboto, 23. marca 2024, so se nekateri Olgičarji s svojimi starši ponovno odpravili na kolesarjenje, tokrat po kulturni poti našega rojaka, pisatelja in dramatika, Ivana Potrča. Ivan Potrč je našim krajem postavil neizbrisen spomenik. Bil je eden izmed vodilnih predstavnikov socialnega realizma in tudi največkrat nagrajeni pisatelj svojega časa. Po njem je poimenovana ptujska knjižnica – Knjižnica Ivana Potrča, ki se po velikosti uvršča med večje slovenske splošne knjižnice.

Kolesarji so se ob 10. uri zbrali na parkirišču pred Zgodovinskim arhivom na Vičavi. Srednje zahtevna pot jih je sprva vodila mimo naselja Bratje Reš, rimskega kampa v

Štukih, po strmih klancu navzgor do ptujske Gomile. Po idilični poti med vinogradi so se povzpeli na drugi najvišji vrh v naši občini, kjer se nahaja »klopca ljubezni«. Kratek postanek so izkoristili za občudovanje panoramskega razgleda, ki se razteza nad lepotami našega najstarejšega mesta.

Pot so nadaljevali proti Mestnemu Vrhu, do daleč vidnega Elsbaherjevega »štoka«, ki se nahaja na slemenu Placarskega vrha in prikazuje lep primer vinogradniške stavbe iz 19. stoletja. Mimo njega so se pripeljali do Herbersteinove viničarije, ki stoji na mirnem in zelo slikovitem delu Mestnega Vrha. Lastnica hiške, ga. Nataša Golob, jim je prijazno odprla vrata v več kot 200 let staro cimprano hišo, ki je ohranjena kot kulturni spomenik lokalnega pomena. Ogleдали so si njeno nadvse zanimivo notranjost z lepo ohranjenim starim pohištvom.

Zatem so se odpravili do Potrčeve rojstne hiše v Štukih, kjer so si lahko ogledali spominsko ploščo pisatelju Ivanu Potrču. Na domačiji jih je gostoljubno sprejela in s piškoti ter sokom pogostila pisateljeva nečakinja, ga. Marija Kokol. Ga. Marija je namreč prevzela poslanstvo ohranjanja Potrčeve domačije kot etnografskega objekta v dokaz spoštovanja kulturne dediščine.

Kolesarji so se polni novih vtisov in prijetno utrujeni na Pivkovi ulici poslovili ter nadaljevali s kolesarjenjem vsak proti svojemu domu.

3. KARIERNI SEJEM NA PTUJU

Maja Magdič, 9. a

V petek, 29. marca 2024, smo se devetošolci odpravili na karierni sejem, ki je potekal v Šolskem Centru Ptuj pod sloganom »Dobro službo najdeš tudi doma« in je trajal kar tri dni. Zjutraj smo nultu in prvo šolsko uro imeli pouk ter malico, nato pa smo se odpravili peš proti ŠC Ptuj. Ko smo prispeli, smo se različne osnovne in srednje šole, glede na seznam, zbrale v njihovi telovadnici, kjer so posamezniki na stojnicah predstavljali različne poklice. Pri vsaki stojnici smo se učenci malo ustavili in prisluhnili predstavitvi poklica, lahko smo jim zastavili tudi kakšna vprašanja, na katera so nam z veseljem odgovorili. Ko smo si vse poklice ogledali, smo imeli nekaj časa za počitek, nato pa smo se odpravili ven, kjer smo se razdelili po skupinah, kakor smo se že predčasno odločili in uvrstili glede na zanimanje. Vsaka skupina je imela svojo temo, tudi na različnih šolah (gimnazija, ekonomska ...). Imeli smo ogromno izbiro delavnic, zato se je zagotovo za vsakogar našlo nekaj, kar ga je veselilo. Po končanih delavnicah smo se navdušeni in polni novih informacij odpravili domov.

OBISK PREDSTAVNIKA SIDG PRI ZMOREM VEČ

Zara Vidovič in Vita Mesarec, 7. a

V torek, 2. aprila 2024, nas je Olgičarje pri uri Zmorem več obiskal g. Peter Kolar, predstavnik SiDG. Ker smo se nekateri že prihajajočo soboto udeležili akcije sajenja dreves, nam je g. Kolar predstavil, zakaj se drevesne sadike sadijo in kako se sadijo. Na zanimiv način nas je seznanil s tem, katera drevesa so za naše okolje najbolj primerna, kateri škodljivci so za gozdove najbolj nevarni – lubadar, kako se gozdovi vzdržujejo ...

S seboj je prinesel tudi orodje, ki se pri sajenju dreves najpogosteje uporablja, in sicer križno motiko. Povedal nam je, da bomo mi sadili hrast in bukev. G. Kolar nam je Olgičarjem v dar prinesel ptičjo krmilnico, ki smo jo postavili na šolskem dvorišču.

OLGIČARJI NA FINALU POPROV V NOVI GORICI

Tiana Mlakar, 9. b

V četrtek, 4. aprila 2024, smo se podjetniška ekipa Olgice: Ammar Vertič, Tiana in Timotej Mlakar ter Blaž Zelenik z našima mentoricama, učiteljico Tonjo Kolar in svetovalno delavko Matejo Simonič, ter ravnateljico Heleno Ocvirk odpravili v Novo Gorico na finalni nastop tekmovanja Poprov. POPRI je nacionalno tekmovanje za najboljšo podjetniško idejo mladih. Letos so prvič izvedli tudi POPRI festival podjetnosti podjetništva mladih Slovenije. POPRI organizira Primorski tehnološki park v sodelovanju z Ministrstvom za gospodarstvo, turizem in šport, SPIRIT Slovenija, javno agencijo in Slovenskim podjetniškim skladom, ki zagotavlja tudi nagradni sklad tekmovanja. Ostali organizatorji so še Urad vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu, Mestna občina Nova Gorica ter Občina Šempeter-Vrtojba. Finale tekmovanja vsako leto poteka v Primorskem tehnološkem parku v Novi Gorici, saj je tam sedež tekmovanja. Na tekmovanje POPRI smo se letos prijaviли kar 603 mladi z 203 poslovnimi idejami, kar so že rekordne številke. Tekmovanje je potekalo v treh kategorijah. Tekmovali smo osnovnošolci, dijaki in mladi do 29 let. Na finalni nastop se je uvrstilo 12 najboljših ekip iz posamezne kategorije iz celotne države. Med temi srečneži smo bili letos tudi mi.

V četrtek, 4. aprila, smo se ob šesti uri zjutraj odpravili s parkirišča pod gradom. V Novo Gorico smo prišli ob pol desetih, kjer nas je v kulturnem domu najprej čakal sprejem,

registracija tekmovalcev in skupno fotografranje. Kmalu smo se zbrali v dvorani, kjer so nas pozdravili organizatorji, nato pa smo se že hitro razdelili po kategorijah in začeli s predstavitvijo poslovnih idej oziroma »Pitchi«. Sledila je predstavitev komisije, ki so jo za ekipe osnovnošolcev sestavljali: Deana Jezeršek, soustanoviteljica LanguageSitter, d. o. o., Mateja Panjan, strateška svetovalka na področju Ljudje in Kultura za Danfoss trata, d. o. o. in Primož Zelenšek, soustanovitelj in direktor podjetja Chipolo, d. o. o.

Po končanih predstavah smo tekmovalci imeli čas za kosilo, komisija pa je med tem časom odločala o rezultatih. Ob dveh popoldan se je na Bevkovem trgu začel Festival podjetnosti in podjetništva mladih Slovenije, kjer so nas obiskali tudi predstavniki radia Robin, prav tako pa smo si lahko ogledali različne stojnice podjetnikov, ki so tam predstavljali svoje produkte. Nekateri izmed njih so bili tudi letošnji tekmovalci. Sledili so pogovori s podjetniki. Obiskal nas je Challe Salle, s katerim smo lahko zapeli pesem in se z njim fotografirali, pogovarjali. Sledilo je skupinsko fotografranje in zaključna prireditev s podelitvijo prvih treh mest ter nagrad. Tretje mesto v kategoriji osnovnošolci je osvojila poslovna ideja »Adventure Realm«, na drugo mesto se je uvrstila poslovna

ideja »Simply Clean«, zmagovalki POPROV 2023/24 pa sta bili učenki, ki sta razvili poslovno idejo »PHONE OUT«.

Olgičarji smo bili zelo veseli, da smo se tega tekmovanja lahko udeležili, saj smo z razvojem naše poslovne ideje »Učitek« ter s pripravami in z uvrstitvijo na finalni izbor pridobili veliko novih in neprecenljivih izkušenj. Zavedamo se, da nam to brez naših mentoric, ki sta nas od vsega začetka spodbujali, nam pomagali in nam stali ob strani, ne bi uspelo.

PREDAJA HRANE ZA BREZDOMNE ŽIVALI

Tjaša Krajnc in Tina Majnik, 7. a

V ponedeljek, 25. marca 2024, smo na naši šoli začeli z zbiranjem hrane za zapuščene živali. Akcija je trajala do četrtega, 4. aprila, svetovnega dneva zapuščenih in brezdomnih živali. Sodelovali smo vsi učenci in tako pokazali svojo pozitivno naravnost ter ljubezen do živali, saj se je zbralo veliko hrane.

V petek, 5. aprila 2024, smo vse zbrano predali vodji Društva proti mučenju živali na Ptuj, ge. Kristini Pšajd. Ga. Kristina se je našemu povabilu z velikim veseljem odzvala in bila zelo hvaležna za donacijo. Ob tej priložnosti smo pripravili kratko prireditev, na kateri so sodelovali

učenci prostovoljci in učenci naše šolske dramske skupine. Tri učenke so deklamirale pesmi o prijateljstvu in življenju, ki so jih napisale same. Ogledali smo si tudi dramsko igro Pod medvedovim dežnikom, ki govori o tem, kako lepo je imeti prijatelje, na katere se lahko zaneseš. Prireditev sva povezovali prostovoljki iz sedmega razreda, Tjaša in Ema. Na koncu nas je vse nastopajoče pogostila še ga. Kristina, ki nam je prinesla posladek in nam čas popestrila z zgodbo o rešenih živalih.

S to akcijo smo Olgičarji ponovno dokazali, da smo pripravljeni pomagati, saj nam ni vseeno za uboge živali.

MEDGENERACIJSKO DRUŽENJE V DOMU UPOKOJENCEV PTUJ

Gaja Urek, 9. a

V petek, 5. aprila 2024, se nas je 25 prostovoljcev Olgice udeležilo medgeneracijskega druženja v Domu upokojencev Ptuj. Po šolski malici smo se z učiteljicama Matejo Simonič in Lidijo Žmavc odpravili proti Domu upokojencev Ptuj. Po toplem sprejemu smo skupaj s starostniki najprej malo potelovadili, seveda po navodilih fizioterapevtk, nato pa se razdelili v skupine. Vsaka skupina učencev in varovancev je pri svoji mizi igrala najrazličnejše družabne

igre, kot so: Človek ne jezi se, Uno, Spomin ter mnoge druge. Učencem OŠ Olge Meglič je bilo v veliko veselje, da smo lahko ta dan, t. i. Dan za spremembe, preživeli v družbi varovancev Doma upokojenecov Ptuj. Ob igranju družabnih iger smo se bolje spoznali in si pričarali prijetno vzdušje. Sodelovanje starejše in mlajše generacije pomembno vpliva h krepitvi lokalne skupnosti in njene povezanosti. Prav tako pa pozitivno vpliva na zdravje starejših in jim pomaga premagati osamo ter občutek osamljenosti.

SODELOVANJE V AKCIJI SAJENJA DREVESNIH MLADIK

Tiana Mlakar, 9. b

V soboto, 6. aprila 2024, se nas je nekaj Olgičarjev iz sedmega, osmega in devetega razreda z učiteljico Tonjo Kolar odpravilo saditi drevesa v gozd na Kidričevem. Ob 9. uri zjutraj smo se zbrali pred Osnovno šolo Kidričevo, si razdelili malico in pijačo ter se odpravili do bližnjega gozda, kjer sta nas že pričakala dva gozdarja iz SiDG, in sicer g. Peter Kolar in g. Marko Maučič. S seboj sta prinesla sto sadik divje češnje in

lipe. Najprej sta nam gozdarja razložila, kako se drevesne mladike posadi. Torej: najprej izkopljemo luknjo, vanjo položimo sadiko in ob sadiko pribijemo kol, da gozdarji vedo, kje je drevo na novo posajeno. Tako smo s skupnimi močmi posadili 100 sadik. Z delom smo zaključili ob pol dvanajstih in se ponosni, da smo naredili dobro delo, odpravili domov. Ob sajenju dreves smo se zabavali, saj smo bili veseli, da smo lahko prispevali svoj košček mozaika k izboljšanju sveta.

TRETJEŠOLCI NA VADBI S ŠOLO ZDRAVJA

Tjaša Krajnc in Tina Majnik, 7. a

V torek, 9. aprila 2024, so se učenci 3. a razreda na povabilo Šole zdravja udeležili posebnega družabno-športnega dogodka, na katerem so se imeli priložnost skupaj s člani društva dobro razgibati. Iz šole so se z učiteljicama Alenko Štrafela in Hano Černe odpravili proti igrišču na Vičavi, kjer so jih že čakali člani društva v svojih značilnih oranžnih oblačilih.

Učenci so se povabila zelo razveselili, zato so se z navdušenjem lotili telovadbe. V prijetni družbi so se nadihali svežega zraka, se dodobra razgibali in sprostili.

Učenci so se zadovoljni vrnili v šolo, kjer so si privoščili zaslužen malico, potem pa s pozitivno energijo, ki so jo nabrali s telovadbo, nadaljevali s poukom.

ATLETSKI ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Zara Rižnar in Živa Grdiša, 7. a

V četrtek, 11. aprila 2024, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda 4. športni dan, ki je bil atletsko obarvan, saj smo učenci zbirali osebne rezultate za športno-vzgojni karton. Za športno-vzgojni karton so tega dne zbirali podatke tudi učenci nižjih razredov. Zbrali smo se v šoli, in sicer vsak razred ob točno določeni uri. Najzgodnejši ta dan smo bili sedmošolci, ki smo se zbrali že ob 7.50 in se kar takoj odpravili na atletski stadion. Takoj po prihodu tja smo se najprej ogreli z atletsko abecedo, zatem pa sta nas že čakala teka, in sicer tek na 60 in 600 m. Ko smo razdalji odtekli, smo imeli premor za malico, nato pa smo se že pripravili za skok v daljino in met vortexa. Po opravljenih vseh

štirih disciplinah smo zavili do fitnesa na prostem pri OŠ Mladika, kjer smo opravili nekaj vaj za moč. Ob koncu športnega dne smo se odpravili do šole in se še družili na šolskem dvorišču. Tudi učenci 6., 8. in 9. razreda so na atletskem stadionu opravili vse štiri discipline, medtem ko so se druge športne dejavnosti nekoliko razlikovale (nogomet, ples, fitnes). Kljub pregovorno muhastemu aprilskemu vremenu smo imeli zelo topel in sončen dan, ki smo ga dopolnili z bolj ali manj dobrimi rezultati za letošnji športno-vzgojni karton.

NAGRADNI IZLET NA DUNAJ

Gaja Urek, 9. a, in Tim Benko, 9. b

Končno je napočil petek, 12. april 2024, ko sva se skupaj z najino mentorico, učiteljico Vido Lačen, odpravila na nagradni izlet na Dunaj. Zakaj sva šla na izlet? Ker sva bila uspešna na natečaju Energija in jedrska tehnologija, sva za nagrado dobila dnevni izlet na Cesarski Dunaj.

Od doma smo se odpravili ob 12.30, saj nismo želeli zamuditi prevoza, ki nas je ob 13.30 pričakal na avtocestnem počivališču Maribor. Vseh udeležencev nagradnega izleta, skupaj z mentorji, nas je bilo devetnajst. Težko pričakovani avtobus iz Ljubljane je prispel z rahlo zamudo. Ob prihodu avtobusa na počivališče smo vstopili in se odpravili na pot. Prvi dan smo si ogledali zabavišni park Prater in se popeljali z znamenitim kolesom. Višje smo bili, boljše in lepši razgled smo imeli. Sledil je sprehod po zabavišnem parku, nato pa vožnja proti Dunaju. Ko nas je avtobus odložil, smo se peš odpravili v restavracijo na večerjo, kjer smo dobili znan Wiener Schnitzel ali dunajski zrezek. Ko smo se okrepčali, smo se z avtobusom peljali po mestu in si ogledali znamenite stavbe ter Dunaj ponoči. Po čudovitem ogledu večernega Dunaja smo z avtobusom prispeli do hotela, kjer smo tisto noč prenočili. Vodič-

ka nas je razporedila in dobili smo ključke svojih sob. Ker smo bili zelo utrujeni, smo hitro zaspali.

Naslednje jutro smo se zbudili zelo zgodaj, saj smo ob sedmi uri že imeli zajtrk. Po zajtrku smo spakirali kovčke in se z avtobusom odpeljali do dvorca Schönbrunn. Sprehodili smo se po parku do obzidja. Razgled je bil zelo lep, tako kot tudi vrtovi in tamkajšnja zelenje. Prav tako je bil tam na ogled živalski vrt, za katerega pa na žalost ni bilo časa, da bi si ga ogledali. Ko smo si napasli naše oči na čudovitem razgledu, nas je čakal sprehod proti tehniškemu muzeju. Ogled muzeja je bil zelo zanimiv in poučen. Ogledali smo si veliko zanimivosti, kot so vlaki, stroji, skulpture, letala in inštrumenti. Tam je tudi bilo veliko interaktivnih vaj, kjer smo preizkusili svoje znanje in sposobnosti. Najbolj zanimivo je bilo kolo, ki je bilo podobno kolesu za hrčka, kjer si moral tekati. Bolj si tekel, višje si dvignil škatlo z žogicami. Cilj naloge je bil, da se je škatla žogic premaknila do vrha oz. zadela cilj. Ko smo končali z ogledom, smo šli v McDonald's, kjer nas je čakalo kosilo. Po kosilu smo se peš odpravili do avtobusa, s katerim smo nadaljevali vožnjo proti domu. Na avtocestnem počivališču Maribor so nas pričakali starši, ki so naju odpeljali nazaj na Ptuj.

Izlet je bil zelo zanimiv, poučen. Spoznala sva nove prijatelje, tako midva kot tudi učiteljica. Zelo sva hvaležna učiteljici Vidi, ki nama je pomagala na natečaju, s katerim smo si prislužili ta izlet. Mislim, da smo se vsi naučili nekaj novega, in upam, da ohranimo to znanje še naprej.

NEMŠKA JEZIKOVNA EKSKURZIJA

Tiana Mlakar, 9. b

V petek, 12. aprila 2024, smo se devetošolci Olgice odpravili na nemško jezikovno ekskurzijo v čokoladnico Zotter, obiskali pa smo

tudi motorični park Gamlitz. Skoraj vsakdo je že slišal za čokoladnico Zotter, ki je po našem mnenju posebna čokoladnica.

Čokoladnica Zotter je ena izmed avstrijskih čokoladnic, naj pa bi bila tudi ena izmed redkih, ki posluje na

zabaven in pošten način. Znana je po svojih najbolj »odbitih« čokoladnih kombinacijah in izdelavi najslajših čokolad iz najkvalitetnejših sestavin. Vsa čokolada je ekološko pridelana, kakavova zrna nosijo tudi certifikat pravične trgovine, kar je zagotovo vredno omeniti. Učenci smo se ekskurzije že dolgo veselili in nestrpnost čakali na dan, ko se bomo skupaj odpravili v Avstrijo. Ob 7.15 zjutraj smo se zbrali na parkirišču pod gradom in se odpravili proti Avstriji. Vozili smo se skozi Gornjo Radgono na avstrijsko Štajersko, in sicer najprej v vasico Riegersburg. Okoli devete ure smo že prispeli pred čisto pravo tovarno čokolade, kjer smo imeli še čas za malico, nato pa smo se odpravili v čokoladnico. V »Kakavovem kinu« se je pričel predstavitveni in zelo zanimiv film, ki nas je popeljal v svet čokolade in nam prikazal, kako čokolada nastaja in kako pridelujejo kakavova zrna, prav tako smo lahko spoznali nekatere kmetovalce, ki v Latinski Ameriki pridelujejo kakavova zrna. Zotter čokoladne kreacije so vse izdelane na principu »Od kakavovega zrna do tablice čokolade«, kar pomeni, da se uvozijo le vrhunska kakavova zrna, ki jih pri proizvodnji čokolade predelajo in uporabijo. Sami ustvarjajo tudi

neverjetna polnila in čokoladne mase za ročno izdelane čokoladne tablice. Vedno poskrbijo tudi za raznolikost okusov in kvaliteto same čokolade. Ko je čokoladni izdelek pripravljen, potrebuje le še lepo oblikovano zunanost. Po ogledu zanimivega filma, smo se odpravili na ogled čokoladnice in s tem že težko pričakovanega pokušanja čokolad. Poskusili smo lahko kar 500 okusov čokolad, od tiste začetne, najbolj grenke, pa do najslajše. Spoznali smo lahko grenak okus surovih kakavovih zrn, namočili prste v tekočo čokolado iz čokoladnih fontan, si odlomili kakšen košček čokolade in si postregli s čokoladnimi napitki. Poskusili smo tudi najti najbolj domiselni okus polnjenih čokolad, ki se prevažajo na tekočem traku. Prav tako smo se sprehodili med zastekljenimi galerijami čokoladnice, kjer smo lahko ves čas spremljali proces proizvodnje čokolade s pomočjo avdio vodiča, ki je bil na voljo tudi v slovenščini. Ob koncu našega potepa po čokoladnici, smo se seveda ustavili v njihovi trgovini, kjer smo si kupili različne čokolade in praline ali druge izdelke. Čokoladnica Zotter nas je prepričala s svojimi odličnimi inokusnimi čokoladami ter eksotičnimi, zanimivimi in pestrimi kombinacijami okusov. Med obiskom smo spoznali ustanovitelja čokoladnice, g. Josefa Zottra, s katerim smo se lahko fotografirali. Povedal pa nam je tudi, kako se je vse skupaj s čokoladnico začelo in kako se mu je porodila ideja za čokolade z različnimi okusi. Na začetku 90. let je bil izbor čokolad na čokoladnem tržišču bolj dolgočasen kot raznolik. Preplavljen je bil le z lešnikovimi in navadnimi mlečnimi čokoladami, temna čokolada pa je veljala celo za neobičajno redkost. Josef Zotter je po poklicu slaščičar in se je odločil, da bo svoje slaščičarsko znanje prenesel v izdelavo čokolade. Na čokoladno tržišče je želel vnesti nekaj novosti in svežine, zato je začel

s prodajo ročno izdelanih čokolad najrazličnejših kombinacij. Domislil se je najbolj okusnih in fantastičnih kreacij. Josef Zotter je odprl svojo proizvodno tovarno in ustvaril svoj pravi čokoladni imperij.

V sklopu ogleda smo si ogledali tudi njihovo pokopališče čokolad, kjer počivajo čokolade, ki niso bile okusne in čokolade, ki so šle iz prodaje. Po vsem sladkem doživetju smo se odpravili še v njihov čisto pravi mini ekološki živalski vrt, kjer smo imeli kratek postanek za malico. Videli, božali in fotografirali smo alpake, ponije, mini konje, zajčke, ovce in bele kenguruje. Po ogledu mini živalskega vrta nas je pričakal dolg tobogan, po katerem smo se z veseljem spustili. Ogled čokoladnice, mini ekološkega živalskega vrta in pokopališča čokolad je trajal nekje dve uri in pol.

Na parkirišču pred čokoladnico Zotter nas je že čakal avtobus, s katerim smo se, polni energije, ki smo jo dobili ob pokušnji čokolad, odpravili v motorični park Gamlitz. V Motorikparku v Gamlitzu nas je čakalo skoraj 30 različnih postaj in 100 vadb. Motorični park Gamlitz pa je tudi največji tovrsten park v Evropi, kjer se najde vse od različnih stez za hojo, lovljenja ravnotežja, teka po valovitih progah, hoje po čutilnih progah, gugalnic ... pa vse do toboganov. Ko smo v motoričnem parku pokurili odvečno energijo, smo se utrujeni vrnili domov.

Na Ptuj smo prispeli ob 15.15. Potovali smo z agencijo Alpetour. Zahvaljujemo se jim za odlično organiziran izlet in krasnega vodiča Klemna, ki nam je podal nekaj zelo zanimivih in koristnih informacij. Ker smo deveti razred in se počasi poslavljamo od naše Olgice ter že šteujemo dneve do konca osnovnošolskega šolanja, smo bili res veseli, da smo se lahko družili in zabavali na eni naših zadnjih skupnih ekskurzij. Verjamem, da nam bo ta izlet za vedno ostal v lepem inokusnem spominu.

LITERARNI NATEČAJ "MOJA RODNA DOMOVINA"

Pia Peršuh, 8. b

Osnovna šola Vič je skupaj z Združenjem veteranov 90-91 mesta Ljubljane in bivših ljubljanskih občin razpisala 16. literarni natečaj »Moja rodna domovina« z naslovom Voda – veselje in solze. Ker rada pišem poezijo, sem se na pobudo moje mentorice dr. Renate Debeljak odločila na le-tem sodelovati. Napisala sem pesem »Le kaplja vode«, ki govori o lanskih uničujočih poplavah, kakšno moč ima voda ter kako smo si Slovenci v tistih dneh in tednih iskreno in brezpogojno pomagali. Pesem je bila nagrajena in bila sem povabljen v Ljubljano, saj je osrednja prireditev potekala na Konservatoriju za glasbo in balet. Bila je nepozabna izkušnja in ko sem zaslišala svoje ime ter bila povabljen na oder, so me prevzeli občutki ponosa in sreče.

ANGLEŠKA ČAJANKA

Zoye Goričan in Maja Kovačič, 7. b

V sredo, 17. aprila 2024, ob 17.30, smo sedmošolci priredili angleško čajanko, ki smo jo pripravili v spomin na preminulo kraljico Elizabeto II., ki bi 21. aprila praznovala svoj 98. rojstni dan.

Naše priprave so se začele že v začetku aprila, ko smo pričeli s prvimi vajami. Pri pouku angleščine smo tako vsako učno uro pridno vadili svoja besedila, približno en teden pred čajanko pa smo izdelali še po-

sebna vabila v obliki skodelic. Na dan predstave smo dopoldne imeli generalko, ki je trajala pet šolskih ur. Ob 17.30 je naprej vse prisotne nagovorila gospa ravnateljica, nato pa se je začelo zares. Prireditev je otvoril Aljaž Alič, ki nam je na svojem violončelu zaigral pesem "We Are Free". Nato je na oder prišlo vseh šest voditeljev, in sicer Hana Rojs, Andraž Korošec, Zoye Goričan, Rene Krepek, Zara Holc in Brin Svit Vuk. Le-ti so nas skozi celoten večer vodili od točke do točke, hkrati pa nam predstavili marsikatero zanimivost o britanskem kraljevem dvoru, predvsem pa o življenju in delu kraljice Elizabete II.

Do konca večera smo lahko videli kar devet dramatizacij v angleščini in naša prva je nosila naslov "World talent", v kateri so Neža, Ema, Tjaša, Jaka, Manuel, Tina in Amadej iz 7. a prikazali, kako je naduti filmski igralec med snemanjem filma o Henriju VIII. zvezdniško odvihral s snemanja. Sledil je glasbeni nastop Brine in Katarine iz 7. b, ki sta nam zaigrali skladbo Eda Sheerana "Bad Habits". Nato je na oder prišla Leila, ki je čudovito odpela pesem "Back to Black" pevke Amy Winehouse. Na odru so jo zamenjali Katarina, Lara, Tara Gracija, Kevin, Žana in Mia, ki so uprizorili igro "Designer Shopping", v kateri je naduti pop zvezdnik Johnny Noise s svojo asistentko Tracy nakupoval v dizajnerski prodajalni z oblačili. Po nekaj besedah naših voditeljev

so na oder prišli Žiga, Nik, Neja, Ema, Kai, Neo in Naja iz 7. c, ki so nam predstavili igro "The Bored King" o zdolgočasnem kralju, ki ga dva otroka razveselita z zabavno igro. Eva Cvetko iz 7. c se nam je kot naslednja predstavila s svojo plesno točko, ki ni navdušila le nas, ampak je navdušila tudi zdolgočasnega kralja. Naslednja točka, ki smo jo predstavili našim staršem, je bila baletna točka Neže Lah Mršek iz 7. a, nato pa so v igri "And ... Action!" Jure, Zara, Živa, Neja, Rosa in Žak iz 7. a pokazali svoje "igralske" talente. V naslednji igri "Meet a Celebrity" so Leila, Zoye, Brina, Jan in Mia iz 7. b v televizijski oddaji predstavili svoje uspešne kariere. Takoj za njimi sta nas na odru razvedrila Gal in Matic iz 7. a, ki sta nam zaigrala na bobne. Na oder so nato prišli Aljaž, Tim, Eva, Neja, Ela, Marko in Nik iz 7. c in nam v igri "In the Wild" prikazali resničnostni šov preživetja v džungli. Po zanimivi igri so na oder prišla dekleta iz 7. b in nam zaplesala na pesem "On the Floor", ki jo poje Jennifer Lopez. Naslednja igra v angleščini, v kateri so se nerodni tatovi lotili kraje umetniške slike, je nosila naslov "The Gallery of Thieves", v njej pa so zaigrali Matic, Gal, Zara, Ajda, Amadej in Vita iz 7. a razreda. Sledila je še ena dramatizacija, in sicer "What's My Job", v kateri so Neža, Luka, Maja, Lia, Nia, Mia in Noah iz 7. b poskušali uganiti službo njihove gostje Carly. Po tej točki so nas razvedrili fantje iz 7.

c, ki so nam zaplesali eno od najnovjših TikTok uspešnic, nato pa so nas Vid Predikaka, Svit, Vid Širovnik in Nick iz 7. c s svojo igro "It's Raining Cats and Dogs" popeljali k uri angleščine, kjer so se učili angleške idiome. Na odru se nam je nato predstavil Nik Purg iz 7. c, ki nam je na svoji trobenti zaigral imenitno skladbo, po Nikovi glasbeni točki pa smo si ogledali še kratek posnetek, v katerem sta Ema in Neja iz 7. a pokazali svoje gimnastične trike. Zadnja točka je bila posebno presenečenje, saj smo učenci vseh treh oddelkov skupaj zapeli Rihannino "Diamonds".

Ob koncu je na oder stopilo vseh šest voditeljev, ki so povabili gledalce, da se še podružijo in si privoščijo angleške sendviče, mafine ter angleški čaj, ki smo jih ponudili na stojnicah.

REGIJSKO TEKMOVANJE IZ PRVE POMOČI

Tiana Mlakar, 9. b

V sredo, 17. aprila 2024, smo se tekmovalci dveh ekip Olgice z mentorico Barbaro Majhenič odpravili na regijsko tekmovanje v Prvi pomoči, ki je tako kot vsako leto potekalo v gasilskem domu na Ptujju. Tekmovanje se je začelo ob 13. uri z uvodnim pozdravom in registracijo ekip. Tako se je začel teoretični del, kjer smo v ekipah morali uporabiti znanje o Rdečem križu in splošni

prvi pomoči. Za ta del smo imeli na voljo 25 minut. Zatem je vsaka ekipa opravljala še praktični del, v okviru katerega sta nas čakali dve postaji s skupno petimi poškodovanci, ki smo jim morali nuditi prvo pomoč. Ko smo vse ekipe opravile svoje delo, je sledila malica in razglasitev rezultatov. Ekipa OŠ Olge Meglič 2 je dosegla 4. mesto med 12-imi ekipami, ekipa OŠ Olge Meglič 1 pa 5. mesto. Polni novega znanja smo se po zaključenem tekmovanju odpravili domov.

Zahvaljujemo se naši mentorici, ge. Barbari Majhenič, ki nas je skozi celo leto na to tekmovanje pripravljala in nas spodbujala.

NARAVOSLOVNI DAN ZA UČENCE OD 3. DO 5. RAZREDA

Tjaša Krajnc in Tina Majnik, 7. a

V četrtek, 18. aprila 2024, je na Olgici potekal naravoslovni dan za učence od 3. do 5. razreda. Na ta dan so bili učenci pomešani v skupine, in sicer tako, da so bili v vsaki skupini štirje oz. pet učencev, ki prihajajo iz različnih razredov. Ko so se razdelili v skupine, so se nastale skupine razvrstile po različnih učilnicah. Tam so izvajali poskuse, ki so bili zanje v naprej pripravljani. Ob vsakem poskusu so bila tudi navodila za izvedbo le-tega. Med opravljanjem poskusov so učenci zelo uživali, saj so bili zanimivi in raznoliki tako kot sama aktivnost. Na koncu je še vsak učenec izpolnil delovni list. Učiteljice so povedale, da so pri iz-

vedbi naravoslovnega dne, še zlasti poskusov, učenci z interesom sodelovali in bili vztrajni ter aktivni. Heterogene skupine so se namreč izkazale za zelo dobro motivacijo in sodelovanje med učenci.

REGIJSKO TEKMOVANJE ROBOCUP JUNIOR 2024

Andraž Korošec in Jure Šajtegel, 7. a, Bor Mlakar Belšak, 8. b

V petek, 19. aprila 2024, je v prostorih ŠC Ptuj na Volkmerjevi cesti potekalo regijsko tekmovanje z mobilnimi roboti RoboCUP Junior. Organizatorica tekmovanja je bila Elektro in računalniška šola Ptuj.

Tudi letos smo se na Olgici odločili, da sodelujemo na tekmovanju. Naša ekipa Milka 111 je nastopala v kategoriji RCJ REŠEVANJE ČRTA OŠ, kjer je nastopalo sedem ekip. Cilj tekmovanja je bil, da učenci sestavimo in programiramo robota, ki sledi črti, zazna oviro in zavije okoli nje, zapelje čez oviro in to v najkrajšem možnem času. V drugem delu

proge pa poišče kroglice, ki predstavljajo ranjence, in jih prenese v vnaprej določen kot ter jih reši.

V naši ekipi Milka 111 smo bili Andraž Korošec, Jure Šajtegel, Matic Šuler in Bor Mlakar Belšak. Izkušnje tekmovanja iz preteklega leta so nam koristile, saj smo dosegli odlično drugo mesto in se uvrstili na državno tekmovanje v Mariboru meseca maja.

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

Tiana Mlakar, 9. b

V petek, 19. aprila 2024, smo se trije učenci: Eva Ritonja, Tiana in Timotej Mlakar odpravili na Turistično tržnico v Mercator center na Ptuj. Sodelovali smo namreč na že kar 38. festivalu Turizmu pomaga lastna glava. Tako smo se ob osmi uri zjutraj z našo mentorico, učiteljico Aleksandro Borovnik, dobili pred samim prizoriščem tekmovanja, se odpravili v Mercator center in si tam

postavili stojnico. Tema naše stojnice je bila Ptujski luk malo drugače. Na stojnici smo razstavljali sladice s Ptujskim lukom, ponujali pa smo tudi pralineje in sladko rezino. Ob 9. uri se je z uvodnim nagovorom voditelja pričelo tekmovanje. Od 9. do 10. ure je potekalo ocenjevanje, ko je komisija ocenjevala naše delo. Sodniki so bili zelo strogi in ni jim ušla nobena podrobnost. Sledil je kviz med skupinami, kjer smo preverjali, katera skupina ve več o drugi. Naša naloga je namreč že prej bila, da se pri drugih skupinah pozanimamo o pomembnih podatkih njihove stojnice. Zatem je napočila razglasitev rezultatov in predstavniki Olgice smo dosegli srebrno priznanje. Učenci smo se zelo zabavali in se imeli lepo, prav tako pa smo se tudi kaj naučili.

TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE 4. IN 5. RAZREDA

Brin Svit Vuk in Aljaž Alič, 7. c

V ponedeljek, 22. aprila 2024, so imeli učenci 4. in 5. razreda tehniški dan na temo "Eko podjetništvo – izdelki". Tehniški dan je bil vsebinsko zelo bogat, saj je nastalo veliko zanimivih in uporabnih izdelkov, kot so kazalke za knjige in drugi izdelki iz odpadnega materiala. Četrtošolci so iz odpadnih krožnikov izdelali dekorativne krožnike z mozaiki, petošolci pa so iz odpadnih škatel

izdelali družabne igre, s katerimi si krajšajo čas med odmori. Učenci so nama zaupali, da so na tehniškem dnevu zelo uživali, s ponosom pa so nama pokazali tudi svoje čudovite izdelke.

TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Zara Vidovič in Vita Mesarec, 7. a

Ob dnevu Zemlje, 22. aprila 2024, so imeli učenci od 1. do 3. razreda tehniški dan. V šoli so se zbrali ob 8.20. Najprej so se lotili branja eko pravljič, nato pa so se skupaj z učiteljicami pogovorili o pomenu ekologije. Za še boljše razumevanje te zanimive in obširne tematike so si ogledali tudi nekaj posnetkov. Sledila je predstavitev natečaja festivala Dobrote slovenskih kmetij. Rdeča nit natečaja je "Za vsako bolezen rožica raste na slovenskem podeželju". Tretješolci so se nato lotili izdelave predstavitev o zdravilnih rastlinah, ki so jih nato predstavili prvo in drugošolcem. Učenci 1. a razreda so med drugim ta dan izkoristili za urejanje gredic na našem šolskem dvorišču.

Učenci so se lotili ustvarjanja likovnih izdelkov za natečaj, izdelali pa so tudi semenske kroglice, ki so jih kasneje posadili na Panorami in grajskem hribu.

NA OBISKU ZASEBNE GLASBENE ŠOLE V SAMOSTANU SV. PETRA IN PAVLA

Gal Kiar Žmavc, Enej Požun Krapež in Grega Markež, 9. b

V torek, 23. aprila 2024, so se učenci od 1. do 3. razreda odzvali na prijazno vabilo Zasebne glasbene šole v samostanu sv. Petra in Pavla in jih obiskali. Ko so prišli do glasbene šole, jih je prijazno sprejela ravnateljica, gospa Lija Frajnkovič, skupaj z glasbenim orkestrom.

Gospa ravnateljica jim je pripovedovala zanimivo zgodbo o pticah selivkah, orkester pa je vse skupaj navdušil z igranjem odlomkov skladb iz različnih slovenskih filmov, kot so Sreča na vrvi, Cvetje v jeseni in Poletje v školjki. Priložnost so imeli tudi prisluhniti Olgičarki Meti Roškar iz 3. b, ki je zaigrala na harfo. Z veliko zanimanja pa so si ogledali tudi nastop dveh baletnih plesalk. Kasneje so se odpravili v cerkev, kjer so prisluhnili mogočnemu zvoiku orgel in predstavitvi tega zanimivega inštrumenta.

Učenci so se nato razdelili v skupine in si ogledali predstavitve različnih glasbenih inštrumentov, in sicer violine, flavte, trobente, klarineta in citer.

Zaupali so nam, da so se imeli odlično in da so se naučili veliko novega.

ČETRTOŠOLCI NA OBISKU PRI ŽUPANJI NUŠKI GAJŠEK

Lili Klara Gregorec, 4. a

V ponedeljek, 6. maja 2024, smo se četrtošolci OŠ Olge Meglič odpravili na obisk k županji Mestne občine Ptuj, Nuški Gajšek. Najprej smo si ogledali poročno dvorano v Mestni hiši, kjer smo se srečali z županjo in se z njo pogovorili ob slastnem sladoledu. Po obisku županje smo se odpravili na ogled mesta Ptuj, po katerem nas je vodila prijazna vodička. Predstavila nam je veliko znamenitosti in nam zaupala več zanimivih zgodbic o našem najstarejšem mestu. Po ogledu smo se odpravili nazaj v šolo, kjer smo skupaj poklepetali o prijetnem dogodku.

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

Tjaša Krajnc in Tina Majnik, 7. a

Na dvorcu Dornava je 9. maja 2024 potekalo drugo predtekmovanje že tradicionalne 16. Otroške varnostne olimpijade. Dogodek je organizirala

Območna policijska postaja Maribor. Na olimpijado se je odpravilo 20 naših učencev iz 4. a in b razreda, ki sta jih spremljali učiteljici Barbara Terbuc in Brigita Krajnc. Učenci so se najprej razdelili v dve ekipi po deset učencev. Tekmovali so v štirih različnih igrah, na katerih so zasedli 7. in 8. mesti od skupno 19. Najprej so svoje spretnosti preizkusili z igro Človek ne jezi se. Naslednji preizkus je bilo sestavljanje logotipov. Tretja tekmovalna disciplina je bila varnostni poligon s kolesom, nazadnje pa so se z gasilskimi vedrovkami pomerili še v ciljanju z vodnim curkom. Po končani olimpijadi so se naši četrtošolci udeležili še prireditve 3. grajski dan s policisti, ki je potekala sočasno z olimpijado, in na kateri so bile predstavljene službe zaščite in reševanja.

DONACIJA LIONS KLUBA PTUJ PRIMUS

Šolski novinarji

Četrtek, 9. maj 2024, je bil prav poseben dan, saj smo s strani Lions kluba Ptuj Primus, v sodelovanju s podjetjem PROAN, d. o. o., prejeli velikodušno donacijo vitaminske vode. Nad darilom smo bili navdušeni tako učenci kot zaposleni v šoli. Tudi naša ravnateljica, Helena Ocvirk, ni skrivala svojega veselja in navdušenja. Učenci 6. razreda so se s polno vnemo lotili raztovarjanja kar 1200 plastenkov vitaminske vode iz tovarnjaka. Bila je prava ekipna naloga, polna smeha in veselja, obenem pa smo se zavedali pomembnosti geste, ki jo je Lions klub Ptuj Primus naredil za nas. Pri tem sta nam pomagala predsednik kluba, g. Andrej Vindiš, in odličen voznik, g. Srečko Franjež, ki je tudi član kluba.

Ta donacija nam bo pomagala, da bomo v prihajajočih toplih dneh učenci lahko ostali hidrirani in polni energije, medtem ko bomo v šoli premagovali nove izzive. Ponosni smo, da smo del skupnosti, ki se zaveda pomena skrbi za dobrobit nas otrok in našega zdravja.

Iskreno se zahvaljujemo Lions klubu Ptuj Primus in podjetju PROAN, d. o. o. za njihovo prijaznost in podporo naši šoli. Njihova gesta je dokaz, kako pomembno je, da se klubi in podjetja povežejo z lokalno skupnostjo ter prispevajo k njenemu blagostanju.

Za vašo velikodušnost se vam še enkrat iz srca zahvaljujemo vsi učenci in zaposleni.

TEKMOVANJE "KAJ VEŠ O PROMETU?"

Šolski novinarji

V petek, 10. maja 2024, je v Dornavi potekalo medobčinsko tekmovanje "Kaj veš o prometu?" v organizaciji Občine Dornava, Sveta za varnost in preventivo v cestnem prometu Občine Dornava, OŠ dr. Franja Žgeča Dornava in s pomočjo avtošole Prednost, Zveze šoferjev in avtomehanic Ptuj, Medobčinskega redarstva in Policije.

Tekmovanja "Kaj veš o prometu?" so dodatna spodbuda za učenje prometnih pravil, razvijanje spretnosti in pravilne vožnje v prometu, ki jih organizirajo šole v sodelovanju z občinskimi Sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Tekmovanja se je udeležilo 36 učencev in učenek iz devetih osnovnih šol. Pomerili so se v teoretičnem znanju, in sicer z reševanjem nalog v računalniški učilnici, v spretnostni vožnji po poligonu in ulični vožnji. Ekipo OŠ Olge Meglič so sestavljali Gašper David, Taio Krajnc, Svit

Vindiš in Nik Purg. Naši učenci so pokazali veliko prometnega znanja in spretnosti v vožnji po poligonu, predvsem pa v prometu, kjer so se srečali z zelo zahtevno progo. V skupni razvrstitvi šol so dosegli odlično 3. mesto.

SPOZNAVAMO DRŽAVE EVROPSKE UNIJE

Pia Peršuh in Ajda Rojs, 8. b

V petek, 10. maja 2024, smo se Olgičarji udeležili prireditve »Spoznajmo države Evropske unije«, ki je potekala v znamenju praznovanja dneva Evrope in praznovanja 20. obletnice vstopa Slovenije v EU.

Prireditve je v toplem in sončnem vremenu vnesla živahen utrip staremu mestnemu jedru, saj se je na Mestnem trgu kar gnetlo otrok in mladine – predstavnikov vrtca, osnovnih in srednjih šol, ki so predstavljali različne države EU. Naša šola je že drugo leto zapored predstavljala našo zahodno sosedo, Italijo.

Tema letošnje prireditve je bila »Naravni viri držav in skrb za ekologijo«, kar smo predstavili na stojnici »Ecologica E Moda Italiana«, kjer smo se ponašali z vetrnicami v barvah italijanske zastave, z robotom Markom, ki sta ga izdelala Gaja Urek in Tim Benko, številnimi italijanskimi proizvodi ter pestro kulinarčno ponudbo. Obiskovalci so se lahko okrepčali

s slastnim tiramisujem, ki je nastal pod spretnimi rokami Gaje Urek in Maje Magdič. Poskusili so lahko tudi prave italijanske olive, piškote in pica grisine. Na naši stojnici nam je delala družbo naša ravnateljica, ga. Helena Ocvirk. Med številnimi obiskovalci nas je obiskala evropska poslanka ga. Romana Tomc.

Predstavili smo se z glasbeno modno točko, v kateri smo Livia Sartor, Pia Peršuh, Ajda Rojs, Maja Magdič, Gaja Urek, Grega Markež, Ammar Vertič, Gal Kiar Žmavc in Enej Požun Krapež prikazali italijansko modo iz recikliranih materialov. Med našo modno revijo je Livia Sartor v italijanskem jeziku čudovito zapela pesem »Bellissimissima«.

Po zaključenem programu na Mestnem trgu smo se odpravili v ptujski »Evropark« na dvig zastave EU. Dvig le-te so opravili županja MO Ptuj, ga. Nuška Gajšek, predsednik Turističnega društva Ptuj, g. Peter Pribožič in evropski poslanec, g. Milan Zver.

Po končani prireditvi smo se odpravili do naše stojnice, kjer smo vse pospravili in se odpravili do šole. Imeli smo se zelo lepo in z nasmeški na obrazih odšli domov.

DRŽAVNO TEKMOVANJE MLADIH ČEBELARJEV V PIVKI

Šolski novinarji

Na OŠ Pivka je v soboto, 11. maja 2024, ob sodelovanju Čebelarke zveze Slovenije, potekalo 46. državno tekmovanje mladih čebelarjev Slovenije. Sodelovalo je skoraj 500 otrok iz celotne Slovenije.

Registraciji tekmovalnih skupin je sledila otvoritvena slovesnost.

Po uradni otvoritvi se je pričel tekmovalni del 46. državnega tekmovanja mladih čebelarjev Slovenije. Tekmovalci so se razporedili po stopnjah tekmovanja in se s spremljevalci odpravili v učilnice. Pri reše-

vanju nalog so morali pokazati vse svoje znanje, ki so ga pridobili skozi šolsko leto pri delu v čebelarških krožkih, pouku in samostojnem raziskovanju različnih tem o čebelah in čebelarjenju, ki so predstavljene v učbeniku Čebela se predstavi.

Tekmovalnemu delu je sledil za tekmovalce bolj sproščujoč del dneva, saj so si lahko ogledali različne dejavnosti, ki potekajo v Pivki.

Naši tekmovalci so si ogledali muzej starih radijev in Hišo umetnosti. Bilo je zelo zanimivo.

Za žirijo je sledil najtežji del tekmovanja, saj je morala natančno pregledati odgovore, sešteti točke in razvrstiti tekmovalce po doseženih mestih.

Sledil je najlepši del dneva, in sicer razglasitev rezultatov. Naše pridne čebelice Lila Marie Taylor, Katarina Ladič, David Kolarič, Rene Rakovič, Jaša Muratović in Lijan Korez so vse osvojile srebrna državna priznanja.

Čestitke vsem učencem, ki so pokazali, da veliko vedo o čebelah. Pridobljeno znanje jim je lahko odskočna deska za delo s čebelami, da bodo lahko postali odlični čebelarji in nadaljevali dolgo tradicijo slovenskega čebelarstva.

TEDEN RDEČEGA KRIŽA NA OLGICI

Hana Kmetec, Ema Lah in Tijara Zemljarič, 8. b

Vsako leto od 8. do 15. maja poteka Teden Rdečega križa Slovenije, ki smo ga na Olgici tudi letos obeležili. V sredo, 8. maja 2024, smo izvedli

delavnico Rdeči križ za skupino učencev in učenek prvega ter drugega razreda. V okviru delavnice so učenci najprej morali po skupinah sestaviti sličice, ki so jih dobili od učiteljice, nato pa še iz črk, ki so jih prejeli, sestavili besede (tj. sočutje, pomoč, prostovoljstvo, Rdeči križ in prijaznost). Na sličicah so bili med drugim upodobljeni zajček s povojem, medvedek, ki joka, fantek, ki pomaga prijatelju, in mnogo drugih. Skupaj so si ogledali vse sličice in besede, ki so jih sestavili. O njih so se tudi pogovorili. Razglabljali so tudi o pomoči sočloveku in vsem živim bitjem ter o organizaciji Rdeči križ in njihovem znaku ter kaj le-ta predstavlja. Nato so prebrali zgodbo Križem kapica in si na koncu izdelali svoje zapestnice z znakom Rdečega križa.

V ponedeljek, 13. maja 2024, pa smo se imeli možnost udeležiti delavnice prve pomoči, ki je bila namenjena vsem učencem od 1. do 9. razreda. Najprej smo se učili oživljati odra-

slega človeka in dojenčka. Ko smo to znanje usvojili, smo se naučili še zvezati trikotno ruto v primeru poškodbe. Naša tretja naloga je bila pravilna oskrba zvina gležnja.

Na koncu smo pospravili in se po približno eni šolski uri z veliko novega, predvsem pa koristnega znanja, odpravili domov.

Menimo, da so takšne delavnice zelo pomembne, saj lahko z ustreznim znanjem pomagamo pri reševanju življenj.

ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Šolski novinarji

V ponedeljek, 20. maja 2024, je bil za učence od 1. do 3. razreda organiziran športni dan v okviru športnega programa Zlati sonček.

Učenci 3. razreda so se takoj zjutraj odpravili na pohod do Knezovega ribnika, učenci 1. in 2. razreda pa so v šolskih telovadnicah in na šolskem igrišču izvajali predpisane naloge. Ob 11.30 so se v šolo vrnili učenci 3. razreda in pričeli z izvajanjem nalog po programu, učenci 1. in 2. razreda pa so se odpravili še na pohod.

Bistvo programa Zlati sonček je igra in ne tekma. Otrok tekmuje predvsem sam s seboj, manj z drugimi. Pomembno je poudariti tudi pomen procesa vadbe in ne le enkratnega izvajanja končnih nalog. Eden temeljnih namenov programa je namreč spodbuditi otroke k vseživljenjski gibalni/športni dejavnosti. Učenci so v športnih aktivnostih zelo uživali in dan je še prehitro minil.

PRIREDITEV IN PODELITEV PRIZNANJ ZA JUNAKE NAŠEGA ČASA

Vita Mesarec in Zara Vidovič, 7. a

V torek, 21. maja 2024, smo se Olgičarji – prostovoljci udeležili slovesne podelitve priznanj Junaki našega časa, ki je letošnje leto potekala v Kočevju.

Slovenska filantropija je koordinatorka Slovenske mreže prostovoljskih organizacij, v katero je vključenih več kot 1.800 prostovoljskih organizacij in organizacij s prostovoljskim programom. Prostovoljstvo promovirajo preko podelitve različnih nazivov, kot so tudi Junaki našega časa (prostovoljstvo med šolarji in dijaki). Na ta dan smo se zjutraj zbrali v jedilnici, si vzeli malico in se odpravili na parkirišče pod gradom. Tam nas je pričakal kombi, s katerim smo se odpravili proti Kočevju. Malo pred 10. uro smo prispeli na cilj. Najprej smo se odpravili na ogled zelo zanimivega Pokrajinskega muzeja Kočevje. Po končanem ogledu smo se odpravili na slavnostno prireditev "Junaki našega časa", kjer smo prostovoljci prejeli priznanja. To priznanje je nekakšna zahvala za naše redno sodelovanje v dobrodelnih akcijah. Po zaključeni prireditvi smo se s kombijem odpravili nazaj proti Ptuj, kamor smo prispeli okrog 17. ure.

Za nas je bil ta dan še posebej zanimiv in poln novih dogodivščin.

OLGIČARJI ZMAGOVALCI PROGRAMA "VARNO NA KOLESU"

Ana Milošič in Eli Tement, 8. a

Olgičarji smo se tudi v tem šolskem letu trudili biti trajnostno mobilni. Svoje veselje do kolesarjenja smo dokazali s skrbno opravljenimi nalogami z razpisa Varno na kolesu 2023/24 in sklopa Postajam kolesar. Petošolci, ki so se pripravljali na kolesarski izpit, so izvedli intervju s predstavnikoma policije in SPVCP MO Ptuj o pogojih za varno kolesarjenje v našem mestu, pripravili so videoposnetek intervjuja, izdelali stripe z naslovom "Slušalke v žep in roke na balanco" ter knjižico s predlogom za kolesarski izlet v MO Ptuj.

V sklopu Aktivno na kolesu, ki je namenjen vsem učencem šole, smo učenci skozi celo šolsko leto zbirali prekolesarjene kilometre v prostem času, se udeležili tekmovanja v znanju poznavanja kolesarskih pravil in izvedli dva medgeneracijska kolesarska izleta s starši ter starimi starši – okrog Ptujškega jezera in po kulturni poti pisatelja Ivana Potrča.

V petek, 24. maja, smo se v spremstvu svetovalne delavke Mateje Simonič in pomočnice ravnateljice, ge. Marije Vučak, finalistki 12. programa Varno na kolesu, odpravili v Ljubljano v Siti Teater. Tam je potekala zaključna razglasitev zmagoval-

cev Varno na kolesu 2023/24.

Ob prihodu v Ljubljano so nas gostitelji prijazno sprejeli in nam podarili majice z motivom Varno na kolesu, učenci pa smo se imeli možnost preizkusiti v najrazličnejših poučnih in nagradnih igrah ter prejeli praktične nagrade. Sledila je slavnostna prireditev z razglasitvijo rezultatov, ki jo je vodila slovenska voditeljica Ula Furlan, s svojimi ritmi pa jo je popestril znani slovenski raper Nipke. Po nestrpnem čakanju na razglasitev zmagovalcev smo se učenci zelo razveselili nepričakovano osvojenega 1. mesta v sklopu aktivnosti Postajam kolesar. Petošolci so bili skupaj z mentorico poklicani na glavni oder, kjer jim je generalni direktor podjetja Butan plin, g. Grzegorz Janzen, podelil nagradni bon v vrednosti 1000 eur. Vodja programa Tanja Medved Voglar je ob zaključku dejala: »Ponosni smo, da je za nami že 12. uspešna sezona programa Varno na kolesu. Z zadovoljstvom se oziram na minulo sezono, saj smo uspeli izvesti tudi prvo usposabljanje za učitelje mladih kolesarjev.«

Vsi sodelujoči v projektu smo ob koncu prireditve prejeli kolesarske čelade podjetja Telekom Slovenije. Navdušeni nad zmago in polni novih izkušenj smo se vrnili nazaj na Ptuj, kjer bomo se še naprej trudili varno in aktivno vrteti pedale.

GLASBENE MAŠINE NA ŠANS-U 2024

Tiana Mlakar, 9. b

V petek, 24. maja 2024, smo se učenci, člani šolskega benda GLASBENE MAŠINE, odpravili na ŠANS 2024 – srečanje osnovnošolskih ansamblov Slovenije, ki je potekalo v Lendavi. Našo šolsko skupino sestavljamo Gaja Urek (bas kitara), Tiana Mlakar (kitara), Eva Ritonja (vokal in klavir) in Gal Delin (bobni), pri čemer nas vodi naš mentor, Blaž Hameršak. Ob 7. uri zjutraj smo se zbrali pri šoli in se odpravili na pot proti Dvojezični osnovni šoli Lendava, kjer smo ob 9.30 imeli tonsko vajo.

Na srečanju je sodelovalo enajst bendov iz različnih osnovnih šol po vsej Sloveniji, kar je dogodku dalo posebno pestrost in raznolikost. Program se je začel ob 11. uri s pozdravnimi govori dveh učencev iz gostujoče šole, ravnateljice in podžupana mesta Lendava. Vsi nagovori so bili najprej v slovenščini in nato še prevedeni v madžarščino, kar je poudarilo kulturno raznolikost in dvojezičnost okolja.

Poseben pečat dogodku je dala tričlanska komisija, ki je ocenjevala nastope in med katerimi je bil tudi poseben gost, raper Leopold 1. Naš bend je nastopil s priredbama pesmi "Bodi z mano do konca" in "Soba 102". Po nastopu smo prejeli povratne informacije komisije, kar je bilo za nas zelo dragoceno, saj smo lahko slišali strokovno mnenje in predloge za izboljšave.

Dogodek se je zaključil ob 12.30, ob 13. uri pa smo imeli organizirano kosilo v šolskih prostorih. Čakanje na kosilo nam je popestril Leopold 1., ki nam je predstavil tri svoje pesmi in se z nami fotografiral, kar je bilo za vse udeležence posebno doživetje. Učenci Osnovne šole Olge Meglič si štejejo v veliko čast, da smo lahko sodelovali na tem dogodku. Še posebej smo hvaležni našemu mentorju, Blažu Hameršaku, ki nas je skozi vse šolsko leto pripravljaj, motiviral in podpiral na naši glasbeni poti. Izkušnja je bila za nas izjemno poučna in zabavna, saj smo imeli priložnost uživati v odlični glasbi in družbi talentiranih glasbenikov iz celotne Slovenije.

OBISK NA OŠ ĐURO ESTER V KOPRIVNICI

Šolski novinarji

V petek, 24. maja 2024, se je ravnateljica, ga. Helena Ocvirk, skupaj z go. Brigito Krajnc in go. Simono Jakomini, odzvala vabilu ravnateljice OŠ Đuro Ester, ge. Sanje Prelogović, iz Koprivnice. Njihova šola je praznovala 65. obletnico obstoja in 180-letnico rojstva dramatika, pisatelja in učitelja, Đura Estra. Ob tej priložnosti so izdali zbornik z naslovom "Budi svoj prijatelj, budi moj prijatelj, Kvalitetna škola i mentalno zdravlje".

Prireditev je potekala v kulturni dvorani Domoljub v Koprivnici, ki je bila polna obiskovalcev. Prisotni so bili visoki gostje iz mesta Koprivnica in ravnateljji sosednjih osnovnih šol. Skozi prireditev, ki je bila zelo doživeta, so lahko gledalci videli velike uspehe osnovne šole Đuro Ester. V pozdravnem nagovoru je učencem in delavcem šole ob obletnici čestitala tudi naša ravnateljica, ki je povedala, da je ta obletnica velik jubilej in da je šola dokazala, da se da s trdim delom, prizadevanjem, dobrim načrtovanjem vizije in skupnim sledenjem ciljem, doseči veli-

ke uspehe. Povedala je še, da si želi, da naše sodelovanje in prijateljstvo traja tudi v prihodnje in se morebiti še nadgradi, saj nas to bogati na mnogih področjih.

Mednarodno sodelovanje med našo šolo in OŠ Đuro Ester iz Koprivnice je eden izmed najstarejših in najuspešnejših primerov šolskega sodelovanja. Prijateljstvo in sodelovanje med šolama trajata že 42 let, kar pričča o močnih vezeh, ki so se razvile med strokovnimi delavci, učenci in skupnostma obeh mest.

Prijateljstvo med šolama se je torej začelo pred več kot štirimi desetletji, ko sta šoli prvič vzpostavili stik z namenom izmenjave izkušenj in znanj. Skozi leta se je sodelovanje poglobilo in razširilo na številna področja. Redna srečanja, skupni projekti ter številne kulturne in druge aktivnosti so postali stalnica v koledarju obeh šol.

Izmenjave učencev in učiteljev med šolama so ključnega pomena za izmenjavo izkušenj in znanj. Učenci imajo priložnost spoznati nove kulture, jezike in načine poučevanja, kar bogati njihovo izobraževalno izkušnjo in medkulturno razumevanje. Učitelji z obeh šol sodelujejo pri izmenjavi pedagoških pristopov, metod in praks, kar prispeva k izboljšanju kakovosti izobraževanja.

Veselimo se nadaljnega sodelovanja in novih skupnih projektov, ki bodo še naprej krepili to dragoceno prijateljstvo.

“ODŠTEKANI LEGO-MOJSTRI” NA FESTIVALU FIRST LEGO LIGA RAZISKOVALCI

Šolski novinarji

FIRST® LEGO® Liga Raziskovalci je multidisciplinaren in zabaven program izkustvenega učenja in dela, ki je oblikovan tako, da otroci, stari od 6 do 10 let, s pomočjo priljubljenih kock in gradnikov spoznavajo matematiko, naravoslovje, tehniko, računalništvo in informatiko na način, ki je povsem primeren in prilagojen njihovi starosti.

Otroci uporabljajo preprosta orodja LEGO Education WeDo in/ali LE SPIKE Essential (Legokocke, motorček, senzorji itd.), ki jim omogočajo, da se z njihovo pomočjo naučijo glavnih prvin programiranja, kar potem prenesejo v vsakdanje življenje. Z uporabo teh setov pri otrocih se spodbuja sodelovalno učenje ter komunikacijske spretnosti. Edukativni seti so zelo motivacijsko naravnani za otroke v prvem in drugem triletju osnovne šole, saj gre za sestavljanje Legokock v različne oblike, nato pa se lahko te oblike z uporabo preprostih ukazov v programih WeDo, Scratch programira, da se premikajo, kot vsak posameznik želi.

Naši “Odštekaní legomojstri” so letos pod mentorstvom Simone Truntič in Darka Zupanca izdelali mojstrovino z naslovom “Rock večer na plaži”, ki so jo nato v soboto, 25. maja 2024, na Festivalu FIRST LEGO

Liga Raziskovalci 2024 Mojstrovina v Centru Rog v Ljubljani tudi predstavili. Festival je potekal tako, da so učenci svoj model in plakat svojega popotovanja predstavili pred strokovno skupino in drugo publiko. Učenci so svojo nalogo odlično opravili, saj so bili pohvaljeni s strani komisije za zelo izviren, domiseln in konstruktorsko dovršen model. Na njihovi stojnici se je oglasilo veliko tekmovalcev in drugih obiskovalcev, ki so imeli veliko vprašanj, na katera je ekipa z veseljem odgovarjala. Zadovoljni in polni prijetnih vtisov so se vrnili domov.

1. IN 3. MESTO ZA OLGICO NA MEDNARODNEM TEKMOVANJU GO-CAR-GO

Tiana Mlakar, 9. b

V torek, 28. maja 2024, smo se deve-

tošolci, Ula Čeh, Nina Hodnik, Tiana Mlakar, Gaja Urek, Tim Benko in Nace Kolar, kot ekipa, odpravili na mednarodno tekmovanje GO-CAR-GO. Odhod je bil ob 8. uri zjutraj iz šole. Odpravili smo se do parkirišča pred Šolskim centrom Ptuj. Dijaki in profesorji Strojne šole, ki je bila tudi organizator dogodka, so nas prijazno sprejeli in nas usmerili do našega parkirnega mesta. Na tekmovanju smo sodelovale osnovne šole iz Ptujja in okoliških krajev, prav tako pa tudi nekaj osnovnih šol iz Hrvaške.

Tekmovalci smo bili razdeljeni v dve kategoriji: prva je vključevala ekipe z avtomobili na električni pogon, druga pa ekipe z avtomobili brez električnega pogona. Tekmovanje se je začelo ob 9.30 uri z uvodnim nagovorom ravnateljice Strojne šole Ptuj. Po uvodnem nagovoru so sledile vožnje in predstavitve ekip s posamezne šole. Najprej so se v vožnjah pomerile ekipe z avtomobili brez električnega pogona. Medtem smo mi, ki smo sodelovali v drugi kategoriji, predstavili svoje delo in zagovarjali projekt pred tričlansko komisijo.

Naša ekipa, imenovana HITRI IN DRZNI MATEMATIKI, je izdelala “matematični avto”. Odločitev za to temo smo sprejeli, ker vsi obiskujemo izbirni predmet matematične delavnice in smo menili, da je ideja pri-

merna, zanimiva in nam, ki imamo radi matematiko in tehniko, pisana na kožo. Na projektu smo pridno delali že od začetka šolskega leta.

Po predstavitvah pred komisijo smo imeli čas za kosilo, nato pa smo tudi mi preizkusili svoj avtomobil v različnih tekmovalnih disciplinah: slalomu, veleslalomu, vožnji naravnost in krožni vožnji. Po končanih vožnjah smo se zbrali v avli šole, kjer je potekala razglasitev rezultatov.

Prejeli smo priznanje za sporočilno vrednost in aktualnost pri izdelavi nadgradnje našega avtomobilčka. Z velikim ponosom smo prejeli 3. mesto kot naj avtomobilček po izboru sodelujočih ekip. Posebej pa smo ponosni, da smo prejeli 1. mesto v kombinaciji vseh kategorij, kjer je komisija ocenjevala vse kategorije vožnje in predstavitev našega celoletnega dela. Dobili smo veliko pohval glede predstavitve našega truda in poteka izdelave našega "matematičnega" avtomobilčka.

Dosežek nas je navdal z velikim veseljem in smo nanj izjemno ponosni. Ob tej priložnosti bi se radi iskreno zahvalili našima mentorjema, Vidi Lačen in Darku Zupancu, ki sta nas ves čas podpirala, usmerjala in spodbujala pri našem delu. Želimo si, da bi bilo takih projektov še več, saj imamo tako možnost pokazati svojo ustvarjalnost, iznajdljivost, tehnično znanje in predvsem sodelovanje ter timsko delo.

KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Šolski novinarji

V petek, 31. maja 2024, so imeli učenci od 1. do 3. razreda zadnji kulturni dan v tem šolskem letu. V sklopu le-tega so obiskali sosednjo Knjižnico Ivana Potrča, kjer so za ta dan pripravili festival z naslovom "Kdor vesele pesmi poje". Dan pa so posvetili 140-letnici rojstva Josipa Vandošta. Med drugim sta učence zabavala brata Malek z različnimi igrami, ki so jih otroci igrali nekoč, izdelovali so lesene piščali, risali na lesene krogce in lesene žlice. Knjižničarka, gospa Tjaša, jim je pripovedovala pravljico o Kekcu. Učenci so poročali, da so pravljico poslušali z največjim veseljem. Nato so pri teti Pehti poskusili domači kruh in domači bezgov sok. Imeli so organizirano tudi delavnico, v okviru katere so narisali tisto, kar

jim je bilo najbolj všeč. Na koncu so si ogledali še Bibliobus. Zelo so se razveselili balonov, ki so jim jih organizatorji podarili ob konca dneva. Dejali so, da so kljub dežju preživeli prečudovit dan.

DRŽAVNO TEKMOVANJE "F1 IN SCHOOLS SLOVENIA"

Gaja Urek, 9. a

V sredo, 29. maja 2024, se je ekipa šestih devetošolcev z Olgice udeležila prvega državnega tekmovanja "F1 in Schools Slovenia". Našo ekipo smo sestavljali Gaja Urek, Kaja Katarina Taučer, Grega Markež, Tim Benko, Gal Kiar Žmavc in Enej Požun Krapež. V sklopu tega tekmovanja smo se v preteklih mesecih udeležili delavnice, ki je bila za nas pripravljena na Strojni akademiji in podjetju CNC Murko. Tam smo izdelovali svoje modele dirkalnikov

Formule 1, ki smo jih nato uporabili na tekmovanju. Cilj tekmovanj je bil čim hitreje pritisniti na sprožilec, ki je preluknjal majhno bombico napolnjeno s CO₂, ki je nato povzročila, da je dirkalnik prevozil 20 metrov dolgo tekmovalno progo.

V sredo smo se v športni dvorani Campus na Ptuj zbrali tekmovalci vseh pet šol, ki smo pomerile v tekmovanju, in sicer OŠ Ormož, OŠ Juršinci, OŠ Ivanjkovci, OŠ Velika Nedelja in naša šola – OŠ Olge Meglič. Državno tekmovanja so obiskali tudi županja MO Ptuj, Nuška Gajšek, predsednik organizacije "F1 in Schools Slovenia", Milan Klemenc, in zastopnik "F1 in Schools Slovenia", Matjaž Murko. Častna gosta dogodka sta bila minister za gospodarstvo, Matjaž Han, in evroposlanec, Matjaž Nemeč.

Ocenjevalci so ocenjevali, kako smo imeli urejen prostor, kjer smo predstavljali našo šolo, sponzorje, formule ter naše predstavitve o poteku celotnega dela. Ko so ocenjevalci obiskali stojnice vseh šol, je bil čas za pričetek tekmovanja. Pred začetkom se je vsaka skupina predstavila in odgovorila na nekaj vprašanj, ki so nam jih zastavili. Sam potek tekmovanja je bil enostaven, vendar zelo napet. Veliko je bilo odvisno od tega, kako je bil dirkalnik sestavljen. Naš reakcijski čas je bil sicer najhitrejši, vendar nas je zračni upor dirkalnika zelo zaustavil. Ko smo se med seboj pomerile vse šole, je bil čas, da ocenjevalci preštejejo dosežene točke vsake ekipe in nam nato sporočijo rezultate. Čeprav smo se dobro odrezali na predstavitvi in celostni podobi ekipe, pa smo se zaradi že prej omenjenega zračnega upora na koncu uvrstili na 5. mesto. Naša ekipa je imela ves čas ob sebi navijače, in sicer naše petošolce, ki so nas vneto spodbujali skozi celotno tekmovanje, za kar smo jim resnično hvaležni. Prav tako je prišla za nas navijati tudi naša ravnateljica Helena Ocvirk.

V imenu ekipe Olgomobil se iskreno zahvaljujem našemu mentorju Davorinu Tikviču in sponzorjem – podjetju Tenzor, Dominko in Dorossen. Hvala za vso podporo in dobro voljo, ki ste nam jo namenili.

ZAKLJUČNO SREČANJE PROJEKTA »KORAK K SONČKU«

Tiana Mlakar, 9. b

V torek, 4. junija 2024, smo se prostovoljci iz 7. a, 7. c in 9. b razreda z učiteljico Tonjo Kolar še zadnjič v tem šolskem letu podali na obisk v VDC Sonček Ptuj. Uporabniki in zaposleni v društvu Sonček so nas z nasmehom pričakali ter nam pripravili prijetno pogostitev.

Naše zadnje druženje z uporabniki je bilo posvečeno ustvarjanju izdelkov iz gline. Z veseljem so nam demonstrirali svoje spretnosti in nam predstavili različne tehnike, ki jih uporabljajo pri delu z glino. Razdelili smo se po mizah, kjer nas je čakal različen material, in začeli smo z ustvarjanjem. Skupaj smo gnetli, delali kačice in kroglice ter jih z domišljijo sestavljali v kroge. Izdelali smo različne podstavke, ki jih bomo lahko uporabili tudi doma. Pri ustvarjanju so nam uporabniki, ki imajo pri tem že dolgoletne izkušnje, nudili pomoč in nasvete. Nekateri izmed njih so nam s ponosom povedali, da se z glino ukvarjajo že več kot desetletje

in da so pri tem tako veščci, da bi lahko delali tudi z zaprtimi očmi.

Izdelki, ki jih ustvarijo, so namenjeni tudi prodaji, kar jih dodatno motivira pri njihovem delu. Ob zaključku našega srečanja smo se skupaj še fotografirali in se okrepčali s pripravljenimi dobrotami. Družba in prijaznost uporabnikov iz VDC Sonček Ptuj sta nam pričarala prijetno vzdušje, ki ga bomo še dolgo ohranili v spominu.

Druženje z osebami s cerebralno paralizo je bilo izjemno dragoceno in poučno, saj smo od njih pridobili mnogo novega znanja in izkušenj. Veseli smo, da smo imeli priložnost sodelovati z društvom Sonček Ptuj in preživeti čas z ljudmi, ki nas s svojo vztrajnostjo in kreativnostjo venomer navdihujejo.

NOČ POD ZVEZDAMI

Četrtošolci

Tudi letos smo učenci 4. razreda uživali na dogodku »Noč pod zvezdami«. Zbrali smo se ob 17. uri na šolskem dvorišču. Tam so nas že čakale naše učiteljice Simona Jakomini, Barbara Terbuc in Monika Petrovič. Najprej smo v telovadnici odložili prtljago, nato pa smo se odpravili na delavnice, v okviru katerih smo izdelovali planetarije. Bilo je zelo zanimivo in poučno.

Po delavnicah je sledila večerja. Naša kuharica nam je pripravila hrenovke, za posladek pa smo uživali

ob slastnih palačinkah. Po večerji smo se zbrali na predavanju gospoda Marka Vidoviča, ki nam je govoril o astronomiji in nam predstavil teleskop. Na žalost je zaradi slabega vremena odpadlo opazovanje zvezd. Kljub temu pa smo se z lučkami podali na nočni sprehod po mestu, kar je bilo zelo zabavno in razburljivo. Po sprehodu smo se vrnili v telovadnico, kjer smo prespali. To je bila za nas prava dogodivščina. Naslednje jutro smo se razgibali, pojedli okusen zajtrk in se pripravili na nov dan. Dogodek »Noč pod zvezdami« je bil res nepozaben!

RAZSTAVA TISE JULIJE GOLOB V GALERIJU MOP

Šolski novinarji

V sredo, 5. junija 2024, je bila ob 14. uri v Galeriji Mestne občine Ptuj otvoritev razstave likovnih del naše devetošolke, Tise Julije Golob, z naslovom »Moje slike, moje sanje«. Tisa je svojo likovno nadarjenost izkazala že zelo zgodaj. Zaupala nam je, da je že kot dveletna deklica dobila flomastre in dan za dnem risala velika, žareča sonca. Eno od teh je tudi razstavljeno. Ko je postala učenka naše šole, so učiteljice hitro zaznale njeno likovno nadarjenost. Učiteljica likovne umetnosti, Doroteja Širovnik, ki je tudi Tisina mentorica pri likovnih delih, s katerimi se je Tisa predstavila na številnih likovnih natečajih, nam je zaupa-

la, da Tisa veliko ustvarja, razvija svoj talent in odkriva nove likovne tehnike. Najraje kombinira več likovnih tehnik med seboj, še posebej flomastre s suhimi ali vodenimi barvicami. V zadnjem času omenjenim likovnim tehnikam dodaja tudi lepljenke. Njene umetnine so tako polnejše, doseže lahko intenzivnejše prelivanje barv, več nians in še realnejšo plastičnost motivov. Njeni motivi v tej likovni tehniki oživijo. Največkrat upodablja ljudi, obraze, loti se tudi portretov živali. Upodablja tihožitja, krajine in abstraktne slike. Njena dela so polna barv, mehko in topline, takšna, kot je tudi ona sama.

Na razstavi si lahko ogledate izbor originalnih Tisinih del in nekaj njenih reprodukcij, saj so bili originali poslani na različne natečaje, na katerih je blestela.

In kot je v nagovoru ob otvoritvi razstave zaključila ravnateljica OŠ Olge Meglič, Helena Ocvirk: »Draga Tisa, tvoj talent je izjemen. Tvoje slike nas spominjajo, kako pomembno je slediti svojim sanjam in se izražati na način, ki nas osrečuje. Želimo ti, da ta talent razvijaš, neguješ in da te ob tem spremljajo ter podpirajo tvoji starši in vsi, ki te imajo/imamo radi. Prepričana sem, da bomo v prihodnje še slišali zate in občudovali tvoja velika dela na kakšni razstavi. Ponosni in veseli smo, da si učenka naše Olgice.«

ZAKLJUČNO SREČANJE ČLANOV OTROŠKEGA MESTNEGA SVETA Z ŽUPANJO

Nina Hodnik, 9. b, in Gaja Urek, 9. a

V torek, 4. junija 2024, smo se učenci, ki smo skozi celo šolsko leto sodelovali pri Otroškem mestnem svetu, udeležili zaključnega srečanja z županjo go. Nuško Gajšek in mini županjo Katarino Peranič iz OŠ Ljudski Vrt. Iz naše šole smo se srečanja udeležili Nina Hodnik, 9. b, Gaja Urek, 9. a, Brin Žnidarič in Hana Kmetec, 8. b ter Kai Haunholter, 7. c. Dogodka pa se je z nami udeležila tudi naša mentorica svetovalna delavka Mateja Simonič. Ob 12. uri smo se predstavniki vseh ptujskih osnovnih šol zbrali pred McDonald'som, kjer nas je županja počastila s kosilom. V sproščenem druženju smo lahko poklepetali in povedali, kaj bomo počeli v prihajajočih počitnicah. Druženje je trajalo približno uro, nato smo se dobre volje odpravili nazaj v šolo.

Otroški mestni svet je bil ustanovljen leta 2018, saj so na občini želeli v lokalno skupnost vključiti tudi otroke. Sestavljen je iz 24 predstavnikov ptujskih osnovnih šol. Vsako leto se na novo izvoli tudi mini župan ali mini županja, ki skupaj s ptujsko županjo Nuško Gajšek vodi Otroški mestni svet. Letos smo se Olgičarji udeležili dveh sej. Tam smo se pogovarjali o aktualnih temah, iskali rešitve ter podajali nove predloge in pobude za izboljšave.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O RDEČEM KRIŽU

Zara Rižnar in Tina Majnik, 7. a

V sredo, 5. junija 2024, so se učence naše šole ob 12. uri odpravile na tekmovanje za mlade člane Rdečega križa. Rdeča nit letošnjega tekmovanja je bila preprosta, in sicer »Širjenje znanj o Rdečem križu«.

Tekmovanje je potekalo v prostorih gasilskega doma Ptuj. Tekmovalci so v skupinah odgovarjali na vprašanja, ki so se nanašala na temo organizacije Rdečega križa, in sicer o zgodovini, dejavnostih, mednarodnem humanitarnem pravu, temeljnih načelih, o Rdečem križu Slovenije, prepoznati pa so morali tudi znak Rdečega križa.

Tekmovanja so se udeležile tri učence 6. b razreda, in sicer Mia Madjar, Mia Majerič in Nika Čeh, ki so se zelo dobro odrezale, saj so osvojile 4. mesto.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA ČETRTOŠOLCE

Četrtošolci

Učenci 4. razreda smo se v petek, 7. junija 2024, z velikim navdušenjem odpravili na zaključno ekskurzijo v Celje, kjer nas je čakalo veliko zanimivih dogodivščin. Prvi del ekskurzije je bil namenjen vodenemu ogledu mesta. Sprehodili smo se po

slikovitih ulicah Celja in si ogledali pomembne zgodovinske in kulturne znamenitosti. Naša vodnika sta nam pripovedovala zanimive zgodbe in nas popeljala v preteklost tega čudovitega mesta. Po ogledu mesta smo se podali v Tropsko hišo, kjer smo imeli priložnost spoznati različne eksotične živali. Videli smo kače, lemurje, želve, opice, žabe in tenreke. Navdušeno smo opazovali njihovo vedenje in življenjski prostor, kar je bilo za mnoge od nas prvič. Najbolj smo se veselili delavnic s tropskimi živalmi, kjer smo imeli priložnost priti v stik z njimi. Držali smo kačo, božali tenreka in se spoznali s paličnjakom. Ta izkušnja je bila resnično edinstvena in nepozabna. Naučili smo se veliko novega o življenju teh živali in njihovi skrbi.

Po obisku Tropske hiše smo se od-

pravili še v Tehnopark, kjer smo raziskovali in se učili o različnih znanstvenih in tehnoloških dosežkih. Tehnopark je poln interaktivnih razstav, ki so nas popeljale v svet znanosti na zabaven in poučen način. Skozi različne eksperimente in demonstracije smo pridobili novo znanje ter se ob tem tudi zabavali. Naša zaključna ekskurzija v Celje ni bila samo poučna, ampak tudi zelo zabavna. Polni novih doživetij in znanja smo se vrnili domov ter že nestrpno pričakujemo našo naslednjo dogodivščino.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA PETOŠOLCE

Petošolci

V petek, 7. junija 2024, smo se odpravili na zaključno ekskurzijo v Prekmurje. Zbrali smo se na parkirišču pod gradom ob 6.50, od koder smo se odpeljali v Razkriški kot. Ustavili smo se v Gradišču na Šafarskem, kjer smo si ogledali prazgodovinsko naselbino s prikazom življenja pred 5500 leti. Videli smo lahko, kako so se prehranjevali, kako so obdelovali zemljo in kamnito orodje. Bilo je zelo poučno in zanimivo. Naša naslednja postojanka je bil Otok ljubezni, ki leži v Ižakovcih. Ko smo prispeli, smo se sprehodili do lesene hiške, ki se imenuje Brežna hiša. Tam nas je pričakala gospa, ki nam je razložila, kako je potekalo burjaštvo na reki Muri. Ta običaj pa smo si lahko ogledali tudi v kratkem filmčku, ki je bil zelo zanimiv. Nato smo nadaljevali našo pot proti Veržeju, kjer smo se ustavili v Rokodelskem centru Veržej in si ogledali razstavo, nato pa se tudi sami preizkusili v izdelavi lončenih izdelkov. Na Ptuj smo prispeli okrog 15. ure. Na ekskurziji je bilo zelo zabavno in zanimivo.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA DEVIŠKE

Tiana Mlakar, 9. b

V petek, 7. junija 2024, smo se učenci 9. razreda podali na našo, še zadnjo, skupno ekskurzijo, ki nas je popeljala v čudovito obsredozemsko območje Slovenije. Navdušeni nad obetom novih doživetij in skupnih trenutkov smo se že ob šesti uri zjutraj zbrali na parkirišču pod gradom in se polni pričakovanja odpravili na pot.

Prva postojanka je bila Trubarjeva domačija v Rašici. Ko smo prispeli, nas je tam prijazno sprejela vodnica, ki nam je skozi zgodbo slikovito predstavila življenje in delo Primoža Trubarja, očeta slovenske pisane besede. Skozi razstavljenе rokopise in zapise smo lahko bolj spoznali njegovo pisavo in delo, v sobi z okrašenimi stenami, kjer naj bi bilo njegovo stanovanje, pa smo obnovili znanje, ki smo ga letos pridobili pri urah slovenščine.

Po ogledu smo imeli čas za malico, kjer smo si ob prigrizkih izmenjevali prve vtise dneva.

Nato smo se odpravili proti Strunjanu, kjer nas je čakalo prijetno presenečenje – kopanje v morju. Komaj smo čakali, da prispemo pred hotel Salinera, kjer nas je pričakala lepo urejena plaža in prijetno toplo, vabljivo morje. Takoj ko smo prispeli, smo se zapolnili v vodo in uživali v morskimi radostih. Vodnica nam je dala dovolj časa, da smo se lahko skopali, se v morju igrali in sprostiti ter porabili nekaj odvečne energije. Pri kopanju sta se nam pridružila tudi naša razrednika.

Po prijetni osvežitvi smo se podali naprej proti Piranu, enemu najbolj slikovitih obmorskih mest v Sloveniji. V Piranu smo se ustavili na znamenitem Tartinijevem trgu, kjer nam je vodnica podala zanimive informacije o zgodovini mesta in življenju slavnega violinista ter skladatelja Giuseppeja Tartinija, po katerem trg nosi ime. Po vodenem ogledu smo imeli nekaj prostega časa za raziskovanje mestnih ulic,

nakup spominkov ali preprosto uživanje v lepem obmorskem vzdušju. Polni vtisov in novih znanj smo se pozno popoldne odpravili nazaj proti Ptuju. Kljub temu da je trajala le en dan, je bila ekskurzija polna sladkih trenutkov, ki so še okrepili naše prijateljske vezi. Bili smo veseli, da smo lahko skupaj uživali ob morju ter se zabavali. Ta ekskurzija je bila čudovit zaključek naše osnovnošolske poti, kjer smo se še bolj povezali in ustvarili nepozabne spomine, ki bodo ostali z nami za vedno. Tudi takrat, ko bo vsak od nas krenil na svojo, novo pot.

ŠPORTNI DAN ZA PETOŠOLCE

Petošolci

V ponedeljek, 10. junija 2024, smo imeli učenci 5. razreda še zadnji športni dan. Odpravili smo se po poti ob Dravi do Rance. Tam so nas čakali učitelji CŠOD Štrk. Pripravili so nam dve dejavnosti, in sicer vožnjo z 'Dragonboati' in lokostrelstvo. 'Dragonboati' so kanuji, ki izvirajo iz Azije. Med vožnjo smo morali usklajeno veslati. Pri lokostrelstvu smo se razdelili v skupine in med seboj tekmovali. Urili smo se v natančnosti in osredotočenosti na streljanje v tarčo. Športni dan, ki smo ga ta dan doživeli, nam bo ostal v lepem spominu.

12. MALA LIKOVNA KOLONIJA HALOZE

Šolski novinarji

Letos je potekala že 12. Mala likovna kolonija Haloze in tudi tokrat smo se je z veseljem udeležili. V četrtek, 23. maja 2024, smo se dobili v Leskovcu. Likovne kolonije sta se pod mentorstvom učiteljice likovne umetnosti Doroteje Širovnik udeležili Tisa Julija Golob iz 9. a in Uliana Drach iz 8. b. Po uvodnem pozdravu in topli dobrodošlici so se udeleženci kolonije sprehodili skozi Leskovec in iskali zanimive motive, ki bi jih naslikali. Tisa in Uliana sta našli čudovit kotiček v bližnjem parku in pripravili slikarska stojala, platna, čopiče in barve. Dekleti sta navdih za slike našli v čudoviti haloški krajini pred sabo. Nastali sta krasni akrilni sliki. Otvoritev razstave Male likovne kolonije je potekala v torek, 11. junija 2024, v avli OŠ Videm. Na ogled je postavljenih vseh 24 umetnin, med katerimi zelo izstopata deli naših izjemno nadarjenih umetnic, Tise in Uliane. Mladi umetnici sta pokazali vsaka svoj stil slikanja; Uliana je raziskovala igro svetlobe in sence med krošnjami dreves, Tisa pa je gradila na realističnosti oblakov, gričev in stavb. Dekleti sta z izkušnjo slikanja v naravi dobili širino, ki jima bo na poti ustvarjanja zelo koristila. Na obe mladi umetnici smo Olgičarji zelo ponosni in jima čestitamo za čudovita likovna izdelka.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA ŠESTOŠOLCE

Dorina Bali in Mariia Petrova, 6. b

V sredo, 12. junija 2024, smo se učenke in učenci 6. razreda odpravili na zaključno ekskurzijo na Koroško. Pod gradom smo se dobili malo pred osmo uro, nato pa sedli na avtobus in se odpeljali. Po nekoliko več kot 2 urah smo prispeli v Mežico.

Tam smo si naredili rudarske čelade in svetilke ter se z avtentičnim vlakcem odpeljali v rudnik. Sprehajali smo se po rudniku, kjer nam je vodnik predstavil delovanje takratnega rudnika in strojev. Spoznali smo tudi razliko med svincom in cinkom ter katere izdelke lahko izdelamo iz njih. Ko smo se z vlakcem odpeljali iz rudnika, v katerem smo preživeli skoraj 2 uri, smo si lahko kupili spominke in pomalicali. Sedli smo na avtobus in po pol ure vožnje prispeli v Ravne na Koroškem. Tam smo si ogledali rojstno hišo Prežihovega Voranca in dodobra spoznali njegovo življenje. Ogledali smo si hišo, kaščo in hlev ter njihovo bivše posestvo. Izvedeli smo veliko novega o znanem pisatelju in njegovi družini. Po uri in pol vožnje smo se ustavili še v Mariboru, kjer smo pomalicali, nato pa pot nadaljevali nazaj na Ptuj. Na naši ekskurziji smo se zelo zabavali, se naučili veliko novega in zelo uživali.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA SEDMOŠOLCE

Živa Grdiša in Zara Rižnar, 7. a

V sredo, 12. junija, smo se učenci 7. razreda v okviru zadnjega naravoslovnega dne tega šolskega leta odpravili na zaključno ekskurzijo v Ribnico.

Zjutraj smo se okrog sedme ure zbrali na parkirišču pod gradom in se odpravili na pot proti Ribnici, kraljestvu suhe robe. Vozili smo se približno tri ure in imeli en vmesni postanek.

Ko smo prispeli v Rokodelski center

Ribnica, smo se razdelili v tri skupine. Ena skupina je naprej opravila ogled razstav in gradu, druga skupina se je odpravila na delavnico pletenja košar iz vrbovega šibja, tretja skupina pa na delavnico pletenja košar iz leskovih viter.

Skupina, v kateri sva bili tudi midve, se je najprej preizkusila v pletenju košar iz vrbovega šibja. Nastale so lepe in uporabne košarice, ki smo jih lahko odnesli domov. Po končanih delavnicah smo pojedli malico iz naših nahrbtnikov ter raziskali trgovino s suho robo in lončarskimi izdelki.

Sledil je ogled razstave raznih rokodelskih pripomočkov in zgodovine

ribniške suhe robe. Izvedeli smo zanimivo legendo o »holanderci«, tipični ribniški pleteni košarici. Nato smo se odpravili na vodeno razstavo ribniškega gradu. Med potjo nam je vodič povedal nekaj besed o zgodovini gradu in same Ribnice. Omenil je, da je bil v preteklosti grad zavarovan z vodo oz. vodnim jarkom, ki še danes stoji na istem mestu. Po grajskem mostu smo prišli do sobe, kjer smo slišali legendo o sežiganju čarovnic na grmadi. Legenda je bila zelo zanimiva in kar srhljiva. Pred ogledom nam je vodič povedal tudi nekaj o ribniških čarovniških procesih. Med ogledom razstave smo videli tudi replike mučilnih naprav in originalnega zapisnika čarovniškega procesa iz leta 1701. Po zaključnem ogledu smo se odpravili na kratek sprehod okoli ribniške cerkve sv. Štefana in posneli nekaj čudovitih fotografij na enem od ribniških mostov.

Vkrcali smo se nazaj na avtobus, ki nas je popeljal do Ljubljane, kjer smo pojedli obilno kosilo. Po odličnem kosilu smo se počasi odpravili nazaj proti Ptujju, kamor smo prispeli okrog šeste ure. Izlet je bil zelo poučen, saj smo pridobili polno novih izkušenj in spominov.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA OSMOŠOLCE

Eli Tement, Ana Milošič, 8. a, Hana Kmetec, 8. b

V sredo, 12. junija 2024, smo se osmošolci odpravili na zaključno ekskurzijo na Gorenjsko. Ob 7.30 smo se napotili s parkirišča pod gradom proti Kranju. Po enem krajšem vmesnem postanku smo v Kranj prispeli okrog 10. ure. Sprehodili smo se proti staremu mestnemu jedru, kjer smo se najprej ustavili ob hiši, v kateri je bival in tudi umrl največji slovenski pesnik dr. France Prešeren. Naš sprehod smo nadaljevali do pet metrov visokega spomenika Franceta Prešerna na Glavnem trgu med župnijsko cerkvijo sv. Kancijana in Prešernovim gledališčem. Spomenik, ki so ga postavili leta 1952, je delo dveh akademskih kiparjev, in sicer Franciška Smerduja in Petra Lobode, zanimivo pa je tudi, da je postavitve nadziral Jože Plečnik, ki je v tistem času urejal arkade na fasadi gledališča. Zanimivo je tudi dejstvo, da gre za največji pesnikov kip na svetu. Nato smo se odpravili proti še eni kranjski znamenitosti, in sicer do Plečnikovega stopnišča, vodnjaka in arkad na vrhu Vodopivčeve ulice. Po krajšem potepanju po mestu smo se nato vkrcali na avtobus ter nadaljevali pot, saj je bila naša naslednja postojanka turistični biser Sloveni-

je – Bled. Ob jezeru smo se vkrcali na pletno, približno 8 metrov dolgo, ki je turistična znamenitost na Blejskem jezeru in katere zgodovina sega vse do 12. stoletja. Z njo smo se popeljali po jezeru do Blejskega otoka, ki leži na zahodni strani jezera. Na vrhu otoka stoji srednjeveška cerkev Marijinega vnebovzvetja, do vrha otoka pa vodi znamenitih 99 stopnic. Po krajšem ogledu otoka smo se s pletno odpeljali nazaj, nato pa se ob jezeru sprehodili v center mesta, kjer smo imeli nekaj manj kot uro prostega časa za sprehod ali pa za pokušino znamenitih blejskih kremnih rezin. Naša zadnja postojanka je bila Vrba na Gorenjskem, kjer smo si ogledali rojstno hišo Franceta Prešerna. Izvedeli smo veliko zanimivosti ne samo o življenju našega pesnika, ampak tudi o življenju slovenskega kmeta v zgodnjem

19. stoletju. Priložnost pa smo imeli tudi videti originalno zibelko, v kateri je France spal kot dojenček. Po zanimivi predstavitvi smo še naredili skupinsko fotografijo pred hišo in njegovim spomenikom, nato pa se odpravili proti domu. Ker smo bili že pošteno lačni, smo naredili krajši postanek za kosilo, nato pa pot nadaljevali proti domu, kamor smo prispeli okrog 18. ure. Navkljub ne preveč tipičnemu poletnemu dnevu, saj je bilo precej hladno in deževno, smo skupaj preživeli lep dan in verjamemo, da nam bo ta ekskurzija vsem ostala v lepem spominu.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA PRVOŠOLCE

Prvošolci z učiteljicami

V četrtek, 13. junija 2024, smo imeli učenci 1. razreda zaključno ekskurzijo. Zjutraj smo se ob pol osmih zbrali na železniški postaji Ptuj. Navdušeni in polni pričakovanja smo se z vlakom odpeljali do Maribora. Ko smo prispeli v Maribor, smo se počasi odpravili proti Mestnemu parku. V parku smo najprej imeli malico, nato pa smo se odpravili na ogled Akvarija-terarija. Tam nas je prijazno sprejela vodička. Na zelo zanimiv način nam je predstavila živali, ki jih imajo. Povedala nam je tudi, kako za njih skrbijo in jih hranijo. Po ogledu smo odšli do mesta na obljudljeni sladole. Po osvežitvi smo se odpravili nazaj proti Mestnemu parku do Piramide. Na Piramidi smo imeli nekaj časa za sprostitev in igro. Na poti s Piramide smo imeli priložnost videti kačo. Z zanimanjem in brez strahu smo jo opazovali, kako je počasi lezla po kamniti steni. Počasi smo se odpravili do železniške postaje Maribor, kjer nas je že čakal vlak. Z vlakom smo se odpeljali nazaj na Ptuj, kjer so nas že čakali starši. Dan smo preživeli veselo, zabavno in poučno.

ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Hana Kmetec, 8. b, Ema Ganzer, 8. a

V četrtek, 13. junija 2024, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda športni dan. Učenci od 6. do 8. razreda smo se ob 8.20 zbrali v matičnih učilnicah, kjer smo si ogledali fair play načela, zaobljubo, poslušali himno, nato pa je sledila malica.

Medtem ko je en oddelek šestošolcev v mali telovadnici igral med dvema ognjema, je drugi oddelek plezal na plezalni steni. Po eni šolski uri sta oba oddelka zamenjala dejavnosti, ob koncu pa nadaljevala s športnimi igrami v atriju in na travnatem igrišču. Sedmošolci so bili razdeljeni v tri skupine. Prva skupina se je po malici najprej preizkusila v igri namiznega tenisa, druga skupina je igrala nogomet, tretja skupina pa različne igre v atriju. Nato so aktivnosti še dvakrat zamenjali, tako da se je ob koncu športnega dne vsak skupina preizkusila v eni od treh dejavnosti. Osmošolci smo se po dejavnostih v matičnih učilnicah odpravili do igrišča na Vičavi, kjer smo igrali nogomet, košarko in odbojko. Devetošolci so športni dan izkoristili za priprave na petkovo valetu.

VALETA 2024

Tiana Mlakar, 9. b

Kot že druge generacije devetošolcev pred nami, smo se tudi mi noro veselili enega – za nas – najpomembnejših dni v šolskem letu. Valete, seveda. Tako smo se v petek, 14. junija 2024, ob 16. uri, vsi devetošolci in devetošolke zbrali v šolski telovadnici in nestrpnostno pričakali naše, za nas najpomembnejše goste: starše, sorojence, stare starše in seveda naše učitelje ter učiteljice. Prireditve, na katero smo se intenzivno pripravljali, se je začela ob 16.30.

Led je namesto nas prebil naš plesni učitelj, Jernej Brenholc, ki je pozdravil vse prisotne, in nas na humoren, profesionalen način vodil skozi najrazličnejše latino in standardne plesne ritme. Otvoritev plesnega dela prireditve smo, kot je zdaj že tradicionalno na valetah, namenili četvorki, v okviru katere smo se predstavili v treh slikah. Nato smo se zavrtili v ritmih valčka, se dokazali v korakih bluesa, sambe, discoswinga in free styla, v okviru katerega smo poskrbeli za smeh in zabavo. Nekaj plesnih korakov smo zaplesali tudi v krogu, ob tem pa menjali svojega plesnega partnerja, kar nam je predstavljalo precejšen izziv, ki smo ga prav tako uspešno prestali. Naš plesni učitelj je dejal, da smo bili odlični!

Plesni poslastici je sledil kulturni program, ki smo ga, na humoren način, pripravili devetošolci z našima razrednikoma, Tomažem Zobcem in Danielo Štumberger. Poimenovali pa smo ga preprosto »Potovanje okrog sveta z 9. b in a«. V čevlje voditeljev so stopili Nina Hodnik, Gaja Urek, Ammar Vertič, Matija Masten in Matjaž Habjanič. Vse skupaj smo popestrili z glasbenimi točkami, v katerih so blesteli Gaja Urek, Eva Ritonja in vsi fantje generacije 2015–2024. Glasba, s katero smo postregli, je bila vrhunska!

Prav tako smo se devetošolci odlično izkazali v plesnih točkah, s pomočjo katerih smo obujali spomine na plavalni tečaj, šole v naravi, London, ekskurzije in srečelov. Tako mi kot naši bližnji smo uživali ob spominih in samih predstavitev naše generacije, ki so potekale na malce začnjen način, le-ta pa je obiskovalcem privabil nasmeške na obraz.

Devetletno krojenje osnovnošolske pravlјice ne bi bilo tako uspešno brez naših učiteljev in učiteljic, naših razrednikov, drugih delavcev šole in seveda brez kapitanke naše ladje »Olgice«, gospe ravnateljice, Helene Ocvirk. Vsem smo namenili besede zahvale, ki so bile iskrene in tople. Kot češnjico na torti pa smo nagovorili tudi naše starše, ki so nam vsa leta stali ob strani, nas bodrili, nam prisluhnilo, ko smo imeli težave, se smejali z nami, ko smo bili srečni, skratka tisti, ki dihajo z nami in za nas. Dragi naši starši, še enkrat: hvala vam za vse!

Nastopil je uradni del valetе, v katerem so naša razrednika, gospa knjižničarka in ravnateljica razglasili zlate bralce, zlate odličnjake, devetošolce in devetošolke, ki smo se v teh

devetih letih še posebej izkazali na kulturnem, humanitarnem ali športnem področju. Tako zelo uspešni smo bili, da so nas od »aplavdiranja« kar bolele dlani. Brez »naj kulturnice/naj kulturnika« in »naj učenca/naj učenke« generacije na Olgici pa res ne gre. Imenovani so bili tudi učenci, ki so bili najuspešnejši med uspešnimi Olgičarji. Naj kulturnica generacije 2015–2024 je postala Tisa Julija Golob, za naj učenko generacije pa je bila razglašena Nina Hodnik. Prav tako je priznanje za udejestvovanje na športnem področju prejela Clea Haunholter. Letos so tudi prvič podelili priznanja na podjetniškem področju, ki smo jih prisluzili Tiana Mlakar, Blaž Zeleznik, Timotej Mlakar in Ammar Vertič. Za udejestvovanje na tehničnem področju sta priznanje prejela Tim Benko in Gaja Urek, za udejestvovanje na področju prostovoljstva pa smo posebno priznanje prejeli Tiana Mlakar, Timotej Mlakar, Eva Hvalec, Gaja Urek, Nina Hodnik in Grega Markež. Priznanje za uspehe na tekmovanjih iz znanj pa so prejeli Ula Čeh, Nace Kolar in Gaja Urek. Kot piko na »i« smo prireditev za-

ključili z našo himno, himno generacije 2015–2024, z naslovom »Zgodba o prijateljstvu«.

Ker je bila prireditev nabita s čustvi sreče, zadovoljstva, hkrati pa tudi žalosti zaradi slovesa, ni manjkalo niti solz. Vendar so to bile solze, ki govorijo same po sebi, ki ne potrebujejo prevoda, ne potrebujejo besed.

Olgica je bila devet dolgih let naš drugi dom. In kje je lepše kot doma? Žal se moramo danes od svojega drugega doma posloviti. S solzami v očeh te zapuščamo, naša draga Olgica, saj moramo naprej, novim zmagam nasproti. A vedi, da te bomo za vedno nosili v srcu. Kamorkoli nas bo pot zanesla, bo Olgica v naših srcih živela naprej. Tukaj smo stkali prva prijateljstva, našli prve simpatije, si nabrali veliko znanja na najrazličnejših področjih. Vedi, draga Olgica, da si dobro opravila svoje delo! Dala si nam znanje, naučila si nas, katere vrednote štejejo, pokazala si nam, kako biti prijatelj in da smo drug za drugega in eden za vse močnejši.

Hvala ti in vse dobro vsem, ki ostajate na naši Olgici!

Tudi v drugi polovici šolskega leta 2023/24 smo se udeležili številnih tekmovanj iz znanj, športnih tekmovanj, literarnih, likovnih in drugih natečajev. Pred vami je pregled nekaterih naših najvidnejših uvrstitev.

V SREDIŠČU

Miha Mahorič, 3. a, Dorina Bali, 6. b, Jurij Golob, 6. a, so 25. maja 2024 na državnem tekmovanju Logična pošast osvojili **zlato priznanje**. Iskrene čestitke vsem trem in njihovim mentorjem, ge. Alenki Štrafela, ge. Vidi Lačen in g. Petru Strelcu.

TEKMOVANJA V ZNANJU

Angleščina – 8. razred (mentor: Vojko Jurgec)

3. 4. 2024 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Mina Mahorič, 8. a

Angleščina – 9. razred (mentorica: Ksenija Kovačič Žižek)

3. 4. 2024 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Matjaž Habjanič, 9. a

Fizika (mentorica: Darja Šprah)

14. 2. 2024 – šolsko tekmovanje

Priznanje Čmrlj in uvrstitev na področno tekmovanje:

Hugo Hodnik, 8. a, Ana Milošič, 8. a, Ajda Rojs, 8. b,

Nace Kolar, 9. a, Nina Hodnik, 9. b

11. 4. 2024 – področno tekmovanje

Bronasto priznanje: Nace Kolar, 9. a, Nina Hodnik, 9. b

Kemija (mentorica: Darja Lipovec)

23. 3. 2024 – regijsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje:

Nina Hodnik, 9. b

Logična pošast (vodja tekmovanja: Vida Lačen)

10. 5. 2024 – šolsko tekmovanje

Biserno priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje:

34 **Olgica in mi**, junij 2024

Ema Kajzer, 1. a, Luka Zotlar, 1. a, Valentina Ferik Žerak, 2. b, Miha Mahorič, 3. a, Luka Ribič, 3. a, Katarina Ladič, 4. b, Lila Marie Taylor, 4. b, Izak Dovšak, 5. a, Jurij Golob, 6. a, Mia Varnica Predikaka, 6. a, Dorina Bali, 6. b, Nika Čeh, 6. b, Tjaša Krajnc, 7. a, Lia Sledič, 7. b, Hugo Hodnik, 8. a, Hana Kmetec, 8. b, Nace Kolar, 9. a, Nina Hodnik, 9. b

25. 5. 2024 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Katarina Ladič, 4. b, Izak Dovšak, 5. a, Mia Varnica Predikaka, 6. a in Nina Hodnik, 9. b

Zlato priznanje: Miha Mahorič, 3. a, Dorina Bali, 6. b, Jurij Golob, 6. a

Matematika (mentorji: Vida Lačen, Peter Strelec, Darja Šprah)

21. 3. 2024 – šolsko tekmovanje

Priznanje Kenguru in uvrstitev na regijsko tekmovanje:

Dorina Bali, 6. b, Mariia Petrova, 6. b, Zara Vidovič, 7. a,

Katarina Gornik, 7. b, Lia Sledič, 7. b, Marko Bor Mogu,

7. c, Hugo Hodnik, 8. a, Ana Milošič, 8. a, Nace Kolar, 9.

a, Nina Hodnik, 9. b

4. 4. 2024 – regijsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje:

Mariia Petrova, 6. b, Marko Bor Mogu, 7. c

20. 4. 2024 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Mariia Petrova, 6. b

Robotika (mentor: Davorin Tikvič)

19. 4. 2024 – področno tekmovanje

2. mesto in uvrstitev na državno tekmovanje: Andraž

Korošec, 7. a, Jure Šajtegcl, 7. a, Matic Šuler, 7. a, Bor

Mlakar Belšak, 8. b

Vesela šola (mentorica: Alenka Kandrič)

6. 3. 2024 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje:

Lili Klara Gregorec, 4. a, Sofia Božič Hajd, 4. b, Kata-

rina Ladič, 4. b, Lila Marie Taylor, 4. b, Izak Dovšak, 5.

a, Filip Ferik Žerak, 5. b, Karla Dovšak, 6. a, Katarina

Gornik, 7. b, Marko Bor Mogu, 7. c, Hana Kmetec, 8. b,

Ajda Rojs, 8. b

10. 4. 2024 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Sofia Božič Hajd, 4. b, Katarina La-

dič, 4. b

Raziskovalne naloge

Tudi v tem šolskem letu so se Olgičarke ob pomoči svo-

jih mentoric zelo uspešno lotili raziskovalnega dela. V

petek, 29. marca 2024, so se udeležile Regijskega sreča-

nja mladih raziskovalcev, ki je letos potekalo na OŠ Haj-

dina, kjer so se naše učenke predstavile s štirimi razisko-

valnimi nalogami. Eva Ritonja in Tiana Mlakar, 9. b, sta

se pod mentorstvom Aleksandre Borovnik predstavili

z nalogo „Mit ali resnica – Ptujski lük kot sladica“, Pia

Peršuh in Ajda Rojs, 8. b, sta pod mentorstvom Renate Debeljak pripravili nalogo „Dravska mitnica na Ptuj“, Eva Hvalec je prav tako pod mentorstvom Renate Debeljak pripravila nalogo „Ptuj kot književni prostor v romanu Strojarska hiša“ ter Gaja Urek, ki se je pod mentorstvom Vide Lačen predstavila z nalogo „Marko robot čisti sončne celice komot“. Kar tri naloge so osvojile zlato, ena pa srebrno priznanje. Vse štiri raziskovalne naloge pa so se uvrstile naprej na državno srečanje, ki je potekalo v ponedeljek, 20. maja 2024, na Gimnaziji Murska Sobota. Eva Ritonja in Tiana Mlakar sta za svojo raziskovalno nalogo prejeli zlato priznanje 1, kar pomeni, da sta prvi na svojem področju v državi. Zlato priznanje je prejela tudi Eva Hvalec. Pia Peršuh in Ajda Rojs sta za svojo nalogo prejeli srebrno priznanje, Gaja Urek pa bronasto. Avtorice zlatih raziskovalnih nalog so bile povabljene na slavnostno podelitev, ki je potekala 2. junija v Gallusovi dvorani v Ljubljani. Iskrene čestitke vsem mladim raziskovalkam in njihovim mentoricam za izjemen uspeh!

Državno srečanje mladih čebelarjev

V soboto, 11. maja 2024, je v sodelovanju s Čebelarstvo Slovenije na OŠ Pivka potekalo 46. državno tekmovanje mladih čebelarjev Slovenije, ki se ga je udeležilo tudi šest Olgičarjev, ki obiskujejo dejavnost

„Čebelica, moja prijateljica“, in sicer Katarina Ladič in Lila Marie Taylor, 4. b, Lijan Korez, David Kolarič, Jaša Muratović in Rene Rakovič, 4. a. Vsi so prejeli srebrno priznanje. Iskrene čestitke vsem tekmovalcem in njihovi mentorici, ge. Darji Brlek!

Druga tekmovanja v znanju

Na tekmovanju iz **angleške bralne značke – EPI Reading Badge** (mentorji: Vojko Jurgec, Ksenija Kovačič Žižek in Monika Petrovič) je tekmovalo kar 333 učenk in učencev od 2. do 9. razreda. 139 tekmovalcev je prejelo zlato priznanje, 110 pa srebrno.

Na angleškem bralnem tekmovanju **Knjižni molj – Bookworms** (mentorji: Vojko Jurgec, Ksenija Kovačič Žižek in Monika Petrovič) je tekmovalo 168 učenk in učencev od 2. do 9. razreda. Bronasto priznanje je prejelo 151 tekmovalcev. Na tekmovanju iz **nemške bralne značke – EPI Lesepreis** (mentorici: Tonja Kolar in Aleksandra Borovnik) je sodelovalo 122 učenk in učencev od 7. do 9. razreda. 43 tekmovalcev je prejelo zlato priznanje, 57 pa srebrno.

V tem šolskem letu je **bralno značko** osvojilo 300 učencev od 1. do 9. razreda. Naziv **zlati bralec** si prislužijo učenci, ki so osvojili bralno značko vseh devet let svojega osnovnošolskega izobraževanja. V letošnji generaciji devetošolcev so to dosegli: Zoja Čebulj, Matjaž Habjanič, Clea Haunholter, Eva Hvalec, Blaž Kustor, Gaja Urek, 9. a, Ula Čeh, Nina Hodnik, Iva Holc, Zala Kokol, Grega Markež, Tiana Mlakar, Timotej Mlakar, Eva Ritonja, 9. b. Čestitamo!

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Atletika (mentorja: Nina Knez, Tomaž Zobec)

16. 5. 2024 – medobčinsko tekmovanje (uvrstitve do 10. mesta)

6. razred: Mia Madjar, 6. b, 7. mesto (300 m), Jakob Peršuh, 6. b, 9. mesto (vortex)

7. razred: Jure Šajtegel, 7. a, 3. mesto (skok v višino), Zara Rižnar, 7. a, 4. mesto (600 m), Vid Predikaka, 7. c, 4. mesto (vortex)

8. razred: Ana Milošič, 8. a, 7. mesto (60 m), Jaka Senčar, 8. a, 8. mesto (60 m), Matija Šprah, 8. a, 8. mesto (1000 m), Ema Lah, 8. b, 9. mesto (skok v daljino)

9. razred: Lan Ozvald, 9. a, 5. mesto (skok v višino), Ula Čeh, 9. b, 8. mesto (met krogle), Tian Gabrovec, 9. b, 9. mesto (300 m)

Štafeta: Aleksander Kaučević, 8. a, Tai Prosenjak, 8. a, Jaka Senčar, 8. a, Tian Gabrovec, 9. b – 7. mesto

30. 5. 2023 – področno tekmovanje (uvrstitve do 10. mesta)

6. razred: Jakob Peršuh, 6. b, 10. mesto (vortex)

7. razred: Jure Šajtegel, 7. a, 4. mesto in uvrstitev na državno tekmovanje (skok v višino)

9. razred: Lan Ozvald, 9. a, 5. mesto (skok v višino)

Košarka (mentor: Dušan Lubaj)

Člani ekipe (mlajši učenci): Jurij Golob, 6. a, Žiga Huzjak, 6. a, Klemen Kelnerič, 6. a, Maks Kukovec, 6. a, Val Prosenjak, 6. a, Taio Krajnc, 6. b, Jakob Peršuh, 6. b, Sven Rajh, 6. b, Noah Arsić, 7. b, Aljaž Alič, 7. c, Nik Purg, 7. c, Vid Predikaka, 7. c, Nick Rakuš, 7. c, Svit Vindiš, 7. c, Brin Svit Vuk, 7. c

Člani ekipe (starejši učenci): Jakob Peršuh, 6. b, Noah Arsić, 7. b, Vid Predikaka, 7. c, Nick Rakuš, 7. c, Brin Svit Vuk, 7. c, Blaž Huzjak, 8. a, Matic Kamenšek, 8. a, Aleksander Kaučević, 8. a, Alessandro Vajsbaheer, 8. b, Zen Fenos, 9. a, Rok Koštomaj, 9. a, Blaž Kustor, 9. a, Lan Ozvald, 9. a, Tian Gabrovec, 9. b, Grega Markež, 9. b

14. 2. 2024 – področno tekmovanje – starejši učenci: 3. mesto

17. 2. 2024 – medobčinsko – predtekmovanje – mlajši učenci: 2. mesto

23. 2. 2024 – medobčinsko – finale – mlajši učenci: 2. mesto

36 **Olgica in mi**, junij 2024

13. 3. 2024 – področno tekmovanje – mlajši učenci: 1. mesto

9. 4. 2024 – državno tekmovanje – četrtfinale – mlajši učenci: 1. mesto

24. 4. 2024 – državno tekmovanje – polfinale – mlajši učenci: 3. mesto

Košarka 3x3 (mentor: Dušan Lubaj)

Člani ekipe (starejši učenci): Vid Predikaka, 7. c, Nick Rakuš, 7. c, Blaž Huzjak, 8. a, Matic Kamenšek, 8. a, Miha Kukovec, 8. a, Alessandro Vajsbaheer, 8. b, Zen Fenos, 9. a, Blaž Kustor, 9. a, Lan Ozvald, 9. a, Tian Gabrovec, 9. b, Grega Markež, 9. b

22. 5. 2024 – državno tekmovanje – starejši učenci: 8. mesto

Nogomet (mentor: Tomaž Zobec)

Člani ekipe (mlajši učenci): Val Prosenjak, 6. a, Žak Horvat, 7. a, Noah Arsić, 7. b, Marko Bor Mogu, 7. c, Vid Predikaka, 7. c, Vid Širovnik, 7. c, Brin Svit Vuk, 7. c

23. 4. 2024 – medobčinsko tekmovanje – mlajši učenci: 1. mesto v predtekmovalni skupini

9. 5. 2024 – medobčinsko tekmovanje – mlajši učenci: 1. mesto v finalu

Odbojka (mentorica: Tjaša Zajšek)

Članice ekipe (mlajše učenke): Mia Varnica Predikaka, 6. a, Tjaša Krajnc, 7. a, Tina Majnik, 7. a, Hana Rojs, 7. a, Zara Vidovič, 7. a, Leila Bećirović, 7. b, Zoye Goričan, 7. b, Maja Kovačič, 7. b, Lia Sledič, 7. b, Žana Vidovič, 7. b, Neja Fladung, 7. c, Zara Holc, 7. c

22. 3. 2024 – medobčinsko tekmovanje – mlajše učenke:

1. mesto v predtekmovalni skupini

5. 4. 2024 – medobčinsko tekmovanje – mlajše učenke:

1. mesto v finalnem delu

NATEČAJI

Na sejmu **Altermed & Green Vita**, kjer so nas predstavljale Ula Čeh, Nina Hodnik in Tiana Mlakar, 9. b, je bila naša stojnica in predstavitev nagrajena z zlatim priznanjem. Čestitke dekletom in njihovima mentoricama, Darji Brlek in Doroteji Širovnik.

Na likovnem natečaju festivala **Dobrote slovenskih kmetij** z naslovom „Za vsako bolezen rožica raste na slovenskem podeželju“ je Uliana Drach, 8. b med več kot 400 prispelimi deli s svojo sliko dosegla 1. mesto med učenci 3. VIO. Iskrene čestitke Uliani in njeni mentorici Doroteji Širovnik!

Na **37. Roševih dnevih**, ki jih organizirata Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti in revija Mentor je Pia Peršuh, 8. b, s svojo pesmijo *Le „kaplja“ vode* bila izbrana med dvajset najboljših v državi in objavljena na državno srečanje v Celju. Čestitke Pii in njeni mentorici, dr. Renati Debeljak.

Na 16. literarnem natečaju **Moja rodna domovina** z naslovom „Voda – veselje in solze“, ki ga je organizirala Osnovna šola Vič skupaj z Združenjem veteranov 90-91 mesta Ljubljane in bivših ljubljanskih občin, je Pia Peršuh, 8. b, prejela nagrado in vabilo na osrednjo prireditev, ki je potekala na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani.

Čestitke Pii in njeni mentorici, dr. Renati Debeljak.

V sklopu projekta 38. festivala **Turizmu pomaga lastna glava** pod naslovom Okusni zakladi so se Eva Ritonja, Tiana Mlakar in Timotej Mlakar, 9. b, na Turistični tržnici predstavili s svojo stojnico poimenovano „Ptujski luk malo drugače“ in dosegli srebrno priznanje. Čestitke učencem in njihovi mentorici, Aleksandri Borovnik!

Na likovnem natečaju **Naravne in druge nesreče – požar v naravi**, ki ga je razpisala Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, sta priznanje in nagrado prejela dva naša učenca, in sicer Zarja Šuler, 5. b, in Špela Vtič, 6. a. Iskrene čestitke obema in njuni mentorici, Doroteji Širovnik!

Na natečaju **Energija in jedrska tehnologija**, ki ga je razpisal Inštitut Jožef Stefan, Izobraževalni center za jedrsko tehnologijo Milana Čopiča, sta Gaja Urek, 9. a, in Tim Benko, 9. b, s svojim modelom dosegla 4. mesto in prejela nagradni izlet na Dunaj. Čestitke učencema in mentorici Vidi Lačen!

Na **39. tekmovanju za čiste zobe ob zdravi prehrani** osnovnih šol v Republiki Sloveniji so naši zmagovalci učenke in učenci 3. a. Čestitamo! **NAJ UČENCI 2023/24**

Oljica tekmuje izven šole

Naši učenci niso zelo uspešni zgolj na šolskih tekmovanjih, temveč tudi na različnih tekmovanjih izven šole. Predstavljamo vam nekatere njihove vidnejše uvrstitve. Iskrene čestitke!

Decembra 2023 je potekal **3. mednarodni glasbeni festival Panonia**, ki se ga je udeležila tudi **Ajda Rojs**, 8. b, s pesmijo Killing Me Softly. Na festivalu, ki je tekmovalnega značaja, je v kategoriji II – Cover Vocal prejela **zlato priznanje in pokal za 2. mesto**. Ajda je članica pevske šole Arsana, kjer prepeva pod mentorstvom učiteljice petja, Ane Delin.

Nuša Arnuš, 8. a, je s svojimi pevskimi uspehi nadaljevala tudi v drugi polovici tega šolskega leta. Med 6. in 10. majem 2024 se je udeležila **9. mednarodnega glasbenega festivala Angel Voice**, ki je potekal v Beogradu v Srbiji. Festivala se je udeležilo več kot 200 mladih pevcev iz 16-ih držav. Z avtorsko pesmijo „Haun-

ting All Your Dreams“, za katero je napisala besedilo, aranžma pa je naredila s svojo učiteljico petja, Tejo Letonja Hajšek, je osvojila **1. nagrado**. V kategoriji duetov je skupaj z Vido Veršič s priredbo pesmi „Toxic“ pevke Britney Spears prav tako osvojila **1. nagrado**. Njen uspeh pa se tukaj ne zaključuje, saj je tekmovala tudi v svoji starostni skupini za najboljšega/-o pevca/-ko in z izvedbo dveh priredb popularne glasbe osvojila **2. nagrado**.

Naše baletke, ki plešejo v Glasbeni in baletni šoli Karol Pahor Ptuj pod mentorstvom učiteljice baleta, Alenke Kostrevc, nadaljujejo s svojimi izjemnimi dosežki. Na mednarodnem plesnem festivalu **Rolly dance open**, ki je potekal med 24. in 26. majem 2024 v Mariboru, so znova dosegle odlične rezultate. **Neža Lah-Mršček**, 7. a, je v kategoriji Balet solo junior osvojila **4. mesto in zlato medaljo**. V kategoriji Solo gala pa je dosegla **1. mesto** (od 75 solo točk vseh plesnih stilov se uvrsti 6 najbolje ocenjenih solo točk nad 13 let). **Pia Peršuh**, 8. b, je v kategoriji Balet solo junior prav tako dosegla **zlato medaljo in 5. mesto**. Obe baletki sta skupaj z **Eli Tement**, 8. a, in drugimi učenci baleta, tekmovali še v kategoriji Balet group junior s točko Smaragdno mesto in dosegli odlično **1. mesto ter zlato medaljo**. Vse naše baletke plešejo v Glasbeni in baletni šoli Karol Pahor Ptuj pod mentorstvom učiteljice baleta, Alenke Kostrevc.

Mednarodnega plesnega festivala **Rolly dance open** pa se je udeležila tudi **Eva Cvetko**, 7. c. Eva je v kategoriji Urban Solo s točko ‚Bad Guy‘ prejela **elitno srebrno medaljo** in dosegla **3. mesto**. Izjemno uspešno je nastopila tudi v kategoriji Urban Formation Senior, kjer je s točko ‚Tokyo‘ dosegla **še eno elitno srebrno medaljo**. A tu se Evini uspehi še ne končajo. 1. junija 2024 je tekmovala na **Državnem prvenstvu UPZS** (Umetniškega plesnega združenja Slovenije). V kategoriji Urban Formation je s točko ‚Tokyo‘ dosegla **elitno zlato priznanje**. V kategoriji Produkcija je s točko ‚Letalo‘ prejela **zlato priznanje in 1. mesto**. V kategoriji Trio je s točko ‚Hip Hop Barbie‘ dosegla **elitno srebrno priznanje in 1. mesto**. Nastopila je še v kategoriji Solo Children, v kateri se je predstavila s točko ‚Bad guy‘ in prejela **elitno srebrno priznanje in 2. mesto** ter v kategoriji Urban Group Junior, v kateri je skupaj s soplesalci s točko ‚Wolves‘ osvojila **zlato priznanje in 1. mesto**. Eva je članica plesnega kluba Remix, kjer trenira pod mentorstvom Rebeke Ostroško.

Da imamo na Olgici izvrstne plesalke, potrjuje tudi Hana Kmetec, 8. b, ki je na mednarodnem plesnem festivalu **Rolly dance open** v kategoriji Urban Duo/Trio skupaj z Doro Visenjask prejela elitno **srebrno medaljo** in dosegla **2. mesto**. Izjemno uspešno je nastopila tudi v kategoriji Urban Formation Junior, kjer so dosegli **zlato medaljo** in prav tako **2. mesto**. Junija se je udeležila še **Državnega prvenstva UPZS**, na katerem je v kategoriji Urban Formation dosegla **1. mesto**. 4. maja 2024 se je v Avstriji udeležila še mednarodnega tekmovanja IDC (**International Dance Competition**), na katerem je njena skupina s točko ‚Zonda‘ dosegla naslov evropskih podprvakov (**2. mesto**) in **1. mesto** v svoji kategoriji. Hana je članica plesne šole Samba, kjer trenira pod mentorstvom Vanese Majerič.

V letošnjem šolskem letu je učiteljski zbor glede na dosežke in udejstvovanja na različnih področjih med devetošolci za „naj učence“ imenoval:

„naj učenka“ generacije:

Nina Hodnik, 9. b

„naj kulturnica“ generacije:

Tisa Julija Golob, 9. a

posebno priznanje za udejstvovanje

na športnem področju :

Clea Haunholter, 9. a

posebno priznanje za uspehe na področju znanja:
Gaja Urek, 9. a, Nace Kolar, 9. a, Ula Čeh, 9. b

posebno priznanje za udejstvovanje na kulturnem področju:
Gaja Urek, 9. a, Eva Ritonja, 9. b, Timotej Mlakar, 9. b, Tiana Mlakar, 9. b

posebno priznanje za udeleževanje na področju tehnike in tehnologije:
Gaja Urek, 9. a, Tim Benko, 9. b

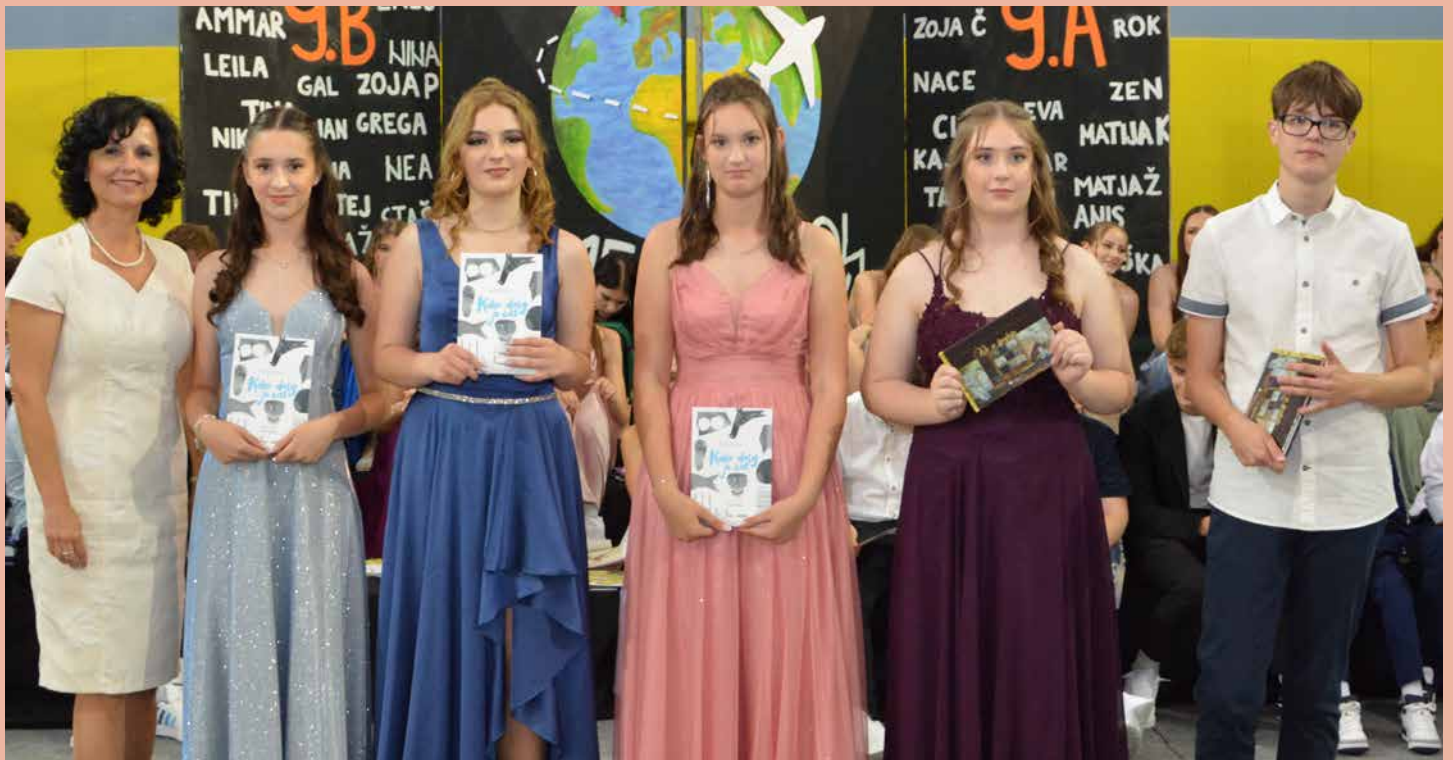

posebno priznanje za humanitarnost:
Gaja Urek, 9. a, Timotej Mlakar, 9. b, Tiana Mlakar, 9. b, Grega Markež, 9. b, Eva Hvalec, 9. a, Nina Hodnik, 9. b

posebno priznanje za udejstvovanje na področju podjetništva in inovacij:
Blaž Zelenik, 9. b, Ammar Vertič, 9. b, Timotej Mlakar, 9. b, Tiana Mlakar, 9. b

knjižne nagrade za dosežena zlata in srebrna priznanja na državni ravni:
Eva Hvalec, 9. a, Tiana Mlakar, 9. b, Eva Ritonja, 9. b, Nina Hodnik, 9. b, Matjaž Habjanič, 9. a

Čestitamo!

MEINE SCHWESTER ŠPELA

Tina Vtič, 4. a

Meine große Schwester Špela ist so nett und hübsch. Sie ist immer für mich da. Sie ist so lieb und freundlich, sie ist meine beste Freundin.

slika Uroš Veron Lah, 3. a

MEIN LIED

David Kolarič, Rene Rakovič, 5. a

Wir sind hier.
Mein Lieblingsnummer ist vier.
Die Jacke ist blau,
meine Katze macht miau.
Der Schnee ist weiß,
ich esse sehr gern Eis.
Das ist mein Lied,
wir sind immer fit.

ALLES ÜBER MICH

Katarina Lah, 6. a

Hallo, mein Name ist Katarina und mein Nachname ist Lah. Ich bin 11 Jahre alt. Ich habe im November Geburtstag. Mein Lieblingstier ist eine Katze. Mein Lieblingsessen ist Pizza, Spaghetti und mein Lieblingsgetränk ist Wasser. Mein Lieblingsfach ist Sport und English. Meine Lieblingsfarbe ist lila, blau und schwarz und mein Lieblingssport ist Gymnastik. Meine beste Freundin ist Špela und Gea und meine zweitbeste Freundin ist Mia.

ICH ÜBER MICH

Tina Majnik, 7. a

Mein Name ist Tina und mein Nachname ist Majnik. Ich bin zwölf Jahre alt und ich habe am 22. Oktober Geburtstag. Ich komme aus Slowenien und ich wohne in Ptuj. Meine Adresse ist Orešje 110. Ich besuche die Grundschule Olge Meglič und ich gehe in die 7.A Klasse. Wir sind fünf in der Familie, meine Mutter Maja, mein Vater Damjan, meine zwei Brüder Jure und Andrej. Meine Mutter ist 46 Jahre alt, mein Vater ist 47 Jahre alt und meine Brüder sind 19 und 21 Jahre alt. Ich habe grüne Augen und blondes Haar. Ich bin freundlich, lustig, kindisch, hilfsbereit und faul. Meine Lieblingsfarbe ist blau. Ich kann gut Volleyball spielen. Ich habe ein Haustier, einen Hund. Er heißt Barni und er ist 5 Jahre alt. Er ist weiß und klein. Er mag Fleisch und Würste. Er wohnt im Haus und er ist freudlich, lustig und laut.

ICH UND MEINE FAMILIE

Neja Vajda, 7. a

Hallo, ich bin Neja, mein Nachname ist Vajda. Ich bin 13 Jahre alt. Ich komme aus Slowenien und ich wohne in Ptuj. Meine Adresse ist Osojnikova Straße 19. Ich besuche die Grundschule Olge Meglič und ich besuche die 7.A Klasse. Wir sind vier in der Familie. Meine Mutter, mein Vater, mein Bruder und ich. Meine Mutter Petra ist 36 Jahre alt. Mein Vater Alex ist 36 Jahre alt und mein Bruder Maj ist 9 Jahre alt. Ich habe grüne Augen und blondes Haar. Ich bin sehr still und hilfsbereit. Meine Lieblingsfarbe ist weiß. Ich bin in Gymnastik gut. Ich habe einen Hund. Er ist ein Jahre alt und er ist sehr klein. Er wohnt im Haus. Ich habe am 28. März Geburtstag. Meine beste Freundin ist Ema. Sie ist sehr nett und hilfsbereit. Ich male sehr gern.

slika Leila Bećirović, 7. b

MEINE FAMILIE UND MEIN HAUSTIER

Rosa Brodnjak Ritoša, 7. a

Mein Name ist Rosa. Ich bin 12 Jahre alt. Ich wohne in Ptuj. Meine Adresse ist Vičava 107. Ich besuche die Grundschule Olge Meglič. Wir sind fünf in der Familie.

Meine Mutter, mein Vater und meine zwei Schwestern. Ich habe braune Haare und braune Augen. Ich bin lustig. Meine Lieblingsfarbe ist blau. Ich klettere sehr gut. Ich habe ein Haustier, eine Hündin. Sie heißt Lajka. Sie ist drei Jahre alt. Sie ist braun und schwarz. Sie ist groß. Sie mag Fleisch. Sie wohnt im Haus. Sie ist lieb aber nicht brav.

MEIN GEWÖHNLICHER TAG - FREITAG

Lia Sledič, 7. b

Unsere Woche beginnt von Montag bis Freitag. Ich beschreibe Freitag. Ich beginne am Freitagmorgen um 7.30 Uhr und beende um 13.45 Uhr. Freitags um 7.30 Uhr und bis 8.15 Uhr habe ich Chor, in denen wir interessante englische und slowenische Lieder singen. Dann haben wir eine Stunde Erdkunde, die von 8.20 bis 9.05 Uhr dauert. Dort sprechen wir über den Aufbau unseres Körpers und bis 10.10 Uhr lernen wir bei Slowenisch verschiedene Verben. Um 10.10 Uhr gibt es eine Pause, um 10.30 Uhr und bis 11.15 Uhr Geschichte, bei der wir über die Römer und verschiedene Götter sprechen. Dann kommt mein zweites Lieblingsfach, nämlich Deutsch, und es dauert von 11.20 bis 12.05 Uhr. Deutsch ist sehr interessant und wir lernen viel und haben auch verschiedene Spiele die Spaß machen. Dann gibt es um 12.10 Uhr bis 12.55 Uhr Englisch, wo wir neue Wörter lernen und uns auf den Englishtest vorbereiten, und dann gibt es Mathe von 13.00 bis 13.45 Uhr. Nach der Mathe gehen wir dann zum Mittagessen, wo wir etwas Gutes essen und danach gehe ich nach Hause und entspanne.

EINE KLEINE MAUS IST BALD AUS DER SCHULE RAUS

Tiana Mlakar, 9. b

Ich war mall eine kleine Maus,
Jetzt bin ich groß und gehe aus der Grundschule raus.
Bin hoch und klug geworden,
aber noch immer etwas grün hinter den Ohren.

Die Schule hat mir viel gegeben,
Freunde und das Wissen fürs Leben.
Bin traurig nun das Zurück sei lassen,
und hoffe neue Wege gut zu erfassen.

Würde am liebsten immer jetzt an dieser Stelle bleiben,
aber das Leben ist Weit und Breit,
und es ist für mich jetzt halt die richtige Zeit.

Möchte mich bei allen Lehrerin und Lehrer jetzt gedanken,
Sie bleiben für immer im meinen Gedanken.

SLOWENIEN - MEIN LAND

Maja Magdič, 9. a

Hallo, ich bin Maja und heute stelle ich mein Land, Slowenien, vor. Slowenien ist ein kleines, aber sehr schönes Land in Mitteleuropa. Es grenzt im Westen an Italien, im Norden an Österreich, im Osten an Ungarn und im Süden an Kroatien. Die Hauptstadt von Slowenien ist Ljubljana, eine lebendige und kulturelle Stadt. Slowenien hat etwa 2 Millionen Einwohner. Die Amtssprache ist Slowenisch, aber viele Menschen sprechen auch Englisch und Deutsch. Das Land ist bekannt für seine vielfältige Landschaft, die von den Alpen im Norden bis zur Adria im Südwesten reicht. Slowenien hat auch viele Wälder, Seen und Flüsse. Ein bekanntes Wahrzeichen ist der Bleder See, ein wunderschöner See mit einer kleinen Insel in der Mitte, auf der sich eine Kirche befindet. Die Höhlen von Postojna und die Skocjan-Höhlen sind ebenfalls beliebte Touristenattraktionen. Slowenien hat eine reiche Geschichte und Kultur. Es war einst Teil des Römischen Reiches und später Teil des Habsburgerreiches. Im Jahr 1991 wurde Slowenien unabhängig von Jugoslawien. Heute ist es Mitglied der Europäischen Union und der NATO. Die slowenische Küche ist vielfältig und lecker. Beliebte Gerichte sind »Potica« (ein süßer Kuchen), »Kranjska klobasa« (eine Art Wurst) und »Jota« (eine Suppe aus Sauerkraut, Bohnen und Kartoffeln). Die Menschen in Slowenien sind freundlich und gastfreundlich. Das Land bietet viele Möglichkeiten für Outdoor-Aktivitäten wie Wandern, Skifahren, Radfahren und Kajakfahren. Slowenien ist ein wunderbarer Ort zum Leben mit viel natürlicher Schönheit und kulturellem Reichtum. Ich wohne in Ptuj. Ptuj ist eine der ältesten Städte Sloweniens und liegt im Nordosten des Landes. Die Stadt hat eine reiche Geschichte, die bis in die Römerzeit zurückreicht. Heute ist Ptuj bekannt für seine gut erhaltene Altstadt, seine kulturellen Veranstaltungen und sein charmanteres Flair. Dies war eine kurze Beschreibung unseres schönen Sloweniens.

MY BEAUTIFUL HOMETLAND: SLOVENIA

Zoye Goričan, 7. b

Hello everyone,

My name is Zoye and I am going to tell you about my country - Slovenia. Slovenia has about two million people. It's full of forests and rivers. The capital of Slovenia is Ljubljana, which has many beautiful buildings, monuments and castles that you can visit. Slovenia shares borders with four countries - Croatia, Austria, Italy and Hungary.

The oldest town in Slovenia is Ptuj. This is where I was born. Ptuj is not as big as other cities, but it still has a lot of things to see. It has a really nice castle and a cinema, which is the oldest cinema in Slovenia. Ptuj also has a theatre where you can see many shows and ballet performances. My least favourite thing about Ptuj is that although there's a castle and lots of other places to see, it's quite boring.

In Slovenia we have a special festival called 'pust' or 'Kurentovanje'. It is best to visit Ptuj during this festival as it is the biggest. It's always in February or March, but usually not on the same day. Everyone wears a mask or a costume, but the traditional mask is called 'kurent'. It has a wool coat and bells around the belt. It also has a beak, but I don't think it resembles a bird. 'Kurent' is always the most popular mask in the parade, with more than 600 people wearing the costume. 'Kurent' is supposed to scare away the winter. During 'pust' we also eat doughnuts. They're usually filled with apricot jam and sprinkled with powdered sugar. I really love 'pust'. I think it's the best.

Now let me tell you about schools in Slovenia. The school system is not that different from other countries. You go to primary school for 9 years and then you can choose whether you want to go to secondary school for three or more years. I go to the Olge Meglič primary school in Ptuj. There are several other primary schools in Ptuj. There are about 340 students in my school. School starts at 8.20, but I have an extra lesson on Wednesdays at 7.30. Classes usually end at 12.55 or 1.45 p.m. Between each subject we have a 5-minute break, but the first two are 20 minutes long. In one of the 20-minute breaks we have a school lunch and in the other I usually just talk to my friends. After class I have lunch and it usually takes me a long time to finish it. We have many different subjects and two foreign languages - English and German. After school I always go and get my little brother Niko and my mum picks us up. I don't really like school because I hate maths. Thank you for reading my presentation. I hope you enjoyed it.

slika Oskar Kolarič, 8. a

AN UNLIKELY SURPRISE

Mina Mahorič, 8. a

Dear Diary,

Today was the day I received a mysterious package in the mail. When I opened it, I saw that it was a hoodie. It looked pretty ordinary at first, but I immediately got chills when I read what was written on the package. It said, 'Use it wisely!' I had no idea what the person who sent it to me meant by that, but I forgot about it in a few seconds. When I tried the hoodie on, it fit me perfectly! I was quite surprised because it looked like it had been made just for me. For the next hour I wore the hoodie and didn't think anything of it, but when I went outside, I finally realised why the hoodie was so special. I walked out the front door of our house and saw our neighbour, but something instantly seemed different. I could hear what he was thinking! I immediately went back inside. I was really scared at first, but then I started to think that I could really use this for my own good. I had always wanted a special power and now I had it. After that, I went back outside and started looking for people to try my new power on. The first person I saw was a little girl walking her dog past my house and just by looking at her I could hear her thoughts in my head. To be 100% sure that it was working, I took off the hoodie for a second and tried to do the same thing. It did not work! So now I knew it was 100% real. I had plans with my friends that day, so I decided to wear the hoodie to our hangout. When I got there and saw all my friends, all their voices popped up in my head and I heard their every little thought. I won't go into detail, but I will say that I heard some pretty disturbing thoughts. And that scared me. I finally realised that sometimes it's better not to know everything that goes on in someone's head. Some of the things I heard really hurt me and some of them really scared me. When I got home I decided to throw the hoodie in the garbage trash outside my house because I didn't want anyone to find it and have the same experience as me.

MY 'FOR FOODIES' BLOG

Katarina Gornik, 7. b

Hi, my Foodies,

Here I am again. Today with a new idea for a tasty dessert which is also healthy. I will show you how to make a delicious dish in just a few minutes. No baking or refrigerating. You only need a few ingredients for this delicious dessert or sweet snack, when your sugar levels are low. My mother showed me how to make this dish. And her friend taught her. And her...

Here are the ingredients you'll need:

- Honey
- Greek yoghurt
- Strawberries

First, cut the strawberries into small pieces. Then put the strawberries and Greek yoghurt in a bowl and mix. Finally, add a big spoonful of honey and mix everything together. This dish is very healthy and has almost no calories, but it will give you a lot of energy, plus it is very tasty. Try making it yourself!

Enjoy your meal and join me next month for another tasty menu. #foodchallenge

BIOGRAPHIES

Ana Milošič, 8. a

Whitney Elizabeth Houston was born on 9 August 1963 in Newark, New Jersey and died on 11 February 2012 in Beverly Hills, California. She was an American singer, record producer, actress, film producer and philanthropist. Known as »The Voice«, she is considered one of the greatest singers in music history and one of the best-selling recording artists of all time. She began singing at the age of five and by the time she was fourteen she was singing backup for her mother's club. She rose to international

slika Uliana Drach, 8. b

fame when a famous producer noticed her voice.

During her career, she achieved many Guinness World Records. She had a staggering 411 awards. She won 16 Billboard Music Awards, 22 American Music Awards and two Emmy Award nominations. She was the first artist to have seven consecutive number one hits.

Mathew Perry was born on 19 August 1969 in Williamstown, Massachusetts and died on 23 October 2023 in Los Angeles, California. He was an American and Canadian actor, film producer and screenwriter. His career really blossomed when he started acting as Chandler in 'Friends'. He was nominated for an Emmy Award five times, but never won. He was also nominated for the Screen Actors Guild Award eight times and won once.

FACTS ABOUT JULIAN

Maks Kukovec, 6. a

Hello,

My name is Julian Adams and these are a few facts about me. I'm 13 years old and my hair is blond and short. My eyes are blue. Did you know that blue is the rarest eye colour? I think that I'm cute, but my brother says I'm ugly. I am 173 centimetres tall. I am growing fast! I am kind but I can get really angry sometimes. I am also smart! I think I am Albert Einstein. I go to school called 'Mistake'. There are 690 students at my school. It's a bad school because it's called 'Mistake'. It's a modern building and there's a big new gym. We also have 90 classrooms. There's also good food in the canteen. I go to class 15W. There are 20 students in my class. 11 of them are boys and 9 of them are girls, so boys win. My class teacher is Mr. Nigel Elizabeth. My best friend's name is Liam. My favourite subject is English, because it's easy. I also have a family. My dad's name is Matija and he's 95 years old. My mom's name is Špela and she's 20 years old. My brother's name is David and he's 21 years old. They are all so great and kind. My dog's name is Sunny. She likes to play and bite me. She also loves meat. I really care about her. I eat a lot of chocolate and that's bad. My favourite hobby is basketball, and my favourite basketball player is Michael Jordan. I am very interested in basketball. My house is big and white. I also have a swimming pool. It's so much fun in it. My house is in Ptuj, Slovenia. It's a beautiful country. My room is modern and comfy. I got a new couch yesterday. My favourite thing in the room is a signed Michael Jordan jersey. I really like it. He gave it to me himself. That's why he's the best basketball player ever.

V drugi številki letošnjega glasila smo za vas znova pripravili dve križanki. Najmlajši Olgičarji se boste podali v svet pravljicnih junakov, nekoliko starejši pa se lahko preizkusite v poznavanju športnikov. Sedaj pa veselo na delo! Želimo vam lepe počitnice!

OTROŠKA KRIŽANKA

Reši križanko in v obrobljenem okvirčku boš dobil/-a geslo.

Avtorica križanke in risbic: Tisa Julija Golob, 9. a

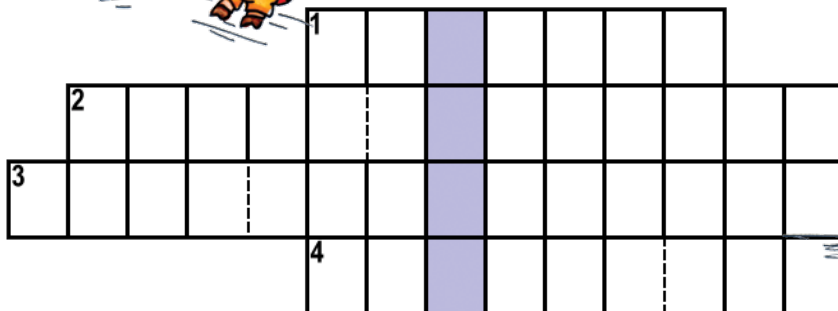
1

2

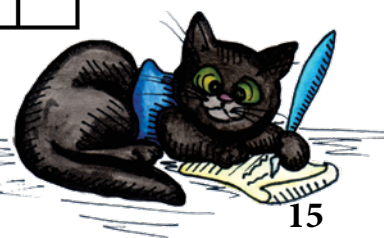
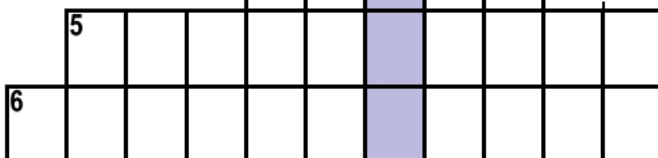
3

16

4

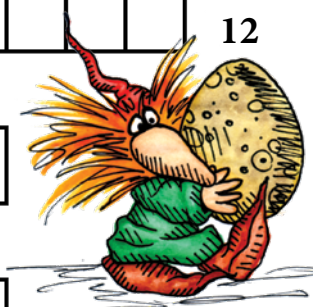
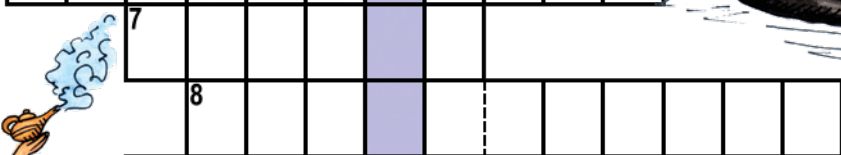
15

5

7

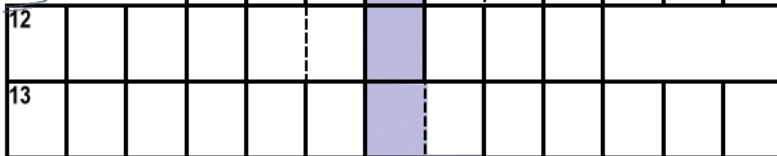
12

6

9

13

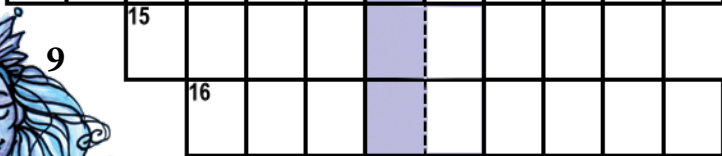
8

10

11

14

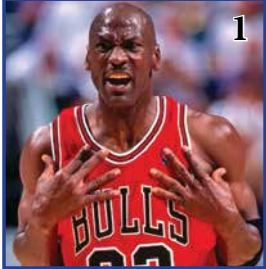
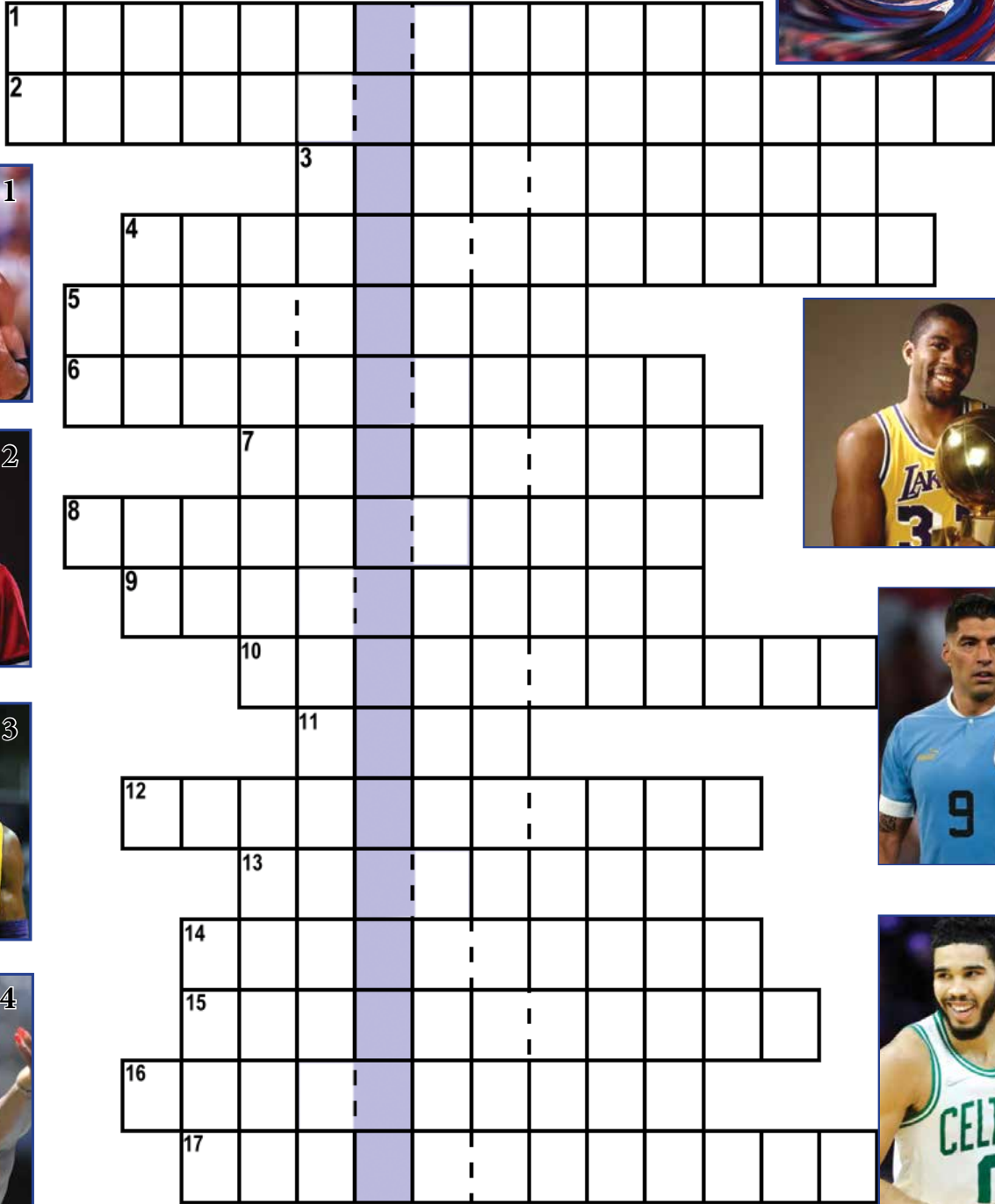
SLIKOVNA KRIŽANKA

Katerega športnika smo zakrili na sliki? Reši križanko, da dobiš končno rešitev.

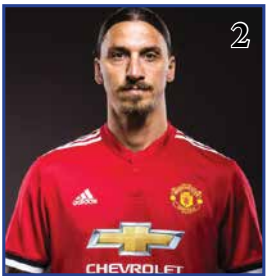
Pripravila:

Aljaž Alič, 7. c,

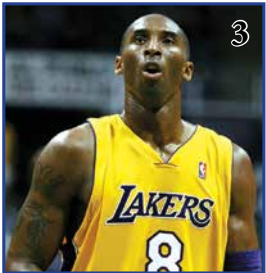
Brin Svit Vuk, 7. c

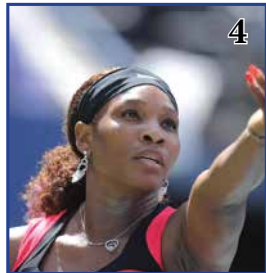
1

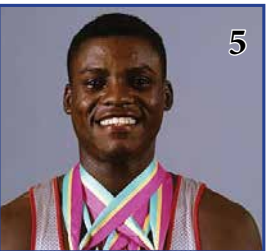
2

3

4

5

6

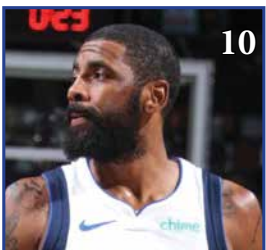
7

8

9

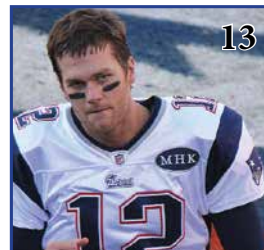
10

11

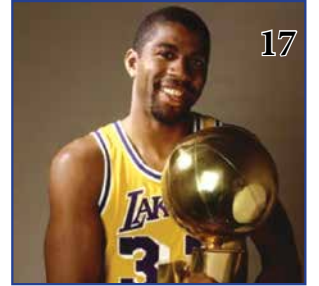
12

13

14

17

16

15

DRAGI DEVETOŠOLCI!

Ali ste vedeli, da je (bil) 14. junij 2024, vaš zadnji osnovnošolski dan, pravzaprav vaš 3210. dan, ki ste ga preživeli na Olgici? 3210 dni, 77,040 ur ali 4,622,400 minut je znašala vaša osnovnošolska pot. Res je, da niste vseh teh dni, niti ur, kaj šele minut preživeli na Olgici, a kljub vsemu ste v teh devetih letih v šolskih klopek preživeli lep del omenjenega časa. In v tem času se je zgodilo veliko. Iz drobnih in nesamostojnih prvošolčkov ste odrasli v zrela dekleta in fante, ki so usvojili številna znanja in veščine, ki vam bodo služile vse življenje. Stkali ste mnoga nova prijateljstva, morda tudi takšna, ki bodo trajala do konca življenja.

Želimo vam, da na svoji življenjski poti dosežete cilje, ki ste si jih ali si jih še boste zadali. Naj bodo tisoči dnevi, deset tisoče ure in milijonske minute, ki vas čakajo na srednji šoli, prav tako lepe kot te, ki ste jih preživeli na naši in vaši Olgici. Srečno!

V imenu vseh učencev in delavcev šole – člani šolske skupnosti

Pred devetimi leti tako prvič pred tablo ste stali,

in v šolskih klopek se veselo smejali.

Veliki nasmeški vam na obrazih žarijo,

ko pozirate za razredno fotografijo.

Pusta ste se veselili

in pred vso šolo v maskah nastopili.

Ko v šoli 'pod zvezdami' ste prespali,

veliko novih stvari ste spoznali.

Ko na plavalni tečaj ste odšli,

ste z njega vrnili plavalci se vsi.

Za zabavo ste vedno poskrbeli,

ko ste si s plesom dan poživali.

Ko skupaj ste se v London podali,

ste tam prijatelji še tesnejši postali.

OSNOVNA ŠOLA OLGE MEGLIČ PTUJ GENERACIJA 2023 - 2024

Devet let bili ste zares dobri sošolci ... Srečno, devetošolci!

V tokratni številki vam na ogled ponujamo nekaj del naše devetošolke in naj kulturnice v šolskem letu 2023/24 – Tise Julije Golob iz 9. a.

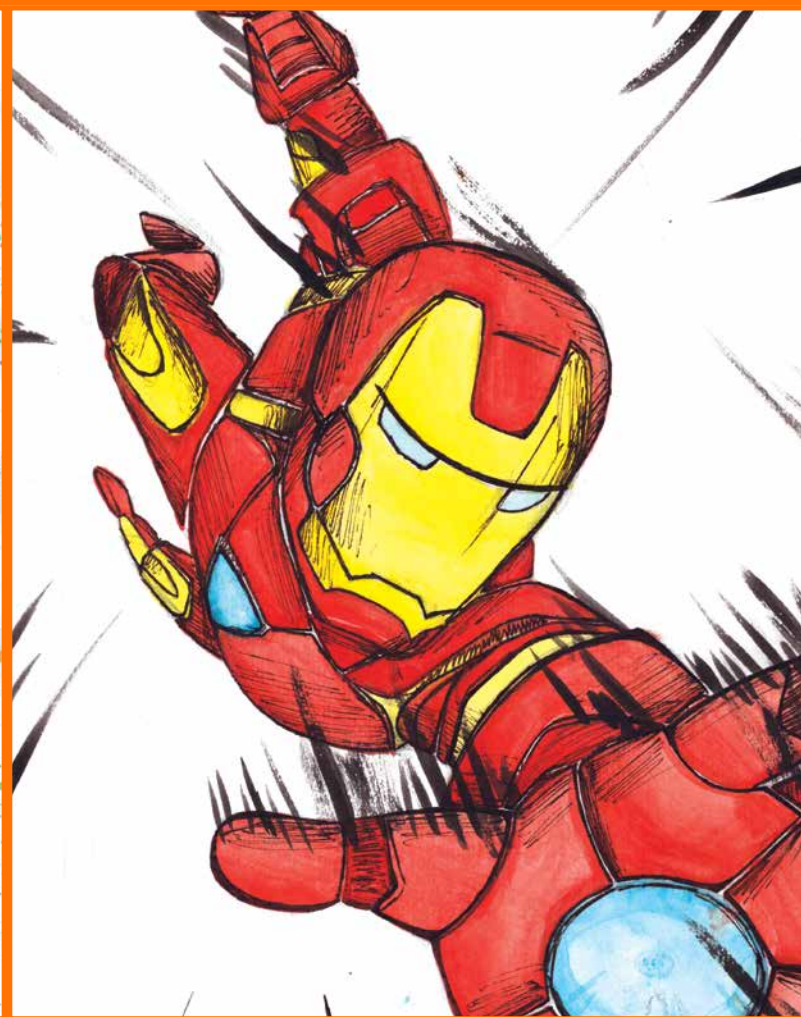
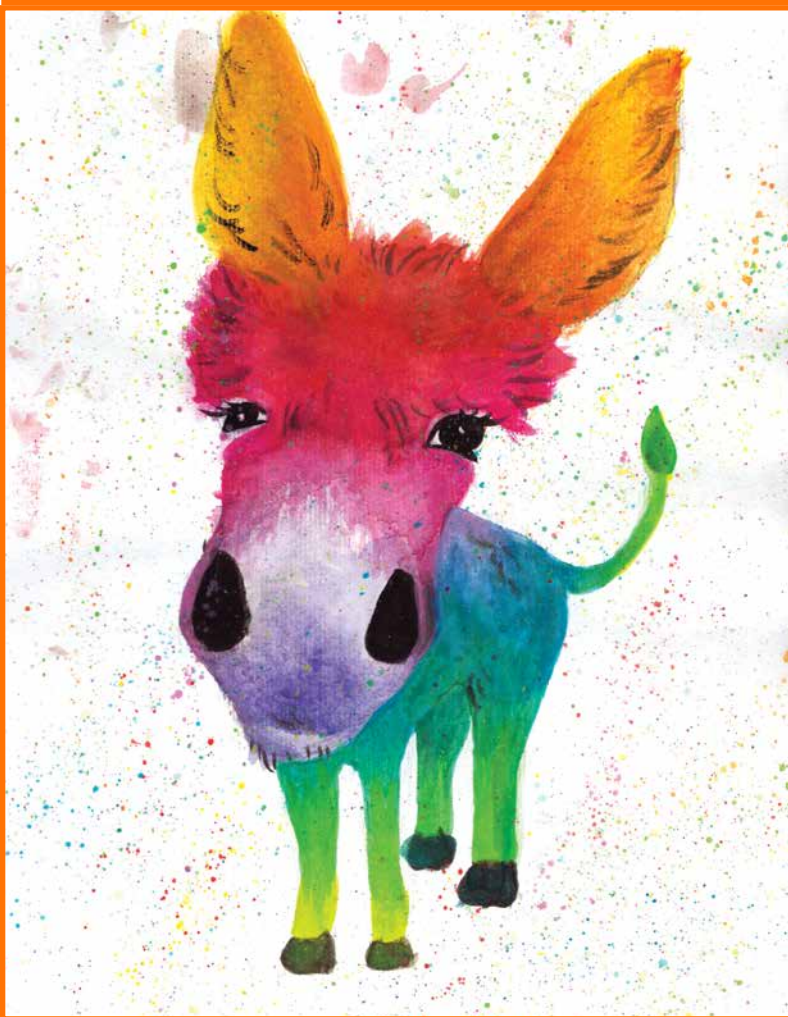
Tisina dela smo na naši šoli pogosto uporabili za protokolarna darila, krasila so šolska glasila, publikacije in zbornike. S svojimi deli je žela izjemne uspehe na številnih natečajih, v začetku junija pa je v Galeriji Mestne občine Ptuj otvorila svojo prvo samostojno razstavo z naslovom »Moje slike, moje sanje«.

V svojih delih Tisa rada odkriva nove likovne tehnike, še posebej rada kombinira več likovnih tehnik med seboj (npr. flomastre s suhimi ali vodenimi barvicami). Njene umetnine so polne intenzivnih prelivajočih se barv, številnih nians, mehko in toplino. Največkrat upodablja ljudi, obraze, rada se loti tudi portretov živali, krajin in tihožitij. Tuje ji niso niti abstraktne slike.

Verjamemo, da bo svojo likovno nadarjenost krepila tudi na srednješolski poti in prepričani smo, da bomo njena dela v prihodnje občudovali še na kakšni razstavi.

V ČEVLJIH OLGIČARJEV

Katarina Ladič, Lila Marie Taylor, 4. b

V šoli nam je prav lepo, skupaj hodimo v njo, skupaj hodimo v našo Olgico. V naši šoli se učimo, novega znanja se veselimo in prijateljstva krepimo. Lepi dnevi tečejo, mi pa si kaj lepega rečemo. Vsak dan spet in spet v šolo vstopamo, si peresnice pripravimo, se v znanje poglobimo, da ga čim več pridobimo. Računi in enačbe, ocenjevanje, telovadbe, prošnje in zahvale, za velike in ta male. Nekateri nimajo te možnosti, se učiti, ne morejo vedeti, koliko je tri plus tri, zato mi se veselimo, ker lahko se učimo. Veliko počnemo, fajn se imamo, v Olgici smo mi, tu se vsak veseli.

slika Aleksandra Rakić, 5. a

PUST V MARKOVCIH

Nia Zilić, 7. b

V soboto, 10. februarja, se začne fašenk (povorka). Moj dan se začne, da se zbudim pri babici, ki živi v Spuhlji. Pojem krof in se že pre-

oblečem v kostum. Potem začnem pomagati svoji babici z vso hrano in pijačo. Po navadi greva v trgovino po krofe in v pekarno. Moj brat že navsezgodaj poka z bičem. Midve z babico si vso hrano naloživa v voziček in se začneva sprehajati po vasi. Z babico greva do njene tete. Vsako leto gre povorka skozi vas in mimo babičine tete, zato imamo tam vedno stojnico s hrano in pijačo. Ko tam vse odloživa, greva nazaj domov in si vzameva avto. Nato se odpraviva po mojo prababico v dom. Potem se zapeljemo k babičini teti in se tam pripravimo. Ko gre gasilski kombi mimo nas, pomeni, da se začne povorka. Na začetku so muzikanti, potem pa maske, npr. kurenti, melike, ruse, vile ... Povorka se prehitro konča. Vse pustne maske se vedno ustavijo pri kateri od hiš, da si vzamejo krof ali malo narezka in pijačo. Povorka se zaključi, ko se ponovno pripelje gasilski kombi.

slika Valentina Ferk Žerak, 2. b

LETNI ČASI

Livia Sartor, 5. a

Leto začne se z zimo, s prav mrzlo klimo. Nadaljuje se s pomladjo, ki je cvetoče, zeleno platno.

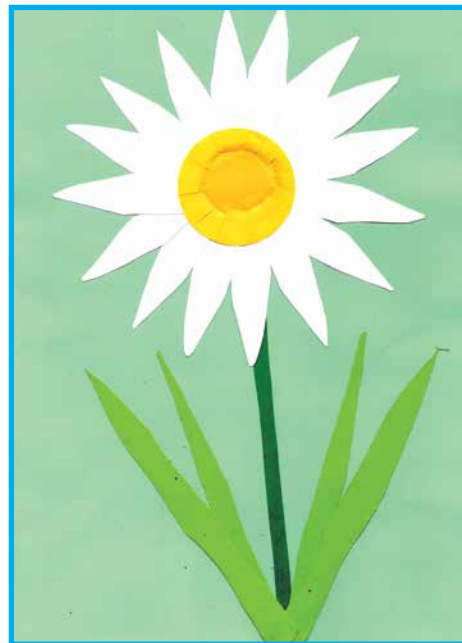
Na sredini leta pride poletje, pravo imetje. Sledi ji pisana jesen, takrat je svet nežen.

Zima, pomlad, poletje, jesen so naši letni časi, kateri najlepši ti je, izbral si boš TI!

slika Taisiia Polyakova, 1. a

slika Petra Milojević, 2. a

TROPSKI SADEŽI IN ZMAJ – TO JE PRAVI DIRENDAJ!

Lili Klara Gregorec, Tiara Resman, 4. a

Nekoč je živel zmaj po imenu Šnofi. Zelo rad je pisal pesmi in igral tenis. Nekoč se je odločil, da gre s svojim avtom Fičotom potovat na Havaje. Naslednji dan je odšel z velikim nahrbtnikom in ogromnim zabojem solate na pot. Čez štiri ure je prišel na svoj cilj. Najprej je iz svojega kovčka vzel teniški lopar in žogico ter začel nabi-

jati v steno. Sčasoma mu je začelo postajati dolgčas in se je odločil, da gre spat. A naenkrat je zaslišal krik iz sosednjega gozda. Šel je pogledat, kaj se dogaja, in videl kokos, ki je padel s palme. Hotel ga je zlomiti, a je spet zaslišal nek glas. Ugotovil je, da kričanje prihaja iz ust kokosa. Kokos mu je povedal, da mu je ime Koko, povedal še mu je, da ima tri prijatelje po imenih: Ananas, Mango in Avokado.

Zmaj Šnofi jih je takoj želel spoznati, zato sta se s Kokom odpravila na pot, vse do tropskega gozda. A po poti ni šlo vse po načrtu. Napadli so ju tropski vojaki in ju pridržali v zaporu za neznance. V zaporu jima je postalo dolgčas, zato sta si zapela: Ko zaprejo te v zapor, tam dobiš en ukor.

Nič več ti zabavno ni, tam si samo ti, zato pa poskusimo zbežati in se na novo pot podati.

Vedno bodi nasmejan, jutri gremo v nov dan. In res sta se odločila, da bosta zbežala. Zvečer se je Koko spomnil, da ima skrivno moč, ki te pošlje tja, kamor želiš. Zaželel si je, da bi se s Šnofijem znašla doma. Zjutraj sta se takoj odpravila v Tropski gozd. Koko je tam zagledal svoje prijatelje, ki so bili zelo veseli, da se spet vidijo. Koko jim je predstavil Šnofija, ki se je takoj spoprijateljil z Ananasom, Mangom in Avokadom. Šnofi je sčasoma dobil domotožje, zato se je odločil, da se bo vrnil domov in jih še kdaj prišel obiskat.

Poslovali so se in si obljubili, da se spet vidijo. Šnofi je tako odšel in si med potjo zapel:

Ko zbežal si iz zapora, nikoli več ne bo ukora. Vse se ti zabavno zdi, tam so čisto vsi. Konec srečen je postal in tudi tak bo ostal.

Tisa Julija Golob, 9. a
(leto nastanka 2018)

DREJČEK IN TRI MAKEDONSKE LUBENICE

Nana Muminovič, 4. a

Zadana nam je bila naloga, prebrati knjigo Drejček in trije Marsovčki, ki jo je napisal Vid Pečjak leta 1956. Knjiga je znanstvena fantastika, saj v resnici še noben otrok ni poletel na Mars.

Ta radoveden fant Drejček ima svetle lase in pikčasto pižamo. Po značaju je zelo zelo radoveden, zaupljiv, skrben. Bil je žalosten, ko mu starša nista verjela, da je bil na Marsu. Zelo mi je bilo zanimivo, ko so s cigaro poleteli na Mars. Tam so jedli s kleščami in imeli so 53 sob. Ko smo že pri Marsovčkih in Marsu, sem se spomnila, kakšni neločljivi prijatelji so bili. Prijateljstvo meni pomeni, da me ima prijatelj rad, mi zaupa, pomaga in mi stoji ob strani, ko mi je hudo. Ko so se Drejček in Marsovčki poslavljali, jim je Drejček podaril vejico bezga, da nikoli ne bi pozabili nanj in v znak, da so neločljivi prijatelji. Tako kot so bili Drejček in Marsovčki neločljivi prijatelji, sem tudi jaz neločljiva prijateljica z Evo Purg. Prijateljstvo si izkazujeva tako, da si pomagava, ne izdava najinih skrivnosti in se imava neizmerno radi. Medtem ko so se Drejček in Marsovčki pogovarjali, kaj bi lahko počeli, je Drejček rekel, da bi lahko šli prestrašit Mihčevega očeta, ker grdo ravna z družino in noče Mihcu kupiti zvezka ter čevljev. Ko so ga prestrašili, so mu še rekli, da zahtevajo, naj mu kupi še eno čokoladico. Naslednji dan je Mihec cel

začuden prišel v šolo. Imel je nov zvezek, čevlje in pod mizo je imel še čokoladico. V tej knjigi sem se naučila, da nihče od nas ne bi mogel brez prijatelja, ker ti le-ta stoji ob strani, ti pomaga in še več. Svojim prijateljem največkrat pomagam tako, da jim zaupam, jih spoštujem in ne izdam njihovih skrivnosti. Na koncu bom dodala še, zakaj je prijateljstvo pomembno. Prijateljstvo je pomembno, saj imaš nekoga ob strani, da mu lahko zaupaš in se ne počutiš osamljenega.

slika Lejla Arija Vrdjuka Kekec, 1. b

DREJČEK IN TRIJE MARSOVČKI V SPISU

Sofia Božič Hajd, 4. b

Za domače branje sem brala knjigo Drejček in trije Marsovčki. Knjigo bom opisala v obliki spisa. Drejček in trije Marsovčki je delo pisatelja Vida Pečjaka. Knjiga je znanstveno-fantastična zato, ker so nekatere stvari izmišljene, druge pa resnične. Drejček je devetletni fantič svetlih las. Je majhen, dobrodušen, vesel, igriv, pustolovski. Meni se je kar precej prikupil. V knjigi je zelo veliko zanimivih dogodkov, a najbolj zanimivi so mi bili trije. Prvi je bil polet na Luno, ko se Drejček v spremstvu dveh Marsovčkov odpravi na Luno. Teta Meta je videla Marsovčke in

polet na Mars, kjer Drejček končno spozna starša Marsovčkov. Zdaj pa k besedi prijateljstvo. Beseda prijateljstvo pomeni trdne vezi, zaupanje, dobro počutje, druženje. Je pa res, da si to besedo različni ljudje razlagajo drugače. V knjigi Drejček ob slovesu podari Marsovčkom veji-co leske v znak večnega prijateljstva. Tudi Marsovčki so Drejčku podarili svetlečo kroglico, gumb s tremi luknjami in kravato, ki jim je služila kot pas. Moja najboljša prijateljica v razredu je Hana Trop. S Hano sva povezani. Včasih greva skupaj na kakšne prireditve in se seveda tudi kdaj skregava.

slika Rosa Brodnjak Ritoša, 7. a

MARSOVSKA ZGODBA

Sofija Madjar, 4. b

Knjiga Drejček in trije Marsovčki, ki jo je napisal Vid Pečjak, je znanstveno-fantastična knjiga. Ta knjiga je znanstveno-fantastična, ker znanstveniki pravijo, da Mars nima prebivalcev.

Meni sta bili najbolj zanimivi osebi Drejček in Šaš. Šaš je bil najmočnejši nagajivček. Bil mi je zanimiv, ker je vedno vse ponavljal. Bil pa je majhen Marsovček, oblečen v otroške hlače in kravato. Drejček je bil majhen nagajivček. Bil mi je všeč, ker je bil zelo radoveden otroški Zemljan, oblečen v roza pižamo. Marsovč-

ki so na Zemljo prišli ponoči, brez da bi starši vedeli, in s tem prekinili marsovsko pravilo. Prišli so na Drejčkovo dvorišče, pojedli njihovo marmelado, odšli domov in naslednji dan spet prišli. Drejček jih je sprejel zelo lepo in ni nikomur povedal za njih. Kupil jim je bonbone, marmelado in čokolado, nikoli se ni skregal s njimi. Starši Drejčku niso verjeli, da je bil na Marsu in tudi zadovoljni niso bili s tem, kako se Drejček obnaša, zato so ga peljali k zdravniku. Bili so razočarani. Jaz se ne spomnim, da bi bila kdaj v takšni situaciji, saj mi moji starši verjamejo. In imam super duper starše. In sem vesela, da se mi to ni zgodilo, ker verjetno ni prijetno. Moja najljubša dogodivščina v knjigi je dogodek na Marsu, ker je Vid Pečjak tam uporabil veliko domišljije in so mi domišljjske knjige zelo všeč. S tem si bogatim besedni zaklad. Všeč so mi bile marsovske sobe, kosilo in roboti. Po moje je sporočilo zgodbe, da tudi četrtošolci lahko beremo zgodbe in znanstveno fantastiko, čeprav so malo bolj zakomplicirane in težje. Misel iz knjige, ki mi je všeč, je ta, da bi na Zemlji morali prepovedati vojno. Jaz mislim, da se je Vid Pečjak za to knjigo zelo potrudil. Knjiga mi je bila zelo všeč.

slika Lea Skledar, 7. b

ZAJČEK KOLOBAJČEK

Nicky Šmigoc, 2. b

Zajček Kolobajček skoči na vejo.

Od veje do veje po korenček. Zajček Kolobajček je kosmat kot medvedek, zajček Kolobajček je hiter kot srna, zajček Kolobajček je moj hišni ljubljencek.

slika Liam Bombek, 2. b

MUCA IN MIŠKA

Manca Šajtegel, 3. a

Pred davnimi časi je živela mucka. Ta mucka si je od nekdaj želela volno. Muckini lastniki so ji kupili volno. Hoteli so, da je o darilo presenečenje. Volna je bila v škatli, a muca je v škatli zavohala miš. Pogledala je noter in videla miš ter jo začela loviti. Muca je prevrnila tudi škatlo. Lastniki so slišali čudne zvoke in šli pogledat, kaj počne muca. Videli so, da je volna na tleh. Videli so tudi muco z miško v gobčku. Muci so iz gobčka vzeli miš in jo vrgli ven. Muci so dali volno za igranje. Tako je bila muca pridna in živeli so srečno do konca svojih dni.

INES MJAV MJAV

Ines Ignac, 3. a

Sem Ines in živim na Ptujju. Stara sem osem let. Najrajši me imata babi in ati. Najraje imam oblečne črne hlače in vijolično majico z

zvezdicami. Nimam rada golaža. Nekega dne sem šla k babici in jo pozdravila. Šla sem ven in se usedla na gugalnico. Naenkrat me je babica poklicala: »Ines, Ines!« Šla sem noter k babici. Rekla je: »Kosilo je na mizi.« Preden sem vstopila noter, sem vprašala, kaj je za kosilo. Rekla je, da je golaž. Stopila sem k mizi. Prosila sem babico za en kozarec mleka. Potem mi je rekla, da bom postala muca. A jaz babici nisem verjela. Nenadoma sem se spremenila v mucko! Najprej so se pojavila ušesa, potem mačje oči, nenadoma se je pojavil kožušček in še rep. Babi se je prestrašila. Rekla mi je, kaj naj storim! Odgovorila sem, naj mi izpolni tri želje. Moja prva želja je bila, naj ne kuha več golaža. Moja druga želja, da mi pogreje toplo mleko. Moja tretja želja pa je bila, da dobimo mucka. Ko je babica to obljubila, mi je počasi izginil rep, potem kožušček, mačje oči in nazadnje še ušesa. Babi in jaz sva bili srečni do konca svojih dni.

slika Alina Alić, 3. b

DORA HOV, HOV

Dora Gajkošek, 3. a

Ime mi je Dora. Živim na Ptujju. Stara sem 8 let. Najrajši sem oblečena v široke kavbojke in belo kratko maji-

co s črnimi pikami. Najraje me ima babi. Nekega dne je babi skuhalo ričet. Jaz ga nisem marala. Ričet sem mešala s sokom. Nato sem dobila pasja ušesa in za tem še vse ostale pasje dele. Babi se je prestrašila. Izpolniti mi je morala tri želje. Najprej sem z babi šla v Arbadapark. Potem je pripravila sadno kupo in jogurt. Pojedla sem in takoj sem se spremenila nazaj v Doro. Babi je bila zelo srečna in živeli smo srečno do konca naših dni.

slika Leonora Ladič, 2. b

UROŠ HAV HAV

Uroš Veron Lah, 3. a

Nekoč je živel fant. Živel je v gradu. Ime mu je bilo Uroš. Zelo rad je imel meso in vodo. Z njim je živela mama. Vsak dan je moral jesti sadje. A on ga ni maral. Uroš je mamo prosil, ali lahko dobi meso. Mama mu je rekla, da lahko, vendar le, če bo pojedel tudi vse ostalo. Uroš obljubi, da bo. Pojedel pa je samo meso. Mami mu je rekla: »Če boš jedel samo meso, boš postal pes.« Uroš je jedel veliko mesa in se spremenil v psa. Mama je bila začudena. Spraševala se je, kaj naj naredi, da bo Uroš nazaj. Pes Uroš je rekel: »Izpolni mi tri želje. Prva želja je, daj mi čokolado. Druga želja, dodaj še bonbone. Tretja želja pa je, da me okopaš v banji.« Mami je vse to naredila. Šla je po Uroša, ki je bil pes. Uroš je prišel k mizi in pojedel kosilo. In takoj se je spremenil v navadnega Uroša. Mami in Uroš sta tako živela srečno do konca svojih dni.

slika Kenan Dropić, 5. a

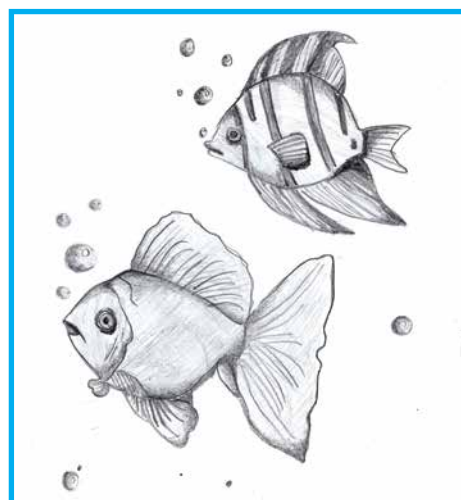

SANJA MJAV MJAV

Katja Črnivec, 3. a

Nekoč je na Mlinski ulici stal blok. V njem je živela 8-letna deklica Sanja. Nekega dne je šla v Mestni Vrh k teti, zato je bila zelo vesela. Sanja ne mara rib. Teta ni vedela, da Sanja ne mara rib in ji je dala za kosilo ribo. Ko je Sanja pojedla ribo in spila kozarec mleka, so se ji naredili mačji uhlji, mačji rep in še tačke, na koncu pa še mačji trup. Mijav, mijav. »O, ne!« je zakričala teta. In vprašala: »Kaj naj storim, Sanja, kaj?« »Mijav, mijav, naredi mi sadno solato, medtem pa me pusti zunaj na travi.« Teta ji je pripravila sadno solato. Ko je sanja pojedla sadno solato, se je spremenila nazaj v deklico. Teta je bila zelo srečna, zato ji je obljubila, da ji ne bo več kuhala rib. Skupaj sta živeli do konca svojih dni.

slika David Kolarič, 5. a

KAJ!?! TO NI RES! OOO, PA JE!

Ema Balta, 7. a

Dva dneva po prvem šolskem dnevu sta minila zelo hitro. Nič se ni spremenilo, učiteljice in učitelji so enaki, učenci smo enaki.

Naenkrat pa prideta v razred moji sošolki, Živa in Neža. O, ne! Onidve pa sta se zelo spremenili. Bilo je zelo čudno. Med odmorom sem šla k njima in ju pozdravila, onidve pa sta se samo obrnili in odšli v stran. Ko sta bili toliko od ostalih, da ju nihče ni mogel slišati, sta se prijeli za ušesa in začeli odpirati usta. Nenadoma mi je šinilo v glavo: Kaj, če se s kom pogovarjata? In sumljivo ni bilo samo to, pač pa tudi kovček ali torbica, ki jo nenehno držita v rokah. Zelo me je zanimalo, kaj se skriva v njej. Vendar tukaj nastopi težava, saj sama tega ne bom mogla ugotoviti.

Po pouku sem poklicala svoji prijateljici, Nejo in Zaro. Prišli sta hitro, kolikor sta mogli, saj sem jima povedala, da je nujno. Neja takoj reče: »Čakajta malo. Če sta se Živa in Neža z nekom pogovarjali, to pomeni, da nista vključeni samo onidve, ampak z nekom sodelujeta.« Zара doda: »Kaj pa, če pokličemo še ostale sošolke, na primer Tjašo, Tino, Hano in Zaro? Da skupaj ugotovimo, kaj se dogaja.« Odgovorila sem: »Dobra ideja! Prav imata. Ju bom kar takoj zdaj poklicala.«

Ko sem poklicala Tjašo, mi je rekla, da bo takoj prišla. Tudi Hana in Tina sta potrdili, da prideta. Ko sem poklicala Zaro, se mi ni oglasila na telefon. To se mi je zdelo zelo čudno. Tukaj nekaj smrdi!

Ko so Tjaša, Tina in Hana prispele, smo jim razložile svoj načrt in tudi one so poskusile poklicati Zaro. Ko se tudi njim ni oglasila, smo začele na fotografijah vsaka na svojem telefonu iskati, kaj neki je drugače na Neži in Živi. Nakar se oglasi Tjaša: »Ej, punce! Ste opazile kaj zanimi-

vega?« Tina odvrne: »Ne. Jaz nisem še nič našla.« »Hana, ti imaš kaj uporabnega?« »Ja. Našla sem šolsko fotko,« odgovori Hana. Ostale vse v en glas zavpijemo: »Naj vidim!« Jaz preučujem fotografijo in prešine me misel, da imata Neža in Živa na tej fotografiji rjavo-modre oči. Spomnila sem se, da sta takrat, ko sem med poukom pristopila do njiju, imeli obe rdeče, kar žareče, oči. Tukaj res nekaj zelo smrdi.

Ker je bilo res že pozno, smo se odpravile spat.

Naslednji dan smo se dobile pri Nežini hiši. Potrkale smo. Odprla nam je Nežina mami. Vprašale smo jo, kje je Neža. Povedala nam je, da se je Neža odpravila v mesto s prijateljico Živo. Želele smo se ji zahvaliti za odgovor, ona pa nam je kar naenkrat zaprla vrata. Takoj zatem se je na vratih pojavil Nežin starejši brat. Povedal nam je, da naj Neže ne iščemo v mestu, temveč naj raje pogledamo v stari hiši v bližnjem gozdu. Zahvalile smo se mu za informacijo in se brž odpravile proti gozdu.

Ko smo prispele v temen strašljiv gozd, smo iz hiške zaslišale čudne moške glasove, ki so se jim pridružili še Nežin, Živin in Zarin.

Stopile smo bližje in prisluhnille. Ponovno je iz hiše zadonel moški glas. Zара je ugotovila, da so ti glasovi od Matica, Jaka, Žaka in Gala. Slišale smo tudi, da so se pogovarjali o tem, da bodo vsako dekle na svetu hipnotizirali, da bodo lahko zavladali svetu.

»Punce, takoj zdaj moramo vdreti in jim to preprečiti!«, sem rekla. Neja in Hana sta se spogledali in zavpili: »Haaaaaaa-ja!« Podrli sta vrata, da so padla na tla.

Ko so nas opazili, smo se brž pognale v tek in jih skušale premagati. Jaka se je zagnal v boj ... in buf ... že je ležal na tleh. Naslednji je bil Gal, a on je uspel hipnotizirati Hano. Medtem ko se je Matic pognal v boj, se je Tina odplazila do daljinca, ki je hipnotiziral Živo, Nežo, Zaro in

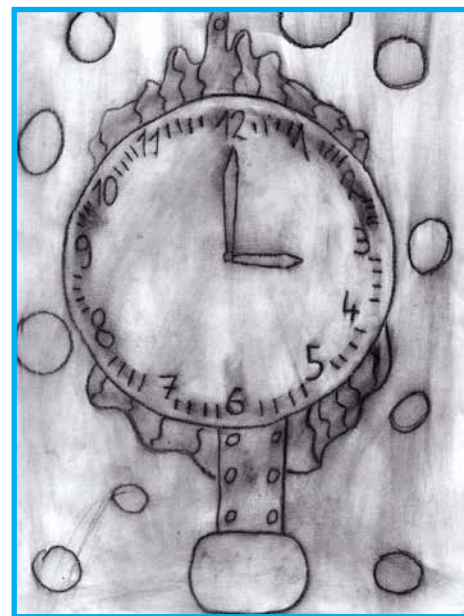
Hano. Ko sem ugotovila, da je Živa namenjena do Tine, sem urno stekla do nje in buf ... že sem bila hipnotizirana. Ostali sta le še Tjaša in Neja. Proti Tjaši so se zapodili kar vsi naenkrat: Žak, Jaka, Matic in Gal.

Preden bi Tjašo hipnotizirali, je Neji uspelo izničiti moč daljinca in tako smo bili rešeni. Naenkrat pa se je iz temnice pojavila črna postava. Ko je stopila iz sence, smo opazili, da je bil Manuel. Bilo ga je zelo težko premagati, a uspelo nam je. Ugotovile smo, da je tudi on bil hipnotiziran in ugrabljen. Rešile smo se ga. Zdaj smo poskušale ugotoviti, kdo je hipnotiziral naše sošolce.

Nenadoma smo zagledali črno torbico in stekli do nje. Odprli smo jo in ugotovili, da je v njej list papirja, na katerem piše: »Čestitke! Rešile ste mojo uganko, kako uničiti daljinca. A nikoli ne boste ugotovile, kdo sem jaz!«

Odpravile smo se domov, ker smo naslednji dan morale v šolo. Že spet smo rešile te fante. Spraševale smo se, zakaj se ne znajo sami braniti. No, ja, pa saj vsi vemo, da smo punce najboljše. Naslednji dan v šoli smo punce ugotovile, da je oseba, ki je ustvarila hipnotizerski napoj, bila naša učiteljica za slovenščino. Želela nas je namreč hipnotizirati med poukom. Ampak nas, deklet, ne, samo fante. Aretirali so jo in zdaj jo lahko greste obiskat v najstrožje varovan zapor.

slika Meta Roškar, 3. b

KAJ!?! TO NI RES! OOO, PA JE! (2. DEL)

Ema Balta, 7. a

Leto kasneje ...

Ravnokar smo končali s poukom in smo bili namenjeni do naših omaric, v katerih imamo oblačila in čevlje. Ko smo prijateljice šle mimo glavnega vhoda v šolo, je nekaj močno tresnilo. Ustavile smo se in pogledale, kaj se je zgodilo. Vrata so se odprla, zagledale pa smo učiteljico za slovenščino.

Ampak ...

Kako je lahko pobegnila iz najbolj varovanega zapora? Kar je bilo še slabše, pa je to, da ni prišla sama, ampak je pripeljala svojo novo ekipo. Punce smo urno stekle po čevlje. Medtem ko smo se me obuvale, se je Tjaša skrila za stebrom in opazovala učiteljico ter njeno ekipo. Učiteljica je držala v rokah vodno pištolo, ki ni bila napolnjena z vodo, temveč z nekakšno zeleno snovjo, ki reagira na človeški koži in povzroči, da se človek spremeni v zombija.

Tina je najtišje, kolikor je lahko, poklicala policijo. Učiteljica pa je medtem vse, ki so ji prišli blizu, v hipu spremenila v zombije. Teh je bilo vedno več, zato smo se odtihotapile v naravoslovno učilnico in pograbile stvari, ki jih bomo potrebovale za odkritje protistrupa.

Neža naenkrat zakliče: »Poglejte, našla sem vrv, po kateri se lahko spustimo skozi okno in zbežimo.« Hana ji odvrne: »Odlično, sedaj lahko res zbežimo. Pa čisto po tiho, da nas slučajno ne odkrijejo.« Tako sem se po vrvi prva spustila jaz, Ema, saj sem morala preveriti, ali nas bo vrv vse zdržala in ali je spodaj sploh varno. Zatem so se ena za drugo hitro in tiho spustile še Tjaša, Tina, Hana, Živa, Neža in obe Zari. V učilnici je ostala le še Neja. Ravno takrat, ko se je Neja hotela spustiti po vrvi, pa je v učilnico vstopila učiteljica za slovenščino. Prijela je za vodno pištolo

in ciljala naravnost v Nejo.

Ko je ustrelila, je pred Nejo nenadoma skočilo neznano dekle, Nejo potegnili s seboj in skupaj sta se spustili po vrvi iz učilnice.

Ko smo bile vse na kupu, smo se brž odpravile k Hani domov, kjer smo temu neznanemu dekletu – rešiteljici zastavile sto in eno vprašanje. Kot robot nam je hitro je vse razložila in odgovorila na zastavljena vprašanja. Povedala je, da je njeno ime Vita, prihaja pa iz Ljubljane. Rada pomaga drugim, je pa zelo osamljena.

Zara se je opogumila in jo vprašala: »Vita, zakaj si rešila Nejo?« Dobile smo zanimiv odgovor: »To sem storila zato, ker si zelo želim priključiti skupini najbolj kul punc na svetu.« Počlašene smo ji dejale: »Super, okej, seveda te bomo vključile v našo družbo!« Na skrivaj sem šepnila Zari: »Zara, pridi z mano. Nujno te moram nekaj vprašati!« Odtihotapili sva se v garderobo. Ko sva bili na samem, sem jo vprašala, ali se ji zdi, da lahko Viti zaupamo. Odvrnila mi je, da Viti, vsaj zdaj na začetku, še ne bo popolnoma zaupala.

Ko sva se vrnili, je Vita morala iti domov. Super! Napočil je trenutek, da se z dekleti pogovorimo glede Vite in njenega prihoda v našo ekipo. Temeljito smo se pogovorile in vse so se strinjale, da si Vita še ni pridobila našega brezpogojnega zaupanja.

Na žalost je prehitro napočil večer, zato smo se odpravile vsaka na svojo stran. Ko sem prispela domov, sem se takoj odpravila spat. A, glej ga zlomka! Že po treh urah spanja sem skočila pokonci, saj sem zaslišala hrup, ki se je razlegal po hiši. Bila sem tako prestrašena, da nisem vedela, kaj storiti.

Splazila sem se iz postelje in se spustila po stopnicah ... In kdo bi si mislil ... Tam sem zagledala učiteljico za slovenščino. S svojo ekipo me je prišla iskat. A kot zgle-da, jim je bila moja sestra bolj všeč kot jaz. Odšli so namreč kar z njo. Hmmmmmm ...

Mislila sem si, da jim ne bo najbolj v pomoč in jo bodo že prvi dan izpustili, saj zelo rada kriči in se pretepa. Joooj, pa ne ji tega povedati! Bala sem se, da bodo prišli nazaj pome. Brž sem poklicala Hano, ki se mi je na srečo oglasila takoj, ko ji je zazvonil telefon. Tisto noč sem pre-spala pri njej.

Naslednje jutro smo vsa dekleta iz ekipe imela sestanek. Prišla je tudi Vita. Poročala sem jim čisto vse, do potankosti natančno, kaj se mi je prejšnjo noč pripetilo.

Tina je imela nalogo, da bolj pozorno opazuje Vito. Ko je Vita ugotovila, da jaz vem, da so me one ponoči prišle iskat, se je izmuznila z izgovorom: »Joj, koliko je ura! Mami sem obljubila, da bom ob tej uri že doma. Takoj moram domov.«

Odšla je iz hiše.

Dogovorile smo se, da ji bomo namestile sledilno napravo, ki nam bo pokazala, kam odhaja. Zara je razmišljala in rekla: »Zagotovo ne gre tja, kjer smo lani odkrile njihovo zelo, res zelo, zelo dobro skrivališče ... Ki smo ga, seveda, me uspele odkriti.« Ugotovite, kaj. Točno tej lokaciji se je bližala.

Urno smo se preoblekle v naše uniforme, ki nam jih je izdelal Nejin oče. Vzele smo pripomočke in odšle v garažo po svoje motorje. Ko smo prispale v gozd, kjer je stala stara hiša, smo opazile stražo, ki je stala pred poškodovanimi vrati. Lani sta jih namreč poškodovali Neja in Hana, ko sta vdrli v hišo. Vrata so stražili fantje. Vedele smo, da se bomo morale že spet boriti z njimi.

Na Zarin znak smo se pognale v tek in – buf, buf ... Že so ležali Žak, Matic in Gal na tleh. Premagale smo še ostale, a Manuel se je pritihotapil za Tjašo in jo spremenil v zombija. Pohitele smo v notranjost hiše, a je Žak prijel Tinino nogo in jo ugri-znil. Tudi ona je postala zombi.

V hiši ni bilo ničesar, bila je prazna, na vsem lepem pa je nekje začel zvoniti nekakšen telefon. Bil je Andra-

žev. V trenutku smo ga pograbile in opazile, da je Andraža klicala mama. Oglasile smo se z moškim glasom, saj si je Neja nadela neko stvar, ki ti spremeni glas. Kaj hitro smo ugotovile, da na telefonu ni bila Andraževa mama, temveč je bila učiteljica za slovenščino.

Izdala nam je novo lokacijo. S prijateljicami smo zajahale svoje motorje in se odpeljale na novo lokacijo, imenovano »Slovenščina je zakon«. Prispelle smo hitro kot le kaj. Jaz sem poslala Neži in Živi novo lokacijo, saj onidve žal nista bili z nami, ker sta iskali protistrup. Upale smo, da ga čim prej odkrijeta, saj je bila zdaj celotna akcija odvisna od njiju. Skrivaj smo se približale stavbi in prisluhnile.

Zaslišala sem znan glas, poleg njega pa še učiteljičinega. Zara je po tiho rekla: »Verjetno je to njena ekipa, a glasovi in postave se mi zdijo precej znani.« Tudi ostali zombiji so čez nekaj časa prispeli na skrivno destinacijo. Obkolili so nas in ena od nas bi se morala žrtvovati ter se zaleteti vanje, da bi naredili prostor. Zari sta rekli, da bosta onidve to storili, me pa smo jima obljubile, da če se bosta spremenili in ostali zombija, bomo me prenesle zadnje pozdrave njuni- ma fantoma.

Buf, zaleteli sta se v zombije in še sami postali zombija. Nas pa sta s tem rešili in smo lahko zbežale. Tekale smo, kolikor so nas noge nesle. Hana in Neja sta ponovno razbili vrata, da smo lahko vstopile. Na stolu smo zagledale zvezano Vito, ki je jokala in prosila za pomoč. Neža mi pošlje SMS, v katerem piše, da je Vita robot. Hana zagleda vodo. A predem poškopri Vito, jo Neja odveže in osvobodi.

To je bila velika napaka, saj je zdaj Vita Nejo spremenila v pošast. Nenavadno – izgledala je kot robotski zombi. Neža pošlje še en SMS, ki sporoča, da če te Vita ugrizne, se spreneš v zombijskega robota. Stekli sva do motorjev, nakar se

nama pred očmi prikaže učiteljica za slovenščino in njena ekipa. S Hano sva ugotovili, da jih je bilo preveč proti nama dvema. Imeli so premoč. Ugotovili sva, da so bili del učiteljičine skupine naša razredničarka, učitelj za matematiko, učitelj za angleščino, učiteljica za likovno, za gospodinjstvo in učitelj glasbe.

Učiteljica za slovenščino je izza sebe pripeljala mojo sestro, ki je od strahu jokala. Skrbelo me je zanjo in morala sem se za sestro žrtvovati. To je bila moja druga napaka. Eva je bila namreč ena od njih. Hana se je podala v beg.

Učiteljica je potegnila vodno pištolo in ciljala Hano. Hane ne bi zadela, če se le-ta ne bi spotaknila ob kamen. Buf, zdaj smo bile vse ujete kot zombiji.

Imele pa smo veliko srečo, saj se je nenadoma za učiteljico pojavila Živa z protistrupom. Ampak so se za Živo v trenutku pojavili ostali zombiji. Prispela je Neža in začela streljati. Ko je Živa videla, da je še upanje, je začela tudi ona streljati. Uspelo jima je osvoboditi vse, edino Neje, ki je bila robotski zombi, ne. Neja se nam je približevala, a Manuel se je na skrivaj pritihotapil za učiteljico in ji vzel protistrup. Nejo je rešil. Tina je poklicala policijo, da so ponovno aretirali učiteljico in njeno ekipo. Odpeljali so jih na otok, obdan samo z morjem, v katerem plavajo morski psi. Čez nekaj trenutkov je Živa vprašala: »Ja, kaj pa bomo z Vito?« Neža je vzela kozarec vode in jo poškopila. Od nje ni ostalo več nič. Policaji so se nam zahvalili za pomoč. Čas je bil, da se odpravimo domov.

Ko sem prispela domov, me je Eva pogledala in dejala: »Mislila sem, da se ne boš žrtvovala zame. Hvala, da si se.« Nasmehnila sem se ji in odhite- la poiskat starše. Atija sem našla. Mami pa sem na srečo včeraj nataknila »čreking divajs«. Poiskala sem jo in zagledala, da se v nemščini pogovarja z mojimi sošolci. Kaj pa zdaj to pomeni?

GOZDNI EKO ŠKRAT

Miha Mahorič, 3. a

Gozdni škrat,
EKO škrat,
gozd mu je EKO brat.

Vedno se zabavata
in vsem pomagata.
Ko ptice priletijo,
se vsi razveselijo.

A ko zima odide,
se sneg razide.
Živali se zbudijo
in spet se veselijo.
A medved kosmatinec jezi se,
zakaj zima je odšla
in pomlad je k nam prišla.

slika Alina Alić, 3. b

GUSARJI

Matija Šebela, 3. a

Nekoč so živeli gusarji. Imeli so polno zlata. Vsi so jim govorili, naj si kupijo novo ladjo, ampak niso hoteli. Ko so imeli prigovarjanja ljudi že dovolj, so šli daleč stran. Nekega dne so zašli v nevihto. Mislili so, da se bodo utopili. Ampak na pomoč so jim prihiteli reševalci. Ladja jim je potonila, ampak bili so vsi živi in zdravi. Ko so prišli nazaj, so jih ljudje končno prepričali, da si kupijo

novo ladjo. Pirati so se jim opravičili, da so imeli prav. Kupili so ladjo. In tako so srečno pluli do konca svojih dni.

slika Tisa Julija Golob, 9. a
(leto nastanka: 2019)

MILI REŠI SVET

Zarja Šuler, 5. b

Nekega lepega dne se je deklica gugala na jasi sredi gozda. Deklici je bilo ime Mili. Živel je z očetom, mamom in mlajšim bratcem Vilijem v razkošni mali hišici sredi gozda. Mili se je gugala, nakar je mimo priletel eksotično moder metuljček. Mili se je rada igrala z metuljčki, zato mu je sledila v gozd. Prišla je do čudnega malega mesteca, v katerem so živele bitja po imenu Gronki. Izgledali so kot mali škratki, a so imeli repe, velika ušesa, brke in krila. Bili so zelene barve. Ko so Gronki zagledali Mili, so jo takoj odpeljali k vladarju. Ta ji je rekel, da jo je metuljček pripeljal, da lahko reši svet. Pomaga ji lahko škrat Riko. Z Rikom lahko rešita svet, če gresta do čudežne jame, v kateri najdeta zemljevid do kamna modrosti. Ampak morata biti previdna, saj ju na poti lahko najdejo volkovi, ki stražijo jamo. In tako sta se Mili in Riko odpravila na pot. Odšla sta s kočijo, ki je imela dve postelji in kuhinjo. Vladar pa je pozabil, da morata to opraviti do pojutrišnjem. Riko in Mili sta uspešno prispela do jame. Volkove sta zamotila s kosom mesa, ki sta ga prinesla s seboj. Našla sta zemljevid in se odpravila naprej. Mračilo se je. Postal je hladneje. Slišala sta volkove. Ustavila sta se in čakala, da gredo volkovi

mimo. Prenočila sta v kočiji. Zjutraj se je mimo kočije plazila velika kača. Riko se je skrtil. Kača ga je našla in ga skoraj pojedla. A je Mili pravočasno zabolala kačo. Nato sta odšla naprej. Našla sta zaklad. Ko sta se vrnila domov, so bili vsi srečni. Čas pri Gronkih pa gre zelo počasi, zato je to v navadnem življenju trajalo samo deset minut. Kralj Gronkov je bil ponosen na Mili in Rika. Riko je postal novi kralj, Mili pa kraljica. Srečno sta živela do konca svojih dni.

slika Izak Dovšak, 5. a

RAČEK RIKI

Viktorija Milica Kokol, 2. a

Nekoč je živel raček, po imenu Riki. Z mamom sta imela vrt, kjer je zrastle čarobni korenček. Riki ga je odkril in si odrezal kos. Takoj je začel govoriti. Nato je čarobni korenček razrezal na tri kose. Povabil je svoje tri prijatelje, da poskusijo ta čarobni korenček. Naenkrat je prišel zlobni škrat in en kos korenčka ukradel. Riki ga je ulovil in ga okregal. Škrat je vrnil kos čarobnega korenčka in obljubil, da česa takšnega ne bo več počel. Potem so vse tri račke pojedle vsaka svoj kos čudežnega korenčka in začele govoriti. Škrat pa se je naučil, da se ne sme krasti.

slika Kaja Muhič, 1. b

ZAJČEK MUZIKANT

Lejla Mlakar, 5. b

Za devetimi gorami je živel zajček Piko. Nekega dne je Piko videl muzikante. Mamico je vprašal: »Ali bi lahko jaz tudi tako igral?« Mama je odgovorila: »Seveda boš lahko.« Piko si je zelo želel igrati harmoniko. Nekega dne so postavili glasbeno šolo za glodavce, ki pa je imela pogoj, da mora glodavec biti star vsaj osem let. Naslednji dan je imel Piko rojstni dan. Mama mu je za darilo kupila veliko rdečo harmoniko. Zelo je bil vesel. Takoj je poskusil igrati, a mu ni uspelo. Bil je zelo potrten. Mami pa mu je povedala, da gre čez eno uro v glasbeno šolo in da se bo tam naučil igrati. Minila je ena ura, zajček je odšel v glasbeno šolo in se tam naučil zaigrati pesem z naslovom Trije zajčki. Doma jo je zaigral mami, ki je bila zelo navdušena. Minilo je eno leto. Piko je imel nastop. Mama je bila zelo ponosna nanj. Piko je vprašal mamo: »Ali očka tudi pride?« Mama je odgovorila: »Saj veš, da je v tujini in ne more priti.« Piko je bil zelo žalosten, ker očka ne bo na nastop. Resnica pa je bila, da očka ni bil v tujini, ampak je umrl. Mama je bila zelo v skrbeh, da Piko tega ne bi izvedel. Piku je šlo zelo dobro. Vsi so ploskali. Ko je

prišel domov, pa je šel gledat slike v albumu. Tam je našel list, na katerem je pisalo: »Zelo sem žalostna, da je Janez umrl. Upam, da Piko ne izve. Če izve, bo zelo žalosten. Že tri leta mu govorim, da je v tujini, ampak to je laž.« Ko Piko to prebere, je zelo zelo žalosten, zato joče v svoji sobi. Mama izve, da Piko ve za očeta, zato ga poskuša potolažiti. Odšla sta v gozd, da bi pojedla malo trave. Mama je blizu gozda videla veliko korenja. Odpravila sta se do korenja. Ko ga je mama hotela vzeti, jo je človek z dolgo brado prijel za ušesa in jo odpeljal v živalski vrt. Zajček je bil zelo žalosten, ker ni vedel, kam jo pelje. Mama je čez en teden v živalskem vrtu poginila od žalosti, Piko pa si je v gozdu našel dva prijatelja. Eden je ježek Marko, drugi pa hrček Dino. Vsi so postali zelo dobri prijatelji. Ravnateljja so prosili, da se ježek vpiše v glasbeno šolo. Dovolil je, ker so tako zelo dobri prijatelji. Ježek je igral mini flavto, hrček pa mini orglice. Vsi skupaj so sestavili bend, ki so ga poimenovali Muzikanti. Imeli so veliko koncertov in bili zelo slavni. Nekega dne sta se Piko in Dino skregala. Kregala sta se zaradi tega, katero pesem bodo zaigrali. Dokler niso začeli s koncertom, sta se kregala. Potem pa se je ježek razjezil in ju spoprijateljil. Ko so se končno odločili, kaj bodo igrali, se je začel koncert. Vsi so bili navdušeni. Zajček je bil zelo vesel, da je ljudem njihova glasba všeč. Vsi so bili veseli. Tudi Marko in Dino. Z glasbo so živeli srečno do konca svojih dni.

slika Jasmin Poljaković, 8. b

SMEŠNA ČEBULA

Pia Kukovec, 2. b

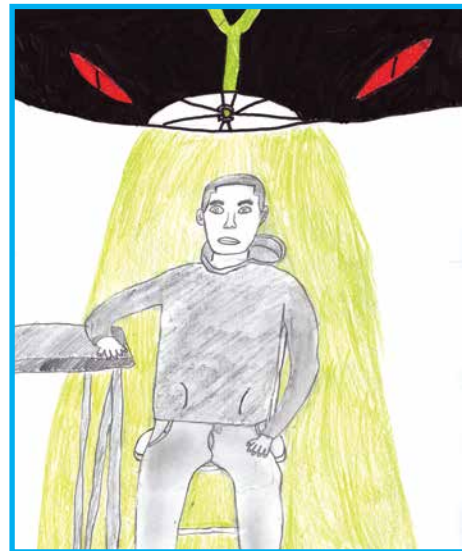
Bila je Smešna čebula in je videla Paradižnik. Paradižnik je rekel: »Imej smešno kapo.« Videl je banano. Banana je rekla: »Imej smešne čevlje.« In je Ananas povedal na uho. Kaj misliš, da je Ananas rekel? »Naredi nekaj smešnega.« In je Smešna čebula naredila nekaj smešnega. In ljudje so se smejali, smejali, smejali ...

slika Nai Kampl, 8. b

kaj nam pomeni življenje, ki čutijo do nas enako, kot čutimo sami do sebe, ki so nam vdani v zmago slavlju in v nesreči, ki znajo prekiniti začaran krog naše osamljenosti. Avtor te misli je Henry Alanzo Myers.

slika Lan Ozvald, 9. a

ZAUPANJE JE GLAVNI KLJUČ PRIJATELJSTVA

Lila Marie Taylor, 4. b

O PRIJATELJSTVU

Katarina Ladič, 4. b

Prijateljstvo je vez, ki veže prijatelje. Včasih je vez tanka in se hitro strga. Včasih pa je vez močna kot kamen in se nikoli ne pretrga. In če si dolgo stran od prijatelja, ga še vedno nosiš v srcu, saj vaju veže vez prijateljstva. Pa mojem je pravi prijatelj prijazen, ti prisluhne, te ima rad ... In ko potrebuješ ramo za razjokati, ti jo ponudi. Jaz prijateljstvo izkazujem na takšen način, da sem prijazna, svoje prijatelje imam rada in jim ponudim ramo za razjokati, če jo potrebujejo. Mislim, da je prijateljstvo pomembno za življenje. Kot prvo: bili bi osamljeni, kot drugo: če bi se vsi sovražili, dejavnosti ne bi bile fajn in tretjič: nikomur ne bi mogli zaupati takšnih stvari, kot jih lahko le prijatelju. Lepa misel, ki bi jo povezala s tem besedilom je: Najbližji so nam tisti prijatelji, ki najbolje razumejo,

Prijateljstvo. Kaj je to? Prijateljstvo je nekaj posebnega, nekaj blestečega, nekaj cvetečega, nekaj kar je potrebno krepiti, če tega zaklada ne želiš izgubiti. To je prijateljstvo. Prijateljstvo ni le stvar, ki se sama naredi. Sam si ga moraš, skupaj z nekom, ki ti zaupa in kateremu zaupaš ti. Nekdo, ki je prijazen in ti si prijazen nazaj. Nekdo, s katerim se z veseljem družiš. Ko si z nekom prijatelj, si to pokažeta ne z besedami, ampak z dejanji, z vici, z goodbami, presenečenji, igrami. Jaz tudi delam vse to, saj vendar jaz pišem. Prijateljstvo je pomembno za življenje. Je velik ključ zaupanja in zabave. Torej je prijateljstvo posebno. Težko se ga zaključiti, saj vsak, ki je pravi prijatelj, si tega ne želi. Življenje teče in leta, meseci, dnevi izginjajo, a prijateljstva ostajajo. Ne ležijo kot poplašeni zajci. Prijateljstva se krepijo kot zaupanje med psom in gospodarjem. Verje-

tno se je zdelo, da je cel spis poln lepih misli, a tu bo zdaj vrhunec. Tole misel sem si izbrala, ker mi je všeč. Sicer sem jo morda malo spremenila, a podobna vsaj bo. Ta lepa misel pa je: »Najprej moraš pridobiti moje zaupanje. Potem bova neločljiva.« To misel sem prebrala v knjigi Mali princ. Zelo mi je tudi všeč stil pisanja v tej knjigi, saj vsebuje veliko lepih misli.

slika Julija Senčar, 3. b

DRUŽENJE

Evan Kirič, 2. a

Za mizo sta sedela Leon in Nina. Izdelovala sta vetrnice. Z vetrnicami sta odšla na travnik. Vesela sta bila, da imata nove vetrnice. Nino in Leona je opazoval Anže z invalidskim vozičkom. Tudi njemu sta izdelala vetrnico. Leon je zgrabil za ročaje vozička in ga začel potiskati na travnik. Anže se je počutil zelo veselega. Tudi Nina in Leon sta bila srečna, ker imata novega prijatelja. Skupaj so se igrali.

slika Eva Prevolšek, 1. b

LETNI ČASI

Blaž Svenšek, 4. b

Prvi čas v letu je zima.
Zima, zima, zima.
Gremo smučat se na Roglo,
da odpeljemo se s kroglo.

Drugi čas v letu je pomlad.
Pomlad, pomlad, pomlad.
Gremo nabirat rože,
da okrasimo lože.

Tretji čas v letu je poletje.
Poletje, poletje, poletje.
Gremo v toplice,
da segrejemo si lice.

Četrty čas v letu je jesen.
Jesen, jesen, jesen.
Gremo po kostanje,
da izpolnimo si sanje.
Spet zima, pomlad, poletje in še jesen.

slika Lorena Čerček, 5. a

LIJA PAPAGAJ

Maša Kolbl, 3. a

Sem Lija. Živim v Parizu. Stara sem 10 let. Rada nosim puloverje, ki so bele barve, in legice. Nekega dne sem bila doma sama z dedkom. Dedek je skuhal juho s šparglji. Poklical me je na kosilo. Na kosilu sem za dedkom samo ponavljala. Spremenila sem se v papagaja. Dedek se je začudil. Vprašal me je, kaj naj naredi. Jaz sem povedala, naj naredi tri dobra dejanja. Prvo dobro de-

nje: prinesi mi pšenico. Drugo dobro dejanje: prinesi mi 6 listov. Tretje dobro dejanje: odnesi me ven na balkon, da malce poletim. Dedek je to storil. Prinesel je mene – začarano – domov. Poključevala sem pšenico in položila liste nase. Spremenila sem se nazaj. Dedek se je razveselil.

slika Uliana Drach, 8. b

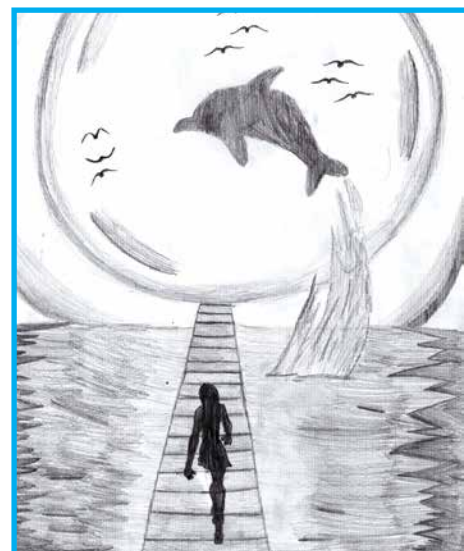

OSAMLJEN DELFIN

Dora Gajkošek, 3. a

Nekoč v oceanu je živel delfin. Bil je zelo osamljen. Gledal je druge morske živali, kako se igrajo. Nekega dne ga je zagledal najmanjši delfin. Najmlajši delfin je vprašal osamljenega delfina, če se pride igrat. Tako sta postala najboljša prijatelja. In osamljenega delfina niso več klicali osamljen delfin, ampak srečen delfin.

slika Enja Pintarič, 5. a

MICKINA IN ANŽE-TOVA POROKA

Emma Ganzer, 8. a

Po napornem večeru si je Micka lahko doma oddahnila. S svojo odločitvijo, da bo vzela Anžeta, ne bi mogla biti bolj srečna. Tudi župan Jaka je bil na svojo hčer ponosen in vesel, da si je izbrala pravega in dobrega moža zase. Naslednji dan sta Micka in Anže že začela sestavljati in pošiljati vabila za poroko. Nihče ni o poroki ni niti malo dvomil.

Na poroko sem bila kot Mickina dobra prijateljica povabljena tudi jaz. Poroka je najprej potekala na starem mestnem trgu, dva tedna po zapisu ženitne pogodbe. Tam smo se zbrali vsi svatje in priče. Vsi smo bili zelo lepo oblečeni. Najbolj pa Micka, z njeno dolgo belo poročno obleko. V Anžetovih očeh smo lahko videli iskricice od njegove ljubezni do Micke. Ko smo se prepričali, da so vsi povabljeni prišli, smo se peš odpravili do travnatega polja, ki je bil okrašen in postavljeni so bili stoli za vsakega od nas. Ko so nam dali znak, da se lahko usedemo, se je obred začel. V vlogi duhovnika je nastopil župan Jaka. Ko so bile zaobljube skoraj končane, je Tulpenheim vstal. Če sem iskrena, sploh nisem vedela, da

slika Gea Cartl, 6. b

je tukaj. Vsi smo se obrnili proti njemu in preden bi lahko izrekel besedo, sta ga Monkof in Glažek posedla nazaj na njegov sedež. Ko so bili vsi spet na svojem mestu, so se zaobljube nadaljevale. Sledil pa je prvi poljub ženina in neveste. Proslavili smo z rdečim vinom, ki ga pripeljal župan Jaka. Prvi pri pijači je seveda bil Glažek, ki verjetno zavoha vino na en kilometer. Pogledam naokoli in vidim same srečne obraze. A nekdo izstopa. Tulpenheim na poroki še ni spregovoril niti ene besede in cel dan se drži kot kup nesreče. Zakaj je sploh prišel? Ali je bil sploh povabljen? Saj ne vem. Glavno je, da naredim vse, da te poroke ne uniči. Nasproti sebe zagledam Šternfeldovko in se odpravim do nje, saj še je nisem uspela pozdraviti. Imeli sva kratek pogovor, ki je sledil do Tulpenheima. Vprašala sem jo ali se misli pogovarjati ali pobotati z njim. Odvrnila, da se ji zdi bolje, da na poroki držita razdaljo, saj bi drugače lahko peljalo do prepira, ki bi poroko naredil malo manj zabavno. Sicer pa si je sam kriv, da je v takšnem položaju. Sam si je izbral vlogo goljufa. Spet pogledam Tulpenheima in vidim, da zraven njega ne stojita več Glažek in Monkof, zato ju začnem iskati z očmi. Zagledam ju pri mizi s pijačo. Prepirata se. Monkof poskuša Glažku vzeti vino iz rok, ampak Glažek premočno drži kozarec, ta pade in polije Anžeta. Župan Jaka zelo hitro prinese kozarec vode, da si lahko Anže poskusi sprati rdečo barvo. Na srečo je bil večji del na črnem suknjiču, na srajci pa sta bili le dve kapljici na ne tako vidnem mestu. Nekaj časa mine in opazim, da Šternfeldovke in Tulpenheima ni nikjer. Svate začnem spraševati ali ju je kdo videl, a ne najde nobene sledi. Nimam druge možnosti, kot da počakam, da se vrneti. Čez par minut vsak pride iz svoje strani, jaz pa skočim do Šternfeldovke in jo vprašam, kaj je bilo. Povedala mi je, da sta se s Tulpenheimom pogovorila in da se

ji je opravičil, a še vedno je mnenja, da ni vreden njene milosti. Tako da sta zaključila enkrat za zmeraj. Sledilo je še velkio plesa in glasbe in kozarcev vina. Postal je pozno in večer se je počasi zaključil.

Micka in Anže sta kot mladoporočenca kupila hišo in veliko polje ob njej. Na polju sta pridelovala izdelke, ki sta jih potem prodajala in z njimi služila. Tulpenheim je na srečo bil daleč proč od njiju, saj se je en teden po poroki preselil v daljne kraje. Župan Jaka dvakrat na teden obišče mladoporočenca, Šternfeldovka in Micka pa sta se še bolj povezali. Micka in Anže veselo in zaljubljeno živita naprej s skrito željo po novih članih njune male družine.

slika Mia Madjar, 6. b

NA SLAVNOSTNI VEČERJI PRI JUNAKU

Brin Svit Vuk, 7. c

Sem vitez Brin Svit in sem družinski prijatelj Krištofa Lambergarja. Bil je običajen dan, ko je Krištofov sel prišel na moj grad na Ptuj. S seboj je prinesel velik zvitek. Na njem je pisalo, da sem povabljen na slavnostno večerjo. Od Krištofa Lambergarja sem pričakoval to pismo, saj sem gledal dvoboj. Naslednji dan ob zori sem se odpravil na grad Ka-

slika Lan Krajnc, 1. b

men. Grad Kamen je bil za potovanja s kočijo oddaljen pol dneva. Ko sem prišel pred grad, sta tam čakala vojščaka, ki sta mi odprla vrata v grad. Peljala sta me po različnih hodnikih, ko smo naenkrat prišli do visokih in širokih vrat. Odprla sta mi jih in me pospremila do velike dolge mize. Mislim, da je bila dolga okrog osem metrov. Za mizo je bilo na vsaki strani petnajst stolov. Ob mizi je bil zakurjen velik kamin in nad kaminom je bila velika glava jelena. Na steni so bili tudi razni meči in drugo orožje, na mizi pa so bili postavljeni trije veliki svečniki. Ko smo se vsi povabljeni zbrali, so na mizo prinesli hrano od svinjine do piščancev, govedine in solate. Ko smo vsi sedli za mizo, nam je Krištof pripovedoval o boju. Rekel je: »Pegam je imel tri glave. Mati mi je rekla, naj ciljам v sredinsko glavo. Zato sem ji zelo hvaležen.« Pa Krištof pravi naslednje: »Nekega dne je prišel cesarjev sel in mi povedal, da me Pegam poziva na dvoboj. Naslednji dan ob zori sem odšel od tukaj in že do kosila sem bil na Dunaju. Najprej sem vprašal, kje se bova borila in zmenila sva se, da se bova borila na polju, da vsi vidijo. V prvo sva dirjala drug mimo drugega, v drugo me je Pegam zadel v roko in v tretje sem zadel njegovo glavo ter jo nataknil na meč.« Nato je Krištof rekel:

»Za nagrado mi je cesar dal v last tri gradove na Kranjskem. Sel mi je dejal, da sem jaz edini toliko pogumen in močan, da bi premagal Pegama.« Med pripovedovanjem zgodbe sem bil zelo navdušen. En vitez iz Svete trojice pa je rekel: »Tudi po drugih gradovih se pogovarjajo o tvoji zmagi in te častijo.« Ravno v tistem trenutku mu je padla muha v juho in vsi so se začeli smejati. Večerja je potekala v teh hodih: najprej juha iz vrča, nato je bil piščanec in svinjina, nato pa še vino iz vrča. Na koncu nam je Krištof pokazal še nagrado, ki jo je od kralja prejel za dobljen dvoboj. To je bila listina, na kateri je pisalo, da je lastnik treh gradov na Kranjskem. Bil sem presrečen zanj in mu čestital. Zatem sem se zahvalil, da sem bil povabljen in mu zaželel srečo. Zunaj me je že čakala kočija in odpravil sem se nazaj proti Ptujju.

slika Tinkara Bezjak, 3. a

GREMO NA ...

Gremo na izlet in kupimo sladoled. Gremo v hribe, tam sonce nas obsije.

Gremo v trgovino in kupimo Čokolino. Gremo na letalo in vidimo padalo.

Gremo v Primorje in vidimo obzorje. Gremo na pico in vidimo kraljico. Ura je že pet, lahko noč Pedenjped.

slika Leilani Kovačič, 1. b

IZLET NA KRK

Dorian Voda, 4. a

Med prvomajskimi počitnicami smo se odločili, da se odpravimo na otok Krk.

Bila je nedelja, zgodaj zjutraj, ko smo se odpravili od doma. Odpekljali smo se proti Celju do Ljubljane. Pod smo nadaljevali proti Postojni in Ilirski Bistrici, kjer smo prečkali hrvaško mejo. Na Hrvaškem smo se skozi mesto Rijeka odpeljali proti mostu, ki pelje na otok Krk. Naš izlet na otok Krk je bil zanimiv, ker smo iskali kače. Iskali smo različne kače: leopardovko, progastega goža, črnico. Našli smo zelo majhno belouško, črnico, ki je bila tako hitra, da je žal

slika Lea Skledar, 7. b

nismo mogli uloviti. Našli smo tudi veliko kuščarjev in jih nekaj ulovili. Te živali smo ulovili zato, da jih je moj oče fotografiral, ker je naravoslovni fotograf, jaz pa sem ljubitelj kač. Pozneje smo šli v apartma, kjer smo prespali dve noči. V torek ob 9.00 smo se odpravili domov.

Letošnji izlet na Krk je bil zame nekaj posebnega in mi bo ostal v lepem spominu.

VETRNICI

Jaka Kelner, 2. a

Nekega poletnega dne sta se Leon in Nina odločila, da bosta izdelovala vetrnice. Vetrnici sta izdelala iz papirja in lesa. Ko sta bili vetrnici narajeni, je Leon šel ven gledat, če piha veter. Potem je šel po Nino. Skupaj sta se igrala. Potem je prišel Anže. Imeli so se lepo. Tudi ti povabi svoje prijatelje in med poletnimi počitnicami skupaj izdelajte vetrnice in se z njimi igrajte.

MOJE POČITNICE

Nea Levatič, 2. a

Predstavila vam bom moje prvomajske počitnice. Med počitnicami je moja teta praznovala rojstni dan. Tam je bil tudi moj bratranec. Streljali smo z lokom. V nedeljo sem šla v Zagreb. Našli smo ulico, kjer je bilo polno

slika Ema Mlakar, 1. b

igrišč. Igrala sem se. Na 1. maj je imel atijev prijatelj rojstni dan. Tam smo se lovili in jedli torto. Bilo je lepo.

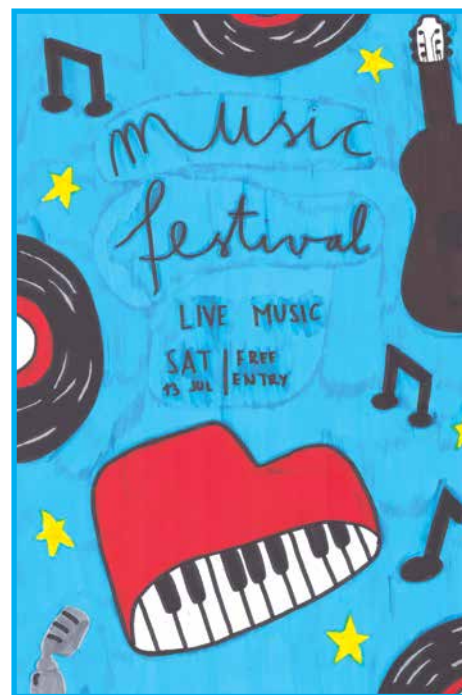
MOJE SANJE

Maks Svenšek, 4. b

V vročem poletju sonce žgoče peče, v daljavi Hollywood vabi me, tam pod zvezdnatim nebom, sanje o življenju v svetlobi snujem. Los Angeles, mesto bleščečih luči, kjer se v ritmu glasbe srce zliva, pod palmami in modrim nebom, sanje o poletju zame oživijo.

V mislih domača dežela ostaja, a v srcu zasveti ta daljni kraj, med palmami in bleščečimi ulicami, sanje in resničnost se prepletajo skladno.

slika Samanta Gabrovec, 8. a

slika Blaž Zelenik, 9. b

NAŠIH DEVET LET

Nina Hodnik, 9. b

Pred devetimi leti v Olgico smo stopili in se novih dogodivščin zelo veselili. Pogumno na to pot smo se podali, nove prijatelje smo spoznali, se veliko presmejali in krasne osebe smo postali.

Rumene rutice so nam dali in tako pravi prvošolčki smo postali. Pojavili se prvi so izzivi, a tako postali smo še bolj igrivi.

Številke smo spoznali hitro seštevati in odštevati smo zna-
li.

Naučili smo se črke in pisali dolge zgodbe.

Na Areh smo odpotovali, nekateri prvič brez staršev so ostali. Po gozdu škrate smo lovili in se pri tem zelo veselili.

Do tretjega razreda vse gladko je šlo, a potem dobili prave ocene smo. Poštevanko smo se naučili

in znanje črk poglobili.

V četrtem že pravi mojstri smo bili in ocene pridno dobivali.

Še naprej smo učitelje jezili, a jih velikokrat tudi razveselili.

V petem najprej v Bohinj smo odšli, se po jezeru vozili in nove rastline spoznavali.

Nato pa prišlo je eno presenečenje.

Čez noč doma smo ostali in v pižamah pred računalniki spali.

Teamsi naša nova stalnica so postali in še enkrat v šestem doma smo pristali.

Korona še nekaj časa med nami je ostala in nam nove izzive pokazala.

Nove učitelje smo spoznali. Nekaterih smo se razveselili, drugih pa pošteno prestrašili.

Kasneje še nove predmete so nam dodali, kemijo, fiziko in biologijo smo spoznali.

Še vedno dobre volje smo ostali in pridno teste pisali.

V osmem dve dogodivščini sta nas pričakali.

Oktober na letalo smo sedli in v London odleteli.

Veliko znamenitosti smo obiskali in znanje angleščine pokazali.

Pozimi pa na Kope smo odšli in postali pravi smučarji. Pancerje smo obuli, si smučke zapeli in se po belih strminah podali.

Tako do devetega razreda smo prišli in srečelov organizirali. Prišel počasi bo ta dan, ko spisali bomo novi plan. Srednje šole nas pričakujejo in nam novo znanje obljublajo.

Na valeti še odplešemo, se zadnjič še objamemo, od Olgice se poslovimo in se novim izzivom prepustimo.

slika Maks Oliver Rifelj, 1. b

